

رۆمانه ئىرانىيەكان

نوسىنى:
ماندامعینی
(موتەدەب پوور)

رۆمان

كىرۆۋلەپەكى دزەباو

ومرگىرانى: چنار ئەحمەد

238 posts

19.2k followers

7 following

Promote

Edit Profile

پہرہ فہرہ کی کتابی PDF
Public Figure

تیرہ

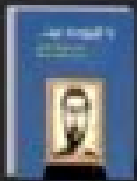
پائٹریں و بہ سوتترین و پر خونہترین کتیبہگان
بہ خورایی و بہ شیوہی PDF داگرہ

Ganjyna

لینکی کتیبہگان 📌 نہم لینکہ بکەرہوہ بۇ داگرنتی کتیبہگان
drive.google.com/folderview?id=1gk8e3nSJGJLu36xeLUjwdbjgTSVslbo_

Ktebi_PDF

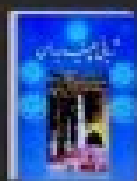
کتابی کتیبہ : با لیورده بیت
کتابی کتیبہ : با لیورده بیت
کتابی کتیبہ : با لیورده بیت

کتابی کتیبہ : بنا حەر
کتابی کتیبہ : بنا حەر
کتابی کتیبہ : بنا حەر

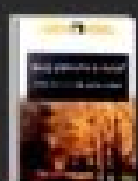
کتابی کتیبہ : کتابی کتیبہ
کتابی کتیبہ : کتابی کتیبہ
کتابی کتیبہ : کتابی کتیبہ

کتابی کتیبہ : زانی پتہ صبران
کتابی کتیبہ : زانی پتہ صبران
کتابی کتیبہ : زانی پتہ صبران

کتابی کتیبہ : با کورن و کورن
کتابی کتیبہ : با کورن و کورن
کتابی کتیبہ : با کورن و کورن

کتابی کتیبہ : کتابی کتیبہ
کتابی کتیبہ : کتابی کتیبہ
کتابی کتیبہ : کتابی کتیبہ

کیترو لہ یہ کی درہ باو

رومان

رؤمان

کیرۆلہ یہ کی دزہ باو

نوسینی: ماندا (معینی) موئہ دہب پوور

وہ رگیپانی: چنار تہ حمہد

چاپی یہ کہم

۲۰۱۹

هه ندی کات دلم زۆر ده گریت، نهک ئه وهی بۆ نمونه پایز بیته و باران
بباریت، یان ئه وهی که بۆ نمونه عه سری پۆژی ههینی بیته و ههچ کاریکم
نه بیته ئه نجامی بدهم، نه، ههچ کام له مانه نین.

من نه کچیکی خه یالیم و نه کچیکی ناز و نوککه رم، له و کاته وهی خۆم
ناسیوه به رپرسیاریتیم له سه ر شان بووه، هه میشه کۆمه لیک ئه ر کم
ئه نجامداوه که کچانی زۆر له من گه وره تر نه یانده زانی چین؟

کاتیك ته مه نم دوانزه سال بوو دایکم به هۆی نه خووشی شیرپه نجه وه
کۆچی دوایی کرد و به رپرسیاریتی مال که وته ئه ستۆی من، ئه بووایه
خواردنم دروستبکردایه و مالم پاکبکردایه ته وه و که م و زۆریش کپینی
پیداویستییه کانی ناومال له ئه ستۆی من بوو، هه رچه ند که باوکم یارمه تی
ئه دام به لام سه ره نجام ئه و پیاو بوو، هه رچه ندیش هه ولی ده دا نه یده توانی
وه کو ژنیك به رپرسیاریتی مالداری له ئه ستۆ بگریته و ئه نجامی بدات.
باوکم پیاویکی زۆر باش بوو، به لام به داخه وه بیرى نه ده کرده وه واته ههچ
له بیرى ئاینده دا نه بوو، پیک پیچه وانه ی مامم، هه رچه ند مامم پارهی
کۆده کرده وه و خاوه نی حساب و کتاب بوو، له به رامبه ریدا باوکم
ده ستبلاو بوو، ئه لبه ته نهک ئه وهی پاره که ی له ریگه ی خراپدا خه رج
بکات، به لام من بیرم نایه ت باوکم ههچ کات پاشه که وتیکی باشی هه بوو
بیته، هه میشه مالمان پر بوو له چکلیت و میوه و شیرینی و چه ره س و
چی و چی و چی!

هميشه جلوبه رگمان باش بوو، گه شته هاوینييه کانمان و جه ژنه کانمان
 هيچ کات په راويز نه ده خران، به هه مانشي پوه هه فته يه ک شه و چوونه
 دهره وه بو خوار دنی نانی ئیواره، هر بویه ش باو کم هيچ کات نه يتوانی
 پاشه که وتی هه بیته، هه رچه نده کاره که شی خراپ نه بوو و پاره یه کی باشی
 وهرده گرت، نه لبه ته به بی نه وه ی خانه نشین کرا بیته. باو کم کاری ئازادی
 ده کرد، بازرگان و کاسب و نه شتانه نه بوو، به لام به جوریک له جوره کان
 خوی گرید ابو به کاری ئازاده وه. هيچ کات دهر باره ی کاره که ی بو من
 قسه ی نه ده کرد، به لام من دهمزانی ئیشی ده لالی ده کات، له وانه شه
 هه مان پاره ی ده لالی بوو که هيچ به ره که تی نه بوو و بو مان نه ده مایه وه به
 هه مان شیوه ی باو کم خوی که نه مایه وه. نزیکه ی سی چوار سال دوا ی
 کوچی دوا ی دایکم پوزیک هه والیان پیدام که باو کم له ناو بازاردا جه لته
 لییداوه و تا گه یاندویانه ته نه خوشخانه ئیتر دره نگ بووه، به دبه ختی
 له وه دابوو ته نانه ت بو مه راسیمی کفن و دفن و خواردن و نه شتانه ش
 هيچ پاشه که وتیکمان نه بوو، واته هه ميشه هه ر و ابو هه رکات بو کپینی
 شتيک پیویستمان به پاره ده بوو له مامی قهرز ده کرد و یه ک دنیا
 سه رزه نشتی، نه گه رچی هه قیشی بوو، به گیانی ده کپی، دوا ی ماوه یه ک
 قهرزه که ی ده دایه وه، به لام سه رزه نشته کانی مامه هه ميشه به رده وام
 بوون. له وانه یه له ته مهنی نه وجه وانی و لاویدا له مام نارچه ت بووبم،
 به هوی ره فتاره کانیه وه به رامبه ر باو کم به لام کاتيک گه وره تر بووم
 تيکگه یشتم ته وای قسه کانی راست بوون. به هه رحال باو کم هه له خه رج بوو،
 به لام باش بوو، دوا ی دایکم هه موو دنیا و نومیدی من بوو، تا کاتيک

له سه ر کاربوو کاری ده کرد، به لام دوای ئه وه هه میسه به دهستی پپرو
پرووی خوش ده هاته وه بۆ ماله وه، له گه ل خۆیدا سه د دانه پاکه تی له
کیسه پرتقال و شادی و مۆز و خوشحالی و چکلێت و دلخۆشی و گۆشت
و پیکه نین و شیرینی و ئومید و نان و میهره بانێ ده هیئایه وه ماله وه.
باو کم هه رچی بوو و هه رچه ندیکیش مام لێی ناره حه ت بوو، به لام من
خۆشمه ده ویست چونکه هه میسه وایلیده کردم بپروام به خۆم هه بیته، هه ر
له به رته وه ش توانیم له زانکۆ له به شی پزیشکی وه ربگیریم، هه موو ئه و
باوه ربه به هۆی باو کمه وه به خۆم هه مبوو، کاتیک له ته مه نی پازده شازده
سالی دا له ده ستمدا، نه بووم به کچیکی زه بوون و په ککه وتوو و به
خۆپاگرییه وه درێژه م به ژیا ندا. له به رته وه ی خۆمان خانوومان نه بوو به
ناچاری له دوای مردنی باو کم، مام سه ره پرشتیمی گرت هه ستوو له گه ل
ئه وان ژیا م، مام زۆر باش بوو، ئه لبه ته جگه له و کاتانه ی که له ده ست
باو کم تو په ده بوو، له به رده م مندا ده رباره ی ئه و شتی خراپی ده وت و
هه میسه ش له کۆتاییدا دهستی ده کرد به گریان، ئه ویش باو کمی
خۆشه ده ویست. خانووی مام و ئه وان خانووی خۆیان بوو، له گه ل ژن و
کو په که ی ژیا نیکی لۆژیکی ده ژیا ن.

له مال مام و ئه وان هه موو شتی به رنامه ی خۆی هه بوو، خه وتن،
سه یرکردنی ته له فزیۆن، وانه خویندن، چوونه ده ره وه، .. به کورتی هه موو
شتیک، پیک پیچه وانه ی مالی ئیمه، هه ر له به ر ته مه ش ئه و چه ند سالی که
له گه ل مام ژیا م زۆر شتی فیڕکردم. ئیستا کاتی ئه وه هاتبوو بۆ
تیپه راندنی ده وه ی پزیشکییه که م ئه بووایه لییا ن جیا بوو مایه ته وه، ئه م

جیابوونه وه یه بوو به هۆی ئه وهی مام بیری سه رقالم بیته، نه یده زانی
ئه بیته چی بکات؟ له لایه که وه من ناچار بووم که ده وره که م له لادییه کی
دوور تیپه پینم، له لایه کی تریشه وه دلای پازی نه ده بوو من به ته نها له
جیگه یه ک ویلبکات که شاره زای نه بوو، که سیکیشی نه بوو له گه ل مندا
بینی ریت تا له وی ئاگای لیم بیته، ئه مبینی که چه ندی زه جر ئه کیشی و
خه فه ت ده خوات، خۆیشم له لایه که وه نارپه حه ت بووم، له لایه که وه
خۆش حال، نارپه حه ت له به رئه وهی دوا ی چه ند سال ژیان له گه لیان و بینینی
میهر و خۆشه ویستی ئه بووایه بو ماوه یه ک لیان جیابووما یه ته وه،
خۆش حال له بهر خه سره و، خه سره و کوپی مام بوو، یه ک سال له من
گه وره تر بوو، قیافه ی خراب نه بوو، واته ئه کرا بلایت بالابه رز و هه یکه ل
جوانه، به لام حه زم به خوورپه وشت و هه لسوکه وتی نه بوو، ئه م کوپه وا
بیری ئه کرده وه که قه رزاری منه، نازانم له بهرچی له بهر مردنی دایک و
باوکم هه میشه خۆی به بهرپرس ده زانی؟ هه میشه وا بیری ئه کرده وه که
ئه بی له گه لما میهره بان بیته، له وان ه یه به هۆی ئه وه وه بوو بیته که مام و
ئه وان وایان خستبووه دلاییه وه، له وان ه شه به هۆی دلای میهره بان ی خۆیه وه
بوو بیته، به لام ئه م کاره ی بو من مایه ی ئازار بوو، خۆیشی کوپکی پیک و
پیک و سه رکه وتوو بوو، هه میشه خویندکاری یه که م یان دووه م بوو،
هه میشه بهرپرسیار، هه میشه ئاگادار، هه میشه بهرپه وشت، منیش نۆر
حه زم له م خوورپه وشتانه ی نه بوو، خه سره و ئه وه نده به ته رتیب بوو ئه گه ر
که سیك بچووا یه ته ژووره که ی وای بیرئه کرده وه هه موو پوژیک خه زمه تکاریک
به وردبینییه وه پاکی ئه کاته وه، ته واوی جله کانی هه میشه ئوتو کرا و

ده قکراو له ناو کۆمیده کهیدا بوون، قۆنده ره کانی هه میشه بۆیاخکراو بوون، کتیبه کانی هه میشه به ریکی له کتیبخانه کهیدا له پال یه کدا دانرا بوون، پیخه فه کهشی هه میشه ریك و پیك، خۆیشی هه میشه پاراوه، هیچ کات هیچ کاریکی بیرنه ده چوو، هه رگیز له مه وعید دوانه ده کهوت، خه سره و ته نانه ت گویره ویه کانی هه ئوتو ده کرد، هه ندی کات ئه وه نده لئی ده که وتم به رقدا هه زم ده کرد بچه ژوره کهی و هه موو شتیك تیكبدم به سه ر یه کدا، هه رچه نده ده مزانی هه ر له گه ل هاتنه وهی هه موو شتیك له ماوهی چه ند خوله ک ده گه ریته وه سه ر جیی خۆی، تا ئه و جیگه یه ی که ده یه توانی هه ولیده دا که متر پیبکه نیته، سو عبه تی که م ده کرد، تا ئه و کاته ش به بیرم نه ده هات که ته نانه ت یه کجاریش له گه ل من شه ری کرد بیته یان هاواری به سه ردا کردیم، ته نانه ت جاریك که له دوانا وه ندی بووم له وانه یه کدا نمره ی که مم هیئا بوو خه سره و سه عی پیده کردم، بۆ ئه وهی سه ر بخره مه سه ری بابه تیکم به رده وام به هه له شیکار ده کرد، له وانه یه ده جار، هه رچی فییری ده کردم من دیسان به مه به ست به هه له شیکارم ده کرد، ده زانن په رچه کرداری چی بوو؟ ته نها وتی (کاتیك به ده جار شتیك فییر نه بوویت هه تمه ن ده بیته بۆ یازده مین جار تا قیبکه یته وه). واته له راستیدا منی ته ریق کرده وه و به شه رمه وه بابه ته که م به راستی شیکار کرد.

مامۆژنم زۆر خانم بوو وه کو دایک به من پاده گه یشت، له راستیدا له مالی مامم و ئه وان هیچ کیشه یه کم نه بوو جگه له ... ئه م (جگه) هه موو ئه و به لئین و بریاره هه لانه بوو که هه میشه له نیوان کوپه مام و کچه مام یان کوپه

خال و کچه پوور يان هر جوریکي تر نالوگور ده کران، کاتيک نه وان زور
بچوک بوون گوره کانينان له يه کتر ماره يان ده کردن، له پاستيدا جوریک
له ماره کردن بوو ته نها به ده می (سه زاری)، باوکم و ماميشم کاریکي
وايانکردبوو، به وتهی خويان ناوکی منيان به ناوی خه سره وه وه بری بوو،
له وانه يه نه گه ر نه م بابه ته له نيواندا نه بووايه خه سره وم زور
خوشويستبايه، به لام بوونی به لاین و برپاریکی ناوا هه ميشه نازاری ده دام،
حه زمه کرد که به بیری ناسوده و به نازادی، خوم میرده کم
هه لبرادايه، به لام نیستا نیت نه ده بوو، جيا له به لاین و برپار که ده کرا به
که میک پووشنبنینی هه لبوه شینریته وه، خوم به قه زاریان ده زانی، نه گه ر
نه وان نه بوونايه له پازده شازده سالیدا نازانم چ به لایه کم به سه ر ده هات؟
يا چ ناینده يه ک چاوه پروانی ده کردم؟ به بی مال و ژيان و پاره. به هه رحال
کاتی نه وه هاتبوو که بو تیپه پاندنی ده وره کم ده بوو بو لادییه کی زور
دور له و ناوه که خوم هیشتا به دروستی نه مده زانی له کوپوه يه برپوم.
نه م بابه ته خه سره ویشی نارحه ت کردبوو، هه ستمده کرد که زور حه ز
ده کات له مباره يه وه قسه م له گه ل بکات، به لام خوراکتر له م قسانه بوو،
بیروباوه ره کانیشی ده زانی چ جوریکه، هه ميشه وای له به رامبه ره که ی
ده کرد برپای به خوی هه بیته، جوریک هه لسوکه وتی له گه ل مروفا ده کرد
مروفا هه سستی به بوون ده کرد، هه ر کاتيک بو نمونه داوای پینمایم
لیبکرایه جورئ په فتاری ده کرد که له کوتایدا هه ستمده کرد خوم به و
نه جامه گه یشتوم، باشترین ریگه چاره به بیری خومدا هاتووه، به پاستی
چیژم له و په فتاره ی وهرده گرت، له وانه يه نه گه ر نه و به لاین و برپاره

ناچار بییه نه بووایه خه سره و که سیك بوو که بۆ هاوسه ری هه لمده بزارد. راستی بیرمچوو خۆم بناسیتم، واته ناوم بلیم، من په روزه م، واتای (په روزه) ش واته نه و ناگره ی که ئیرانییه کۆنه کان له به رده م پی پی بووکدا دایانده گیرساند، مانایه کی تریشی واته وهره قه (په ره) ی زیپین، به لام مانا سه ره کییه که ی هه مان ناگره، نه مه ش یه کیکی تر له خووپه وشته کانی باوکم بوو، پی پی خوشبوو بۆ ناوی کچه که ی سود له ناوه ئیرانییه کان وهریگریت.

به هه رحال من په روزه م. نه و پۆژه ی که تیگه شتم چ لادییه کیان بۆ له به رچاو گرتووم له گه ل هاوپیکه م (له یلا)، که بریار بوو له ناوچه یه کی نزیك کاشان ده وره که ی تیپه ریپی خه ریکبووین ده گه راینه وه بۆ لای مال ئیمه، له یلا هاوپی گیانی به گیانیم بوو، کچیکی جوان نه بوو، به لام تا بلیتی میهره بان و ئیسک سوک، هه میشه ده یوت هه زده کات له من بچیت جائیتر نه مه به قسه ی سه رزاری خۆی حسابی بکه یین یان نه، به لام من به پی و ته ی هاوپیکانم و به به لگه ی گه رانه وه بۆ خوازیینیکارانی تاراده یه ک زۆر و خولانه وه ی کورانی زانکو له ده وره به رم کچیکی جوان بووم، نه لبه ته خۆم نه م بابه ته م ده زانی و زۆریش چیژم لی وهرده گرت، به لام هه میشه کاتیک یه کیک په سنی (وه صفی) ده کردم به وتنی پرسته کانی "چاوی ئیوه من جوان ده بینی" و "ئیوه ریژتان هه یه" و نه م شتانه بی فیزی خۆم ده رده خست. به کورتی نه و پۆژه خه ریکبووین له گه ل له یلا به پیاسه وه ده هاتین بۆ لای مالی ئیمه و له گه ل یه ک قسه مان ده کرد.

- په روزه تو له وهی که به ته نها برؤیت بو دهره که ت ناترسی؟
- ترس بوچی؟

- دهی سهره نجام کچیک، به ته نها له شوینیکي غریب.
- نه و شوینانه ی که ئیمه یان بو دنیرن ته واو نه من و ئاسایشن.
- منیش زور حه زمه کرد وهک تو بمتوانیا یه به ته نها برؤم، به لام دایک و
باوکم مؤله ت ناده ن، دایکم هه فته یه که خه ریکه کوئی سه فهر ده پیچیته وه.
- من ناچارم به ته نها برؤم، تو شانست هه یه که دایکت له گه لت دیت.
- به لام ته نهایی تامیکي تری هه یه، هه ستبزوینه، خه یالییه.
- له وانه شه ترسناک.

- مه گه ر نالین نه و شوینانه ئاسایشن؟
- گالته م کرد.

- له وی ته له فؤنم بو ده که ییت؟
- توش به دلنیا ییه وه ته له فؤنم بو بکه.
- مه گه ر مؤبایلت کړیوه؟

- نا خه سره و نه وهی خوی پیدام.
- زور گرنگیت پیده دات.
- به دبه ختییه که ی منیش هه ر نه وه یه.

- بوچی؟

- زور قه رزاریمی.

- وابزانم دهره که ت ته واو بیټ بوکینی به پړیوه یه.
(لامکرده وه و سه یرمکرد نه وسا وتی:)

- مه گهر خه سره و عه یبی چییه؟

- کیشه که له سره ئه وه یه که خه سره و هیچ عه یبی نییه.

- ئی دهی چی؟

- هه مان نه بوونی عه یب خوی جوریک عه یبه.

- خه ریکی بیانوو ده گریته؟

- نه هه رگیز.

- ئی ئیتر چی؟

- نه بوونی مافی هه لبراردن، من ناچارم خه سره و هه لبرترم، واته مافی

هه لبراردن له نیوان یه که نه فهر، واته ناچاری، له وانه یه خه سره و له ناوسه د

دانه کور تاک بیته، به لام له بهرئه وهی مافی هه لبراردنم نییه ئه بیته

ناچاری، به سه ردا دابیرین.

- به هه رحال خه سره و شانسیکه خوا پیی داویت، ئاگاداریه له دهستی

نه دهیت.

- له بهر خاتری زه حمه تکیشانیشیان بوو بیته ناچارم به هاوسه رقبولی

بکه م.. دهی تو لییره وه ئه پوئیه وه بو ماله وه؟

- ئه ری.

- وانا زانم تا ماوه یه کی تر بتوانین یه کتر ببینین.

- خو مؤله تمان هه یه.

- من تا ئه و جیهی بگونجیت نامه ویت سودی لی وه ربگرم.

- بوچی؟

- نه بی له گه ل ئه وئی پابیم.

— خۆزگه م پیت، من خه ریکه دیق نه که م که بیری لی ده که مه وه نه بی له

تاران دووریکه ومه وه خه ریکه شیته نه بم.

— نه و سوینده ی که خواردت بیرت نه چیته.

— نه و سویندانه ش ئیتر بی نرخ بوون، برۆ ببینه زۆربه ی دکتوره کان

کرین و فروشتن ده که ن.

گه شتین به شوینیک نه بوو له یه ک جیا بووینایه ته وه، هه ردوو کمان ساتیک

وه ستاین و سهیری یه کترمان کرد دواتریش له پر په رینه باوه شی یه کتر،

هه ردوو کمان ده ستمان کرد به گریان و دواتریش خواحافیزیم لی کرد و خیرا

به ریکه وتم به ره و مال، ده مزانی که له یلا هیشتا هه ر له وی وه ستاوه و

خه ریکه سهیری من ده کات، به لام خیرا ریکه وتم و ته نانه ت لامنه کرده وه

سه یریشی بکه م، نه ترسام دووباره ده ستبکه مه وه به گریان، له سه ر

جاده یه کی گشتی سوار ته کسی بووم، نیو کاتر میتر سی چاره ک دواتر

گه شتمه به رده م مال و چومه ژوره وه، مامۆژنم خه ریک بوو کۆمه لی

شتی بۆ ده پیچامه وه نه یخستنه ناو جانتایه کی ده ستی، سه وزه ی

وشکر او و لۆبیا و پاقله و نه بات (جۆرک شه کره) و برنج و نه م شتانه.

سو پاسیم کرد و چومه ژوره که م و جانتا که مم به ست، له دوو سی شه وی

پیشتروه هه موو شتی کم کۆ کرد بووه وه، نه و شتانه ی نه مده ویستن دابووم

به هاو رپیکانم یان خستبوومنه به ر ده رگا، نه وانی تریش که جلوبه رگ و

کتیبه کانم بوون، هه موویانم کۆ کرد بوونه وه و له وانه یه به هه موو

شتومه که کانم دوو جانتا ده بوون.

کاتی که کاره که م ته واو بوو لام کرده وه و سهیری ژوره که م کرد، ئیتر هیچ

شوينه واريکي له کچيکي بيست و چوار ساله تيا نه بوو، له وانه به نه گهر
 مالي خو مان بووايه هزار شتم له ژوره که مدا جي بهيشتايه، به لام نازانم
 بوچي هه ستم ده کرد نه بي وه کو کريچي نه وي چولبکه م؟ هه ستم ده کرد
 نه بي نه و ژوره ته واو چول بيت، تا دواي من بیده ن به نه فريکي تر.
 ده ستم کرد به پاک کردنه وه ي ژوره که و کاترميرک دواتر نه وي ته واو پاک
 بووه وه، به بي بووني ته نانه ت يه ک يادگاري من تييدا، ناوا باشتر بوو، دلم
 خه به ري دابوو که بريار نييه نيتر بگه پيمه وه نه وي، نينجا بوچي؟ نازانم.
 نه و شه وه که شيکي سه ير له مالدا زال بوو، تا راده يه ک که س قسه ي
 له گه ل که س نه ده کرد و ته نها به وشه يان پرسته ي کورت بابه ته
 گرنگه کانينان به يه ک ده وت، چاوه پي نه وه نه بووم، دواي حوت هه شت
 سال نه و ميوانه بانگه يشتنه کراوه که ناچار بوون به رگه ي بگرن خه ريکبوو
 له و خانوو ده پرؤشت، که واته نه نه بوو که س له و بابه ته نارپه حه ت بووايه،
 له وانه شه خه ريکي پواله تبازي بوون، له وانه شه خويان پيوه گرتبووم،
 به لام ده مزاني نارپه حه ت ييه که يان هر نه و شه وه يان نه و په ري سبه ي شه و
 ده بي و دواي نه وه نيتر هه موويان هه ناسه يه کي ناسوده هه لده کيشن،
 نه لبه ته له دلي خو مدا مه منوني هه موويان بووم، مه منون و قه رزار، نه و
 هه موو ساله به رگه گرتني نه فريکي زياده زور سه خته به تايبه ت بو
 ماموژنم، خو م ده خسته جيگه ي نه و، له پر کچيکي تا راده يه ک گه وره
 به يننه به رده م مالت و بلين له مه به دوا نيوه دوو مندالتان هه يه، بيچاره
 هه تا يه کجاريش نارپه زايه تي ده رنه بري، ته نانه ت له دم و چاويشيدا هيج
 شوينه واريکي وه ره پيم نه بيني، نه گه ر بو نمونه بوکيان بوومايه ده ي

کیتۆله به کی دته بار

ئه بوو بهرگه م بگرن به لام... سه ره نجام ئیستا هه موو شت ته واو بووه تا
دواتر خوا گه وره یه، نه ده بوو می شکم به و شتانه وه سه رقالم بکه م، له
بابه ته دا نه من که مته رخه م بووم نه ئه وان، هه مان وشه ی (میوانی
بانگه یشتنه کراو) له گه ل وشه ی (ناچار) کۆبکه ی نه وه ده بوونه من.
به مه رحالم ژوره که پاک و ته میز بووه وه به بی یه ک یادگاری و دوا ی
خواردنی نانی ئیواره تاراده یه ک له بی ده نگیدا و به وتنی یه ک شه و باش
چوومه ژوره که م و به بی پیدا چوونه وه ی بیره وه ریبه کانی ئه م چه ند سه له
خه وتم. پۆژی پیشتر چوو بووم بۆ تیرمینال بۆ وه رگرتنی بلیت، پۆژی یه ک
دوو ئوتوبوس نه که وته پۆ و نه چوو بۆ نه و ناوه، ئه بوو هه ر له ویوه جا به
هه ر هۆکاریکی گواستنه وه بوو بی ت خۆم بگه یاندا یه ته نه و لادییه،
ئه لبه ته هه مان پۆژ بلیتیان ده داو من دامنا بوو هه ر سبه ی که گه ی شتمه
تیرمینال بلیته که وه ر بگرم و نه گه ریش وا پیکه وت ده ستمنه که وت نه وا
به سواری ئازه ل ده پۆشتم.

ئه و شه وه درۆم نه کرد بی ت شتی ک له سه رمدا بوو، ئاره زوویه ک، ویستی ک،
گله ییه ک، یان هه ر ناویکی تر که بکری لئی بنریت، هه ر چه ند که به رده وام
هه ولمه دا بی ری لئ نه که مه وه، به لام نه ده کرا، ئه مه یان ئیتر به ده ست
خۆم نه بوو، چه زم ده کرد دایک و باوکم مابوونایه، چه زم ده کرد بینه ری
سه رکه وتم بوونایه، چه زم ده کرد نه وه دایکم بووایه که جانتا کانی
ده به ست و ناماده ی ده کردم و خۆیشی ناماده ده بوو تا له گه لم به اتایه بۆ
نه و لادی تا ته نها نه بم، وه کو له یلا، وه کو سه د دانه یان سه د هه زار دانه
له یلای تر.

* * *

كاترژمير شهشى به يانى بوو كه خه بهرم بووه وه و هر له ويدا جله كانم له به ركرد و له ژووره كه م هاتمه دهر ماموژنم نانى به يانى ناماده كردبوو، هه موويان به خه به ربوون، به دلنيايييه وه بو مالئاوايي، بوم سه رنجراكيش بوو، پيژيڭ، يان پيشاندانى ئه وهى كه به نرخم بويان، دواى خواردنى نانى به يانى، ده مزانى كه به دلنيايييه وه مامم تا تيرمينال ده مگه يه نيته، هر بو ئه مه چوومه لاي ماموژنم، هر كه ويستى بمگريته باوهش زوو ده ستيم ماچكرد، شله ژاو خيرا ده ستى كي شايه دواوه كه وتم:

- ماموژن مه منونم بو هه موو شتيڭ، ئه زانم بو تان سهخت بوو، به لام منيش بى تاوان بووم، ديسان مه منونم.

گرتميه باوهش، له وانه يه وه كو داكيڭ، گريا ديسان وه كو داكيڭ و يهك پرسته (ژووره كهت بو هه ميشه هى خوته و بوته داده نييم). له وانه يه ئه م پرسته شى په ياميڭى جوان بوو، هاوكات له گه ل تاييه تمه ندى سوژى ئيرانى، په ياميڭى جوان وه كو په يامى داكيڭ، كاتيڭ خه ريكبووم دوو جانتا كه م له ژووره كه ده هينا يه دهره وه، خه سره وهك هه ميشه ئارام هاته پيشه وه به بى پرسيارو قسه، يا پرسينى ئه وهى ئاخو يارمه تى ئه وم ده وي يان نا؟ جانتاكانى له ده ستم گرت و بردنى خستنيه سندوقى دواوهى ئوتومبيله كه، ديسان له ده ستى پيشم خوارده وه، ئيتر كاتى ئه وه بوو له و ماله جيا بيمه وه، له ديواره كانى، له سه قفه كه ي، له ژووره كانى، له كه شه كه ي، له هه موو شتيڭى، به كورتى له كهوت هه شت سال ژيان به يهك سه يركردنى هه موو شوينه كانى. كاتيڭ چوومه خه وشه كه وه خه سره و

ئۆتۆمبيله كەي له مالّ برده دەر تازە تیگە یشتەم كە بریارە خەسرە ویش
له گەلمان بیئت، جیاوازییه کی بو من نه بوو، چوو مه پشتەوهی
ئۆتۆمبيله كەو كه وتینه پئی، خەریكبووم له دواوه سه یریم ده كرد، چوار
شانه و ئەندام جوان بوو، قژی قاوهیی تۆخ بوو، هه مووی هه لدا بووه وه بو
سه ره وه، هه میشه ش كاتیك له ئۆتۆمبيله كەدا داده نیشتهن پیشتر داوای
لیبوردنی لیده كردم. تۆزیک دواتر هه ستمكرد وه كو شتی بریار نییه بچین
بو تیرمینال، كاتیك له مام پرسى تیگە یشتەم كە ئە یانه ویت خۆیان
بمگه یه نن تا ئەو لادی، تیا مابووم كە چی بلیم، راستیه كە ی له و كاته دا
خۆشحال بووم، ناخر به راستی سه خت بوو كچیكى گەنج به ته نها بروات بو
جییه كى ناوا، له وانیه دوا جاریش بوو ئەرك و به پر سياریتی خۆیان به
شیوه یه كى نایاب ئە جامدا. ده ستمكرد به پیداكړی كردن كە خۆم برۆم،
به لام مام ته نها به جوله ی ده ست تیگە یاندم كە پیداكړی بی سووده،
خەسرە و خۆ هیچ، هه ر به و شیوه یه له پشت سوكانه وه دانیشتبوو به بی
قسه شۆفییری ده كرد، ده مزانی كە پاشماوه ی قسه كانم كاریگه رى نابیئت و
ئەوان ئەم بریاره یان پیشتر داوه، هه ر بۆیه بیدەنگ بووم، رینگه دوورو
دریژو ماندوو كە ر بوو، ئەوه ی سه رنجرا كیش بوو ئەوه بوو كە هیچ كاممان
یهك وشه قسه مان نه ده كرد و ته نها دەنگی رادیوی ئۆتۆمبيله كە بوو به و
هاشه و ویزه ویزه یه وه (دەنگی رادیو كاتی شه پۆله كە ی تیگە ده چیت)،
ئێستا چون به رگه ی ئەو رینگه م ده گرت با بمینى، هه رچه ند كە ئەو بی
چارانه ش هه مان بارودۆخی منیان هه بوو، به تاییهت خەسرە و كە شۆفییری
ده كرد، تۆزیک له نیوه پۆ تیپه پى بوو كە له به رده م رێستۆرانتیكدا

وه ستاین و نانی نیوه پۆمان خوار دوو باره که وتینه وه پئی. ئیتر له وه به دواش تا شهشی دوانیوه پۆ تینه گیشتم، نازانم چۆن خه و بردمیه وه، ئه ویش چ خه ویک!؟ ئه سلهن نه مده توانی چاوه کانم بکه مه وه، ته نها کاتیک زانیم که مامم بانگم ده کات. راپه ریم و به په ریشانییه وه پرسیم:

— له کوئین؟

— ئارامبه مامه، که یشتین.

خیرا له ئۆتۆمبیله که دابه زیم، هه وا تاریک بوو بوو، له جیگه یه ک وه کو مهیدانی گونده که بووین، هه موو خه لکی ئاوا ییه که له وئی کۆ بوو بوونه وه، سه ره تا بۆ ساتیک وامبیر کرده وه که هاتوون بۆ پیشوازی من، به لام دواتر تیگه یشتیم که بابه ته که شتیکی تره، گوا یه سه رقالی ئه نجامدانی مه راسیمیک بوون، زۆر بۆم سه رنجرا کیش بوو، واته سه رنجرا کیش و سه رسوپه ینه ر! ژماره یه ک کوپی گه نج به تفه نگه وه به سه ر ئه سپه وه بوون و له مبه ری مهیدانه که وه غاریان ده دا بۆ ئه و به ر، هه ر به و جو ره ش که به سه ر ئه سپه وه بوون گوله یان ده ته قاند ئه لبه ته نه ک به ره و پووی که س، به هه وادا گوله یان ده ته قاند، شتیکی وه کو مه شخه لیش به ده ستیانه وه بوو، له ناوه راستی مهیدانه که شدا له شوینیکدا به به رزی دوو سی مه تر گیا یان هه لپشتبوو، که میک له ولاتریشه وه شتیکی وه کو کولبه یان به دار دروست کردبوو، ده وری مهیدانه که ش پر بوو له ئه هلی گونده که، ده وری شه ست هه فتا نه فه ر ده بوون، پیک له ناوه راستی مهیدانه که شدا له جیگه یه کدا شتیکی هاوشیوه ی قه نه فه یه کی جوان و گه وده یان دانا بوو و ژنیک له سه ری دانیشتبوو، هه ر که چاوی به ئیمه

کهوت شتیکی به پیاویکی پیر وت که نهویش سهیریکی ئیمه ی کرد ومان
بو لامان، کاتیك گه یشت سلوی کرد و لئی پرسین کیین؟ مامم وتی که من
پزیشکم و نهو ئاغاش که تیگه یستم کوئخایه زور پیزی لی گرتین و داوای
لی کردین که به داویدا برۆین، هر بهو شیوه که نهو له پیشه وه ده پوشت و
ئیمه ش به داویدا. خه ریک بووم سهیری نهو مه راسیمه م ده کرد، بابه ته کی
زور بووم سه رنجراکیش بوو، به لام به ئاماژه ی مامم دووباره
که وتینه وه پئی. کوئخا چاوه پیمان بوو، له گه ل نهوه ی که زور حه زم ده کرد
هر لهو شوینه دا بمینمه وه و پاشماوه ی مه راسیمه که ببینم، به لام به
ناچاری به داوای کوئخادا پوشتم، خه سره ویش به هه مان شیوه، نهویش
وه ک شتی پئی خراب نه بوو هر لهو شوینه دا بوهستی و سهیری نهو
مه راسیمه بکات. له مهیدانی گونده که تیپه پین و چووینه کوئانیکی باریک،
هه موو شوینیك تاریک بوو، به جوړیک که به زه حمهت به رپئی خو مان
ده بیینی. له شوینیكدا خه ریک بوو بکهوم به زه ویدا که خه سره و زوو بالی
گرتم و کوئخاش به مه ی زانی و به له هجه یه کی تایبهت و شیرین وتی:

— میوانه کان ببورن، هوشم نه بوو که چرا (فاتوس) هه لبرگم (بهینم)
له بهر نهوه ی که خو مان شاره زای ئیره یین و به چاوی به ستر او به ریگه کاندای
ده پوین، وا بیر ده که ینه وه که هه مووان ئاوان، ئیستا ده گه یین، ویرانه
مالیک لی ره هه یه که شیواوی ئیوه نییه، نه مشه و پیتان بخه نه سه ر
چاومان.

مامم سوپاسی کرد و که میك دواتر گه یشتین، خانوویه کی دوو نهومی
بوو، نه لبه ته خانوویه کی لادیی دوو نهومی له گل و خشت و کوئه که ی

دارین، هیشتا په سه نایه تی لادی پاریزداو بوو، ههوا بونی سه وزایی و داری جهنگه لی لیده هات، بۆنیککی ناشنا. سه رم به رز کرده وه و سه یری ناسمانم کرد، پر بوو له نه ستیره، نه وهنده له زهوی نزیك بوون که وهک نه وه و ابوو نه گه ر دهستم دریژ بکر دایه دهیدا لییان، له و تاریکییه دا وه کو مؤم داده گیرسان و ده کوژانه وه، وینه یه کی نه وهنده جوانیان دروستکرد بوو دلم نه ده هات سه رم بهینه خواره وه، کوخا له چند پله ی به ردین چووه سه ره وه و ده رگایه کی دارینی پالپوهنا و چووه ژوره وه، نیمه ش نارام به دوایدا پۆشتین، به لام مامم له به رده م ده رگا که میك چاوه پتی کرد تا کوخا کاتی هه بیته هه لی ماله که ناگادار بکاته وه، به لام کوخا له ژوره وه بانگی کردین:

- پیتان بخه نه سه ر چاوم، ته واو ناسوده بن، هیچ کهس له مال نییه،
فهرموون.

دواتریش به چرایه که وه (فاتوس) هاته به رده م ده رگا و خولکی کردین، نیمه ش چووینه ژوره وه و کوخا ده رگا که ی له دوامانه وه داخست و خۆشی پیشاوپیش به ریکه وت و له چند پله سه رکه وت و نیمه ش به دوایدا پۆشتین. نهومی دووه می خانووه که ژوریککی بیست مه تری بوو که دوو دانه فهرشی زه به لاهی تیدا پاخرا بوو، به هوی نه وه ی هه ر دوو فه رشه که به یه که وه له ژوره که دا جیگه یان نه ده بووه وه قه راغه کانیاان پالدا بوو به دیواره که وه، هه ناسه یه کی قولم هه لمژی، بونی خوری مه ر ده هات، نه مپه ر تا نه وپه ری ژوره که به تانی پاخرا بوو، چند دانه پشتیشیان پالدا بوو به دیواره که وه، له راستیدا نهومی سه ره وه ته نها نه و

ژوورە بوو، بە دەرگايەكى پان و بەرىنەوہ . كوئىخا زوو كلاشەكانى داكەندو
چووه ژوورەوہ و لە ئىمەى گەياند كە يانى ئىمەش قۆندەرەكانمان
دابكەنين، سەرەتا مامم و دواتر من و دواتریش خەسرەو قۆندەرەكانمان
داكەند و چووینە ژوورەوہ، خۆيشى پۆشت بۆ لای پەفەكە و لە
گىرفانەكەى شقارتەيەكى دەرھینا و چرایەكى نەوتى داگىرساند و ھەروا
كە بلورى چراكەى دەخستەوہ جىيى خۆى وتى:

= پووم پەش بىت، تا مەراسىمەكە تەواو نەبىت ناتوانىن گلۆپ
داگىرسىنين. دواتریش بە شىوہيەك پىكەنى كە تەواوى ددانە بە ھۆى
دوكەلى جگەرە زەردو پەش بووہكانى دەرکەوتن، وتى:

- ھەرچەند ئەگەر مەراسىمەكەش نەبىت ھەفتەى دوو سى پۆژ كارەبا
نەيە .

دواتر خولكى كردين تا دابنىشين، خۆيشى لە ژوورەكە چووه دەرەوہ و
كلاشەكانى لەپىكرد و لە پلەكان چووه خوارەوہ، پووناكى چراكا
سىبەرەكەى خستە سەر دىوارەكە كە ھەرچى زياتر لە قادرمەكار
دەچووه خوارەوہ سىبەرەكەى زياتر دريژ و ترسناك دەبوو. ھەروا كا
وہستا بووم لە پەنجەرەكەوہ سەيرى دەرەوہم دەكرد، ھەمو
خانووہكان تەواو تاريك و خالى بوون، وەكو شارى مردووان (پۆحەكان
وہكو ئەوہ وابوو ھەموو ئەھلى گوندەكە پۆشتبن بۆ ئەو مەراسىمە . با
دلىيايىيەوہ شتىكى گرنگ بوو يان ئەوہى كە بەھۆى زۆر بۆھينانى بىكارى
و نەبوونى سەرگەرمى، ئەم جۆرە مەراسىمەش باشتريىن سەرگەرمى و
ھۆكارى پابواردن و خۆشى بوو بۆيان. لە شوينىكدا دانىشتم و كەمىك

دواتر دیسان سیبهری کوئخا که و ته سهر دیواره که و دواتر کورتتر و کورتتر بووه وه که للهی کوئخا ده رکوت، گۆزه یه ک و چه ند دانه جامی پیبوو، دیسان له بهردهم ژووره که کلاشه کانی داکه ندو هاته ژووره وه و وتی:

- ئه بی بمبورن زایه فه له مهیدانه که یه (مه بهستی خیزانیه تی)، منیش شاره زای پیشوازیکردن نیم، جاری قورگتان ته پر بکه ن تا ئه و ده گه پریته وه.

گۆزه و جامه کانی خسته بهردهم ئیمه و خۆیشی له گوشه یه کدا دانیشته، مام سوپاسی کرد، به لام هیچ کاممان ده ستمان نه برد بۆ گۆزه که تا خۆی چه مایه وه و گۆزه که ی هه لگرت و شوپریکرده وه (به راوه ژوو) ناو جامیک و شله یه کی سپی په نگ جامه که ی پرکرد ئه وسا پیکه نی وتی:

- شیره، شیر ی تازه، وانا زانم له شار شتیکی ئاوا ده سته بکه ویت.

دواتر دووباره پیکه نی و دوو جامی تریشی پر کرد و پالی پیوه نان بۆ بهردهمی ئیمه و وتی:

- تۆشی گیانی بکه ن، به بی شهرم.

مام و خه سره و دووباره سوپاسیان کرد و هه لیانگرت، به لام من هیشتا دوودل بووم، راستییه که ی زۆر ده ترسام، بهردهوام چاوم له مبه رو ئه و بهر بوو که نه وه ک له و ژووره نیوه تاریکه دا له پر دوپشکیک، په سه په سوکه له یه ک (گیانداریکی په ش و زهردی چنگداره له جالالۆکه یه کی گوره ده چیت و تاییه ته به ناوچه گهرم و وشکه کان) بدات به شوینیکه مه وه، خه ریک بووم له ژیر چاوه وه سه یری ته نیشتی خۆم ده کرد که هیندهم زانی که دهستی کوئخا به جامیکه وه هاته پیش دهم و

چاوم، یه کسه ر سه رم کیشایه دواوه، نه وسا کوپخا یه کیک له هه مان نه و
پیکه نینانه ی خوی کردو وتی:

— فهرموو خانم دکتۆر نۆشی گیانیکه، زۆر تامی خوشه.

ناچار جامه که م له دهستی وهرگرت، که میک وه ستام، به لام بۆ ساتیک به
خۆم وت من که ئه بی دوو سال لیره بم و ئه م شتانه بخۆم که وایه بهیک
هه ر لیره وه دهستی پیکه م، هیشتا نه گه یشتووم با که س لیم ناره حه ت
نه بی و دلی لیم نه یه شی ت، ئاخر ناشرین بوو دهستی خانه خوی
په تبکه یته وه، جامه که م وهرگرت و به ئارامی سوپاسم کردو تو زقالتکم لی
خوارده وه، زۆر تامی خوشبوو، ئه سلان جیاوازی هه بوو له گه ل نه و
شیره ی تا ئیستا خواردبووم، دووباره جامه که م برد بۆ لای ده م و
ئه مجاره هه موویم خوارده وه. که کوپخا پیکه نینیکه تری به پوودا کردم
وتی:

— نۆشی گیانت.

منیش زه رده خه نه یه کم به پوودا کردو مامم وتی:

— ئه مه چ مه راسیمی که؟ ئیوه کین؟

— من کوپخای مه مله که تم، خزمه تکاری ئیوه، ئه مه ش مه راسیمی که
کۆنه، هه موو سالتیک له م شه وه دا ئاگریک ده که ینه وه و خه لکی له
مه یدانه که کۆده بنه وه، ئیستا ته واو ده بی ت.

دووباره دهنگی گولله هات، دوو دانه به دوا یه کدا، دیسان کوپخا

پیکه نی و وتی:

— ئیستا ته واو ده بی ت.

بە ھەر حال ناچار بوۋىن تاقەت مان ھە بىتت (خۇپا گرىپىن)، تاقەت لە گەل
پووناكى گەم و بۇنى خورى مەپ و قاچى كويخا، زۇر پۇمانتىك بوو!
- بىورن خانم دكتور كچتانن؟

مام: نە برازامە، كچى برامن.
كويخا: ھە رىژىن، باش گويىگرن ناغا دكتورى پىشتر زۇر زە حمەتى بو
ئىمە كىشا.

چاۋە پى بووم كە دەستبە جى بلىت خوالىخۇشبوو دوپشك پىۋەيدا و
مرد، چونكە لە دەوروبەرو سەرسەرمەۋە بەردەوام دەنگى خرتە خرت
(كرتە كرت) دەھات، چاوم بە دەرو دىۋارەۋە بوو، گويم لاي قسەكانى
كويخا بوو كە دووبارە پىكەنى و وتى:

- خانم دكتور ئىستا باش شارەزاي پزىشكىن؟ واتە پزىشكى تەۋاون؟
مام: ئەگەر پزىشك نە بوونايە دەۋلەت نە يدە ناردن بو ئىرە كويخا.
كويخا: ئەبى بىورن، ئاخىر ئىمە تا ئىستا دكتورى خانمان نە بىنيوۋە.
واتە پاستىيە كەى تازە يەك سالە بوۋىن بە خاۋەنى دەرمانخانە (كلينيك)

ئەۋ يەك سالەش دكتورىكى پياۋ ھاتبوۋە ئىرە.
مام: نە، خە يالتان ئاسودە بىت، خانم دكتور باش شارەزاي
كارەكە يەتى.

- ھەروا دەبى كە ئىۋە دەفەرموون.
مام: ئىستا دەرمانخانە كە لە كويىە؟
كويخا: ھەر لەم نزيكانە يە، سبەى بە يانى بە ئومىدى خوا پيشانتان
دەدەم، ئاسودە بن توخوا قاچتان پاكىشن.

تاقه تی ئیمه تا سه عاتیک دریژه ی کیشا، واته تا مه راسیمه که ته واو بیی
و نه هله که بگه پینه وه مال و گلۆپه کان بکرینه وه، سه عاتیک دریژه ی
کیشا، به لام به ته واو بوونی مه راسیمه که و گه پانه وه ی ژنی کوپخا، مال
پهنگ و بویه کی تری به خووه گرت، چای تازه ده مکر او و نانی تازه و
سه وزه و په نیرو سفره یه کی گولدار ی جوان و یه ک جامی گه وره کاکله
گوپز له گه ل که شکی نایابی دیهاتی و چهند دانه هیلکه ی مریشکی خو مالی
که به پونی حه یوانی کرابوونه پون و ته واو که ری هه موو نه مانه یه ک گوژه
دوی بی هاوتا.

به کورتی دوا ی نانی ئیواره چهند ده ست پیخه ف هیئرایه نهومی
سه ره وه و من له لایه کی ژووره که و مام و خه سره و له لایه کی تر تا به یانی
ئاسوده خه وتین.

ئه و شوینه ی ئیمه ی لی بووین له راستیدا خانووی سه ره کی کوپخا نه بوو،
خانووی ئه و له لای حه وشه که وه بوو و ئیره یان بو پیشوازی له میوانانی
وه کو ئیمه دروستکرد بوو، که جاروبار شه و نیوه شه و پوو یان ده کرده
ناو دی، به هه رحال بو من بی وینه بوو به تایبته نه م خه وه ی کوتایی.

له تاران له حالته ی ئاساییدا سه عات دوانزه ده خه وتم، به لام ئه و شه وه
سه عات ده وری ده بوو که چوومه ناو وجیگه و به هوی هیلاکی پیگه وه
هه ر که چاوم به ست خه و بردمییه وه و به یانیش هیشتا هه وا (تاریک و
پوون) بوو که به دهنگی که له شیره کانی دی خه به رم بووه وه، واته
چاوه کانم کردنه وه به لام نه مده زانی پیک له کویم، فیتکی نایابی هه وا،
بوئیکی خو ش که له په نجره که وه ده هاته ژوور، دهنگی خو شی

که له شپیره کان، هه موو نه مانه بارودوخیکی سه رسورپهینه ریان له مرؤفدا دروست ده کرد، به خه به ربوونه وهی ئیته سه رو که له ی کوپخاش به وتنی چهند (یا الله) یه ک په یدابوو، به دوایشیدا هه مان سفره ی گولداری شهوی پابردوو و نانیککی به یانی خو مائی بی وینه به بوونی چایی و نانی تازه و په نیر و قه یماغ و هه نگوین، نه مزانی گهر ناوا بپوات پوژی یه ک کیلو کیشم زیاد ده کات.

به کورتی دوی نانی به یانی له گه ل کوپخا به ره و لای ده رمانخانه که که وتینه پئی، هه روا که له کولان و لاکولانه خاکی به لام دلگیره کانی دی تینه په پین خه لکه که یانی زیاتر ژنان و کچانی دی له ده رگاوه سه یریان ده کردین، هه ندیکیشیان که پوودارتر بوون، له مال نه هاتنه ده رو به سه رسورمانه وه چاویان ده برپیه من، له وانه یه زور بویان سه رنجراکیش بوو بیت که ژنیک یان کچیکیان ده بینی که له پیاو و میرده کانی خو یان خوینده وارتره. هه روا که له که ناری دیواری باغه کاند تینه په پین بوونی خونچه و گوله کان مه ستیان کردبووم، تیگه شتم که که م که م کورانی دیش که وتوونه ته دوامان، جیاوازی نه مان له گه ل کچ و ژنه کانیاندا نه وه بوو که نازاتر بوون و نه هاتنه پیشه وه و سلوویان ده کرد و دواتریش به مه ودایه ک له دوامانه وه به پریده که وتن، که میک دواتر گه یشتینه گوره پانیککی کراوه که ده رمانخانه که له وی بوو، بینایه کی له خشت دروستکراوی تازه له گه ل هه وشه یه کی تاراده یه ک گه وره و تابلویه ک له به رده م ده رگا که به هه مووانی پیشان ده دا ئیره ده رمانخانه یه، جییه کی حکومی که حکومت ده پپاریزیت که له نا کاو ترس و له نه نجامیشدا ریژی لای مرؤف دروست

دەکرد.

كلىل لاي كويخا بوو، دەرگاي كرده وە و خويشى چووه لاولە تا من بچمە ژورە وە، منىش چاوەرېم كرد تا سەرە تا مام بچیتە ژورە وە و دواترىش من و خەسرە و لە كۆتايىشدا كويخا، كورانى ديش كە كەم كەم پياوھە كانىشيان تىكە لايان بوو بوون ھەروا لە بەردەرگا وەستان. ناوھە وەى بىناكە خراب نە بوو، دوو ژور لە گەل دەستشۆرىك كە ئەم بەشە دەرمانخانە كەى پىكدە ھىنا و لە پشتە وەشى بىنايەك جيا كرابو وە وە ئەویش پىكھاتبوو لە ژورىك و دەستشۆرىك و ھۆلىكى كەمىك لە ژورە كە گەرەترو گەرماويك و چىشتخانە يەك، ھەموويان پاك و تازە پەنگراو بوون تەنھا تەختى ژورو ھۆلە كە موزايك (بەرگوندە كە بۆ فەرشكردن ياخود داپوشىنى پووبەر بە كاردىت) كرا بوون. مام بە خەسرە وى و ت كە بچىت ئوتومبىلە كە بەينىت، خەسرە وىش لە خانووە كە چووه دەرە وە لەم كاتەدا بىنىم چەند نەفەر خەرىكن ھەندى شت دەھىننە ژورە وە، لامكرده وە بە لاي كويخادا كە ديسان وەكو دويىنى شە و پىكەنى و وتى:

– خەرىكن فەرشتان بۆ دەھىنن، ھەفتەى پيشوو پىمدان، ھەموويان پاك پاك شۆردون و لەبەر ھەتا و ھەليانخستون.

مام: دەستان خۆشبىت، بەلام خۆمان ھىنابوومان.

كويخا: شتى وا ھەر نابىت، خانم دكتور ميوانى ئىمەن، بە ناخىر ھاتوون بۆ يارمەتيدانى ئىمە، ئەبى ئىمە چ مرۆڭگە لىك بىن كە ئەركى نان و نمەك كردن بەجى نەھىنن؟

دواتر ئاماژەى كرد بۆ ئە و چەند نەفەرە كە فەرشەكان بەيننە ژورە وە

كە لە پىر چەند كورپىكى تىرىش بە بىيانووى يارمە تىدان پايانكرده پىشەوہ و
ھەر لە بەر دەرگای خانووه كە قۇندەرە كانيان واتە كلاشە كانيان داكەند،
ئەسەر و ئەوسەرى فەرشە كانيان گرت و ھىناياننە ژوردهوہ و لە ماوہى
چەند چركە يەكدا ژوررو ھۆلە كە نوقمى فەرش بوون، دواترىش ھەموويان
ھەر وا ھەستابوون و سەيرى منيان دەكرد، تا بە ئاماژەى كوئىخا بە
ناچارى لە خانووه كە چوونەدەر، كەمىك دواترىش خەسرە و لە لايەى كە
پىنگەى ئۆتۆمبىلى لىبوو بە ئۆتۆمبىلە كەوہ گەيشت و جانناكانى لە
سندوقى دواوہى ئۆتۆمبىلە كە دەرھىنا و ھىنانى مال. تا رادە يەك ھەموو
شتىك ئامادە بوو، كوئىخاش پۆشت تا پىخەفم بۆ بەئىنى، منىش دووبارە
دەستمكرد بە سەر كىشان بە خانووه كەدا، لە چىشتخانە شدا سەكۆيەكى
لىبوو كە تەباخىكى نەوتى لەسەر بوو كە لەوانە يە بۆ چىشتلىيانان دانرا بوو
لەگەل چەند دانە (دۆلاب)ى كانزايى و مېزىكى بچووك و دوو كورسى،
بەفرگر (سەلاجە) يەكى حەوت قەدەمىش لە سوچىكدا بوو، گەرماوہ كەش
ھەمووى كاشى كرا بوو، لە سوچىكى ھۆلە كەش سۆپايەكى نەوتى لىبوو،
پەردە كانىش ھەموويان شۆرا بوون. بە كورتى نزيكەى ھەموو كە لوپە لىكى
بۆ ژيانىكى سادە لىبوو. كەمىك دواتر دووبارە كوئىخا ھاتەوہ ئەمجارەش
چەند نەفەرى لەگەلدا بوون يارمە تيان ئەدا، زۆرپايەكى نەوتى دەستى
(عەلادىن) و تەلە فزىونىكى چواردە ئىنج و دەستىك نوئىن و چەرپايەك و
چەند دانە قەنەفە و مېزىك و كەمىك پىر و پىتالى تريان ھىنا بوو كاتىك

* سەكۆ: ئەم سەكۆ جياوازە لە سەكۆى ناسايى كە خۇمان تىگەيشتووين، لىرەدا مەبەست
لە شوئىنكە كە ئامىر يا دەزگا و كەرەستەى لەسەر دانە نرىت. وەرگىز.

هه موویانیان له حه وشه كه دا دانا، كوڤخا وتی:

- ئەمانه مان برد بوو بۆ ماله وه تا بیسه روشوین نه بن، خانم دكتور هه ر شتیکی تریشیان پیویسته بیلین تا بۆیان بهینم.

سوپاسیم کرد ئەوسا كه میك ئەم پئی و ئەو پئی کردو دواتریش پۆشت و هه مووانیشی له گه ل خۆی برد. ماینه وه من و مامه م و خه سره و كه هه ردووکیان به ناره حه تی وه ستابوون و ساتیک سهیری من و ساتیک سهیری خانووه كه یان ده کرد. كه كه میك تیپه پری مامم وتی:

- دهی مامه گیان وادیاره هه موو شتی جیبه جی بوو.

- زۆر مه منون مامه گیان، زۆر زه حمه تتان كیشا كه ئەم هه موو پێگه

هاتن.

مامه م - ئەم قسانه چیه؟

دواتر دووباره سهیریکی ده ورره پری کردو وتی:

- باشتر نه بوو له بری پزیشکی ئەندازیاریت بخویندایه؟

پێكه نیم..... دووباره وتی:

- ئیتر ئەبێ دلێکم له وی بیته و دلێکم لیته.

ئهمه ی وت و له پر له باوه شی کردم و سه رمی ماچکرد و خیرا پۆشت بۆ لای ئوتومبیله كه و هه روا كه ده پۆشت خه سره وی بانگکرد. خه سره ویش

یهك ههنگاو هاته بهردهم من و سهیریکی کردم و وتی:

- ئەگه ر کاریکت هه بوو ته نها یهك ته له فۆن بکه بۆ ماله وه، خیرا خۆم

ده گه یه نم.

دواتر دهستی هینایه پیشه وه و ته وقه م له گه ل کردو هه روا كه ده ستمی

له ناو ده ستیدا هیشتبووه وه، وتی:

- ده زانم به هیتر له م قسانه ی که ته نهایی بیه ویت نار هه تت بکات،
هه رچه نده که به نه وه موو مرؤفه ی که بینیم ته نها نامینیته وه، هه ر
یارمه تیبه کی نه م خه لکه بده یت بیریان ناچیت و قه در ی ده زانن.

دواتریش ده ستمی به رداو له ژیر لیوه وه مالتاوا یی کردو پؤشت بؤ لای
ئوتومبیله که و سه رکه وت، منیش به دوا یاندا پؤشتم، کاتیک که
ئوتومبیله که ی خسته ئیش بینیم که چاوی مامم پر بوو له فرمیسک،
خؤشم دلم گیرا به لام چاره نه بوو، ساتی کوتایی مامم وتی:

- خوزگه نه مهیشتایه پزیشکی بخوینی.

به یه ک نیگای غه مگینی خه سره و ئوتومبیله که که وته ئیش و پؤشت.
قسه که ی مامم بؤنی نه وین و دلته نگی لیده هات، دلته نگی بؤ من، هه ر به م
بیره وه هه ستیکی باشه وه گه پامه وه ماله وه، کاتر میتریک در یژه ی کیشا تا
دوو سی دانه قه نه فه و میزو چه رپا و باقی شته کانی ترم یه ک یه ک برده
ژوره وه و به سه لیه ی خؤم دامنان، نه لبه ته هه ندیک شتم که م بوو که به
خؤم وت نه چم بؤ شار و نه یانکریم، به لام تیکرا خانووه که سه روسامانی
گرت. گرنگ نه وه بوو که میوان به میهره بانیه وه پیشوازی لی بکریت. له
خانووه که هاتمه دهره وه و چومه هه وشه، به راستی جوان بوو، هه م
هه وشه ی نه مبه رو هه م هه وشه ی نه و به ر، چه ند دانه دره ختی جوان،
باخچه یه کی تازه سه وز بوو، گولی وه نه وشه، داری میو که نزیکه ی نیوه ی
دیواره کانی به گه لا بچووک و په نگ جوانه کانی خوی داپؤشی بوو، به
کودتی هه وشه یه کی زؤر دلگیری هه بوو، واته ته واوی دی هه روا بوو، جوان

و سهوز و پاراو، گه پامه وه مال و چووم بۆ لای ئاو گه رمکه ره که، که پیشتر به کیک پری کرد بوو له نهوت، منیش دامگیرساند و نیو کاتزمیر دواتر ئاوه که گهرم بوو، ده رگای خانووه که م داخست و چوومه گه رماو، ماندوو به تی له شم ده رچوو، باری ده رونیم گۆپا، جله کانم له به رکرد له م کاته دا بینیم به کیک له ده رگا ده دات، کوپخا بوو به به دنیا شهرمه زاری و داوای لیبوردنه وه، بالا پۆشه که م* له به رکرد و له چکه که م دا به سه رما و ده رگا که م کرده وه، دیسان لافاوی وشه کانی پۆزش و داوای لیبوردن به ره و خواربوونه وه و دواتریش وتی:

- خان بانوو ئیوه ی بانگه یشت کردوه .

- خان بانوو کییه کوپخا؟

- خان بانوو، خان بانوو ئیتر.

- واتای چی؟

- زه وییه کشتوکالییه کان هی خان بانوون.

- واته خانی ئەم دئی؟ واته ئیوه هیشتا خانتان هه یه؟

- خان بانوومان هه یه، هه موو زه وییه کشتوکالییه کانی ئەم دئی و دوو

دانه دئی ته نیشتمان هی خان بانوون، ئە مرۆش بۆ نیوه پۆ ئیوه ی

بانگه یشت (ده عوه ت) کردوه .

- خانووه که یان له کوپیه؟

- قه لا، هه مان قه لای که له و سه ره وه یه، لیتره وه دیار نییه، له پشت

* بالا پۆش: جوړنك جلوبه رگه وهكو كه وای كوردی كه ئیرانییه کان له سه ر جلوبه رگی تره وه

له به ری ده که ن. و مرگنیر

باخه کانی نه و لاوه به .

- خان بانوو له قه لادا دهژی؟

- ئا، قه لای نه ریابی، نزیکى نیوه پۆ دیم به دواتاندا.

- نه بئى بیبینم بزانه نه توانم بيم یان نا .

- نه، نه، به دلتیاییه وه نه بئى بپۆن .

وا دیاریوو نه م بانگهیشته به زۆر بوو هر بویه سهرم پاوه شاندا و کوپخاش خواحافیزی کردو پۆشت . باوه پرم نه ده کرد هیشتاش شوینیک مه بیته خان و خانبازی تیدا مابیت، به دلتیاییه وه نه م خان بانووهش سیمبولیکى پۆژگاری پابردوو بوو، راستیه که ی پیم خراب نه بوو که بپۆم و نه و قه لای که کوپخا دهیوت بیبینم، لانیکه م بینینی شوینه واریکی میژوویی بوو . سهرم وشک کرده وه و جله کانم گوپی و ناماده بووم تا کوپخا بیته . ئیتر نزیکى نیوه پۆ بوو فریا نه ده که وتم که سهری له ده رمانخانه که بدهم و دوامخست بۆ عه سر، پیشموانه بوو جارئ که س له دئ نه خوش بکه ویت، تازه نه بووایه بمبینیایه که چ ده رمانگه لیک له په فه کانی ده رمانخانه که دا هه ن .

له م بیرکردنه واندا بووم که له ده ره وه سه ره تا ده نگى کۆکه و دواتر (یا الله یا الله) ی کوپخام بیست، چاوه پیم نه کرد که له ده رگا بدات خۆم ده رگا که م کرده وه و چوومه ده ره وه، کوپخا سلای کرد و وتی:

- ناماده ن؟

- ناماده م .

- نه سپسوارى شاره زان؟

- بۆچی؟

- دهی ئه سپیان بۆ ناردوون.

دواتریش به دهستی بهردهرگا که ی نیشاندا که بینیم دوو دانه ئه سپ،
یه کیک رهش و یه کیک قاوهیی له بهردهرگا به سترابوونه وه به
محجهره کانه وه، تۆزیک سه یرم کردن ئه وسا کوپخا وتی:

- ئه گه ریش نازانن عه بیی نییه، خان بانوو وتوو یه تی گالیسکه تان بۆ
ده نیرن.

دووباره سه یریکی ئه سپه کانم کرد، قاوه ییه که هه م زینیکی ساده له
سه ر پشتی بوو هه م ئاشکرا بوو که له نه ژادیکی باش نییه، به لام ئه وی
تریان سه ره پای قه د و بالای جوانی، زینیکی له سه ر پشتی بوو به میخی
(بزمار) گه وره و دره وشاوه وه، قه راغه کانیشی هه موو پازینرا بوونه وه که
پیئه چوو به زیو کاریان له سه ر کرد بیئت، مووی گه ردنیشیان (یال)
هۆندبووه وه، هه رچه نده که زانیاریم ده رباره ی نه ژادی ئه سپ نه بوو، به لام
بیستبووم که ئه سپه ره سه نه کان هه میسه کلکیان به ره و سه ر پاده گرن که
ئهم ئه سپه ش هه ر وابوو، له پرده ئاره زووم کرد که سه ر ئه سپه که بکه وم
هه ر بۆیه به کوپخام وت:

- نه، پیویست ناکات، هه ر ئه مه باشه، که سه ریکه وتم که م که م (ورده
ورده) فیر ده بم.

دواتر پیکه وتم بۆ لای و کوپخاش به دوامدا هات، که گه یشته نزیکی وا
دیاریوو تیگه یشت چ خه یالیکم هه یه بۆیه دوو هه نگاو چوووه دواوه و
حیلاندى.

- زۆر ترسام به لّام به پووی خۆم نه هینا نه وسا کوپخا وتی:
- بی گومان بن نه سپیکی چاکه ها! سی چوار تمه نرخی که یه تی.
- سی چوار چی؟
- ملیون، سی چوار ملیون.
- سی چوار ملیون تمه نرخی نه م نه سپه یه؟
- نه ی چی خانم دکتور؟ له مروّف زیاتر تیده گات، نه گه ر من لی ره نه بم ناتوان دوو ههنگاو بچنه پیش لیتی.
- لامکرده وهو سهیریکی تریم کرد، پاستی دهوت، به پاستی جوان بوو، وه ها سه ری به شانازی به خوکردن و غروره وه به رز پراگرتبوو که وه ک نه وه ی پی نهنگ بوو یه کیکی وه کو من له نرکیشیه وه بروات چ بگات به وه ی که مۆله ت بدات سه ریکه وم.
- پاستی نه کرا هر ساتی له سه ر هه ردوو قاچی به رز بیته وه و به دهسته کانی بکیشی به سه رمدا، هر بویه نه چومه پیشتر بویه کوپخا وتی:
- نه های خانمی جوان، بوکه شوشه، خانم دکتورمان نازار نه دهیت ها، خان بانوو توپه نه بی. ناوی (بوکه شوشه) یه، فه رموون سه رکه ون، نیتر هاروهاجی ناکات.
- له کوپوه نه زانی کوپخا؟
- قسه م له گه لی کرد نیتر، هر نیستا.
- واته هر به و چند رسته دهسته مۆ بوو؟
- دهسته مۆ بوو، دهسته مۆیه، له مروّف زیاتر تیده گات، خان بانوو زۆر

پیزی بۆ داناون که بوکه شوشه ی بۆ ناردوون، فەرموونە پیشی.
(هیواش پۆشتمه پیشه وه بینیم که له گەل ئەوهی هەوساره که ی نازاده
(به دراوه) به لام هیچ جو له یه ک ناکات، قاچم خسته سه ر ئاوزه نگه که و
لیواری زینه که م گرت و سه رکه وتم به لام دلم له مشتما بوو هه ر ساتیک
چاوه پوان بووم که جو له یه ک بکات و من بدات به زه ویدا، به لام له جیی
خوی نه جو لا. کو یخا وتی:

- هەوساره که به ره و هه ر لایه ک ئاراسته بکن به ره و ئەو لایه ده پوات،
یه ک تو ز پرایکیشن ده وه ستی، به لام که م پرایکیشن ها، ده می بریندار
ده بیّت، به پشتی پیتان به سوکی بدن له ژیر سکی ده که ویته پی، خوی
جاده که شاره زایه، به ریبه دیت ده پوات.

دواتر خۆیشی سه ر ئەسپه که ی تر که وت و هیواش جو لا، منیش به
پشتی پیم فشاریکی سوکم خسته سه ر سکی ئەسپه که و هەوساره که شیم
نازاد کرد ئەوسا به دوا ی ئەسپی کو یخادا به پیکه وت. له سه ره وه (سه ر
پشتی ئەسپه که) به رزاییه که زیاتر ئەهاته پیش چاو، هه رچه نده شتیکی
ده وره به ری دوو مه تر به رزایی خودی بوکه شوشه بوو. کو لانی یه که م و
دووه م هیواش پۆشتین، ترسم که م که م خه ریک بوو له ناو نه چوو ئەوسا
کو یخا توندی کرد و ئەسپه که ی به حاله تی گورگه لۆقه بۆی ده رچوو و
بوکه شوشه ش به دوایدا، دووباره ترسام به لام که میک دواتر پاهاتم له م
ساته دا له پر بوکه شوشه چوه ته نیشتی ئەسپه که ی کو یخا و ویستی که
تیپه پینتی، ویستم هاوساره که ی پرایکشم بۆیه کو یخا وتی:

- به ریبه خانم دکتۆر، پانه هاتوو ه که دوا بکه ویت، ئەمه به دلنیا ییه وه

نه بی له پیشه وه بروت.

بیرم نه ده کرده وه که له ناو نه سپه کانیشدا نه م بابه تانه هه بیت، نیره یی
وهستی له پیشتری، به راستی سه یر بوو، کوئخا راستی دهوت، بوکه
شوشه کاتیگ که که وته پیش نه سپی کوئخا نارامتر بووه وه به هه مان
حاله تی گورگه لوقه پوشت. که م که م خه ریک بوو حه زم لیده کرد (خوشم
لیده هات)، ههستیکی خوشم لا دروست بوو بوو، له که ناری دیواری
باخه کان تیئه په رین و ده متوانی ناوه وه یان ببینم، هه موو سه وز و پر
درهخت، بونی خونچه ی درهخته کان هه موو شوینیکی پر کرد بوو، بوکه
شوشه وه ها ده پوشت که وا بیرم ده کرده وه خه ریکم ده فرم، هه روا که
له باخه کان تیئه په رین که یشتینه نزیک مهیدانی دی، به دهنگی پیی نه سپ
یه ک یه ک ده رگای ماله کان نه کرانه وه و نه هله که لیئانه وه نه هاتنه ده ر، ژن
و پیار و کچ و کوپ و مندال، هه موو بیده نگ، ته نها سه یری منیان ده کرد،
منیش راست و پته و له سه ر پشتی بوکه شوشه دانیشتبوم نه تگوت که
چه ندین ساله نه سپسوارم، بوکه شوشه وه ها سه نگین و گورگه لوق
ده پوشت وه ک نه وه ی که خه ریکه ناوچه یه کی رزگارکراو له ناوه راستی
شاریکی شکستخواردوو تیئه په رینی. له مهیدانی دی تیئه په رین و چه ند دانه
کولان و باخی ترمان له دوامانه وه جیهیشت و گه یشتینه ده ره وه ی دی،
نه وسا کوئخا به دهستی، به شی سه ره وه ی گردیکی تا پاده یه ک به رزی
پیشاندا، که میگ سه رمم وهرگه پاند، بینیم هه ر به راستی قه لایه ک له و
سه ره وه یه، قه لایه کی زور گه وره و جوان، هه م شوینه واریکی کون بوو و
هه م پته و و شیاووی نیشته جی بوون، دیواری به رز، که چوار دانه قوله ی

بچوک له چوارده وری بوو، باوه پرم نه بوو که شتیکی ئاوا لیتره هه بیته، تا
ئهو جیییه ی که له م مه وداوه ده متوانی بیبینم، له جوریک به ردی رهش
دروست کرابوو، هه موو جیییه کی چ ده ره وه ی چ ناوه وه ی پر بوو له
درهخت، ئه و جیگه یه ی که ئیمه خه ریک بووین لیوه ی ده پوشتین خاکی
بوو (خۆل) هه ردوولا که شی کیلگه ی گهنم، به لام که میک که پوشتینه
پیشه وه و گه یشتینه دامینی گرده که، هه موو شوینیک سه وز بوو و پووی
زه وی شتیکی بوو وه ک چیمه ن، ئیتر له وی به دواوه که ده پوشتین ته پ و
تۆز له زه وی به رز نه ده بووه وه، وه ک شتی بوکه شوشه ش حه زی له وه بوو
که ژیر قاچی له بری خاک چیمه نه، له په سا سه ری سه رو خوار پیده کرد،
له وانه شه له به رئه وه ی گه شت بووه نزیک خانووه که ی ئه م کاره ی ده کرد، به
پاده یه ک جو له کانی جوان بوو که کوپخا ده ستیکرد به پیکه نین و وتی:
- به دلنیا ییه وه حه زی له یارییه .

پینگه که میک به ره و ژوور بووه وه و که م که م له دووره وه دهنگی ئاو
ده هات، وه کو دهنگی پووباریک.

- کوپخا دهنگی چیییه؟

- پووبار، پووباریکی جوان له ته نیشت قه لاکه وه تیئه په پئی و ئه پوات.

- دیته ناو گونده که؟

- نه هه ر لیتره وه ده پواته ته نیشت گهنمه چیئراوه کان.

- کوپخا خان بانوو ناوی چیییه؟

- هه ر خان بانوو.

- هه ر به راست هه موو ئیتره هی خان بانوو؟

- ئیره و دوو دانه ناوایی تر.

ئیتیر به پاستی بۆم سهرنجراکیش بوو، سهرنجراکیش و سهرسورپهینه،
هه روا که له گرده که ده چووینه سهره وه سهری قه لاکه م ده کرد، جۆریکی
تایبته بوو، جۆریک په مز و پازی تیدا بوو، بیده نگ و پته و له و سهره
دانیشتبوو، زۆریه ی دیواره کانیشی له ژیر لاولودا شاردرابوونه وه و هه
ئهمه ش هه بیته و سامیکی سهری پیده دا. که م که م لئی نزیک بووینه وه،
سهره وه ی گرده که له پشته وه ی قه لاکه ده شتیکی زۆر گه وره و سهر سهر
بوو، به شیکی پر بوو له گولگه لیک که له دووره وه له هه لاله ده چوون،
به شیکی تر وه ک شتی مه زرای گه نم بوو و پاشماوه شی چیمه ن بوو، واته
جۆره گیایه ک که له چیمه ن ده چوو، به لام هه روا که سهرت ده کرد هه موو
شوینیک سهر و پاراو بوو، دوای مه و دایه کی زۆر فراوانیش دارستان و
لیره وار دهستی پیده کرد که دره خته کانی له م مه و داوه (دوورییه وه) زۆر
بچوک به رچاو ده که وتن. ئیتیر زۆر له قه لاکه نزیک بوو بووینه وه، به
شیوه یه ک که به ته وای ده متوانی دوو نه فهر که له بهر ده رگا گه وره که ی
به تفهنگه کانی سهر شانیا نه وه وه ستابوون له یه ک جیا بکه مه وه،
به سهره اته که وادیار بوو ته وای پاستی بوو، ئیره دئییه کی زۆر سهر سهر
بوو به خانیکی خاوه ن مولکه وه، پیک وه ک سهر ده می کۆن، هیچ
گالته یه کیش له گۆرئ نه بوو، به و شیوه یه ش که له بهرچاو ده که وت خان
بانوو زۆریش به گه وره یی و شکۆوه له وئ ده ژیا.

ته قریبه ن گه یشتبووین که کوخا نارام وتی:

- تفهنگچییه کان هه موویان خان بانوویان خوشده ویت و ناماده ن گیانی

له پیناودا دابنن، هه رکامیان به جۆریک قه رزارینی، هه موومان قه رزارینی،
به لام ژنه ها، شیره ژن، له سه د دانه پیاو پیاوتره.
تفه نگچییه کان کاتیك ئیمه یان بینی، ده رگای قه لاکه یان کرده وه
ئیمه ش هه روا به ئه سپه وه پۆشتینه ناو قه لاکه، کاتیك که له که نارینه وه
تیئه پهریم، هیواش سه ریان به شیوازی سلوو و پیز بۆم هیئایه خواره وه،
بۆیه منیش به سه ر وه لامم دانه وه و له ده رگای قه لاکه تیپه رین، قه لا
شتیک بوو له وانیه نزیکه ی حه وت هه شت هه زار مه تر زه وی ده بوو،
به رده م ده رگا تا بینای قه لاکه نزیکه ی دوو سه د مه تر نیوانیان بوو، ده ور
تا ده ور (چواره ور) دره ختی گه وره ی گوپز بوو، که شنه ی با جوله یه کی
ئارام و جوانی پیده دان، به ش به شیشی باخچه گه لی زۆر جوان بوون به
گولگه لی جۆراوجۆر و هه مه چه شن، له جیگه یه کیش له ناوه پراستی
حه وشه ی قه لاکه دا ریك (دروست) له به رده م بیناکه دا ئه ستیلکی زۆر زۆر
گه وره هه بوو، چواره وری دره خت بوو، پیده چوو هه موو دره ختگه لی
میوه بن، هه ردوولای ئه و پریگه یه ش که ئیمه خه ریک بووین لیوه ی
ده پۆشتین تا بگه ینه بیناکه عه رعه ری (داریکی ریك و جوانه) زۆر به رزیان
ناشتبوو، ئاشکرا بوو که خان بانوو زۆر وابه سته یه به گول و گیاو
سروشته وه چونکه هه ر دره خت و ده وه نیك که من له وی ده مبینین هه موو
سه ر سه وز و گه شاوه بوون. سه ره نجام گه یشتینه به رده م بیناکه که له
ده پازده پله ده چوویته سه ره وه بۆ ناو هه یوانیکی زۆر زۆر گه وره، واته
با ئاوا بلیم، ریك وه کو ئه م فیلمه ئینگلیزییانه که بۆ نمونه کۆشکی
لۆردیک پیشان ده دن، له به رده م پله کان (قادرمه) تفه نگچییه کی تر

چاوه پروان بوو که هر که گه یشتینه به رده می سلاویکی کردو هه وساری بوکه شوشه ی گرت و ئینجا من دابه زیم، چوومه به رده می و گه ردنیم نه وازش کرد، له م کاته دا دیسان یه ک حیلە ی کرد وه ک شتی ئه مجاره له پروی خوشییه وه بوو، چهند جار سهری ته کاندای، زور چوو به دلما. کوپخاش له ئه سپه که ی دابه زی و هه وساره که ی دا به ئه و تفه نگچییه و چاوه پروان وه ستا تا من ناز و نه وازشی بوکه شوشه ته و او بکه م، دواتریش دوو به دوو له پله کان چووینه سهره وه و له هه یوانه گه وره که تیپه پین و کوپخا ده رگایه کی دارینی نه خش له سهر هه لکولراوی که یه ک مه تر و نیو له بالای من به رز تر بوو کرده وه، سهره تا من و دواتریش خوی چووینه ژوره وه که چیم بیینی!؟

هه رچی ده ره وه ی قه لا حاله تی میژوویی خوی پاراستبوو، ناوه وه ی قه لا خوی له گه ل مۆدیلی رۆژدا گونجاند بوو، شیک و مۆدیرن، هه م ئه م دژایه تییه هاو ئاهه نگیه کی زور جوانی له نیوان ده ره وه و ناوه وه ی قه لاکه دروست کرد بوو، ده ستپیکی (سهره تای چوونه ژوره وه) بیناکه هۆلیکی زور زور گه وره بوو، که کۆتاییه که ی دوو ریز قادرمه ی هه بوو، نهۆمی خواره وه ی ده به سته وه به نهۆمی سهره وه، ناوه پاستی ئه م قادرمانه ئاسانسۆریکی زور جوان بوو، به ده رگایه کی ئاسنییه وه که به شیوه ی محاجه ره ی میژوویی دروستیان کرد بوو، ته ختی هه موو شوپینیک سیرامیکی په ش بوو، له و سیرامیکه گه ورانه ی که هه مووی ده دره وشایه وه، سه یری هه ر شوپینیکت ده کرد پر بوو له دره ختی سهره کی وه کو گه لای هه نجیر و کاژی چین چین و چهند جور پروه کی

جوانی تر، که ناویانم نه ده زانی، پیک له ناوه پراستی هۆله که شدا شتیکی
وه کو کلاو پوژنه هه بوو، که تیایدا داری نارنج و پرتقال و لیمو ترشیان
ناشتبوو، پیک وه کو باخچه یه که له ناوه پراستی هۆله که دا، سه قفی
سه ره وهی ئه م باخچه ش شوشه بوو که باخچه که لیه وه پووناکی
وه رده گرت، هه ردوولای هۆله که ش تا ژیر سه قفه که په نجه ره گه لی زۆر زۆر
به رز بوون، به په رده گه لی زۆر زۆر شیکه وه، له سه ر پووی قادر مه کانیش
که له کۆتایی هۆله که دا بوون فه رشی باریکیان به په رنگی جوانی نیلی به
شیوازی پیچا و پیچ پراختبوو. هه روا که خه ریک بووم سه یری هۆله که م
ده کرد، له لایه که وه کچیکی جوان به جلوبه رگی خزمه تکاره وه هاته
به رده ممان و سلوی کرد و داوای لیکردم که به داویدا برۆم، کو یخاش هه ر
له ویدا وه ستا بوو سه یری منی ده کرد، تیگه یشتم که قه رار نییه ئه ویش
بیته له گه لم، هه ر بۆیه به داوای ئه و خزمه تکاره دا به پیکه وتم، پۆشتین
به ره و لایه کی هۆله که وه ده رگایه کی به نه خش هه لکۆلدرای دوو تاکی
کرده وه و خۆیشی له لاوه وه ستا، به ته واوی گیژ بوو بووم، له پراستییدا
ئیره کۆشکیک بوو.

له ده رگا که چومه ژوره وه، وادیار بوو هۆلی سه ره کی ئیره بوو، که
له سه ر هه مان ئه و سیرامیکه په ش و دره وشاوانه به دووری چه ند مه تر
چه ند، قالیچه گه لی ناو ریشمی زۆر زۆر جوان و ناسک و به نرخ پراخرا بوون،
هه ر سوچیکی ئه م هۆله شت که ئه بیینی ده سته یه که قه نه فه ی شیک دانرا
بوو، هه ر چواره ورم په یکه ر بوو، په یکه ری مرۆف و ئازهل، هه موویان له
به ردی مه پمه پ دروست کرابوون به په رنگه کی جیاواز، ئه سله ن نه مده توانی

بپروا به و شتانه بکه م که ده مبینین، سه رسام بووم به و هه موو شته جوانه،
ئه و چلچریانه ی که به سه قفی ئه ویدا هه لواسرا بوون، نه ده کرا نرخه که یان
دیاری بکه یت، چند مه عره زیک که ناوه که یان پر بوو له ده فرگه لی زیپین و
زیوین، تابلوگه لیک که به دیواره کانه وه بوون پیئه چوو نرخ ی هه رکامیان
به رامبه ر بیت به نرخ ی ئا پارتمانیک له شار، له وانه یه ئه گهر له و ساته دا
یه کیک له و چوار په یکه ره م که له شیوه ی سه گ بوون و چاویان
نده تروکاند هه بووایه، چه ندین کاتر می ر له حاله تی چه په ساندا
بمامایه ته وه، له پر عاره قیقی سارد نیشته سه ر له شم، له راستیدا ئه و
چوار دانه په یکه ر نه بوون، چوار دانه سه گی هه وشاری ره ش و گه وره
هروا له سه ر هه ردوو قاچیان دانیشتبوون و بی جولّه خه ریک بوون سه یری
منیان ده کرد، واته چاودیریان ده کردم، بچوکترین جولّه میان خستبووه
ژی ر چاودیرییه وه، له ترسدا هه ناسه م وه ستا، بویه ئه و کچه ده سته جی
وتی: (مه ترسن کاریان به ئیوه نییه، به لام مه گهر ئه کرا نه ترسی؟
هه رکامیان هه روا که دانیشتبوون سه ریان تا که مه ری من ده گه یشته، به
پاده یه ک ترسناک بوون و به بی هه ست و به نیگا چاودیریان ده کردم که
نه مده ویرا له جیگه م بجولیم، سه ره نجام هه رچونیک بوو بریاری خو ممددا و
به ره و لای سه ره وه ی هۆله که که ئه و کچه خه ریک بوو بوی ده پوشت
جولام، راستیییه که ی ئه وه ش له ترسدا بوو، نه مده ویست له گه ل ئه و
سه گانه دا به ته نها بمینمه وه، هه ر بویه خیرا به دوا ی ئه و خزمه تکاره دا
پوشتم، سه ره وه ی هۆله که ئاگردانیک بوو که من هه روا به وه ستاوی
ده متوانی بچه ناوی، نزیکه ی دوو مه تر پانییه که ی بوو، به رزییه که شی

هه روا، به رده مه که شی چند دانه قه نه فه ی نیستیلی شکودار بوو، که من
ته نها پشته که یانم ده بینی، به دبه ختی ئه وه بوو که هه روا که خه ریکبووین
ده رپوشتین سه که کانیش نارام و بی دنگ خه ریکبوون به دواماندا ده هاتن،
حه زمه کرد بمتوانیا به هه مان سات له وی هه لبیم، بیستبووم که هه وشار
ترسناکترین جووری سه که، هه رکامیان ته وقیکیان به گه رده وه بوو
که شتکه لیکی وه کو بزمار لیوه ی هاتبووه دهر. سه ره نجام گه یشتین به
کو تایی هو له که ئه وسا ئه و کچه وه ستاو وتی:

- خانم دکتور ته شریفیان هیئا خان بانوو.

تینه گه شتم که خه ریکه له گه ل کئی قسه ده کات، له م کاته دا له پر له سر
یه کیک له قه نه فه کان که پشتی له من بوو خانمیک هه ستا، ژنیک نزیکه ی
شه ست سال، لاواز و بالابه رز، به قژی رهش و سپی درپژه وه که له
پشتیه وه به ریدابوو وه و تا نزیکه که مهری ده گه یشت، به بی له چک،
پانتولیکی ره شی له پیکرد بوو که به شی خواره وه ی (ده رقاچه) خستبووه
ناو پووته وه، ئه ویش چ پووتیک!؟

کراسیکی سه ته نی رهنگ جوانی سوریشی به سه ر پانتوله که دا له بهر
کردبوو، قایشیکی جوانیشی له سه ر به ستبوو، نارام له جیگه که ی هه ستا و
سوپرایه وه به ره و لای من و سه یریکی کردم و هاته پیشه وه و هه روا که
دهستی به ره و لام درپژکرد و وتی:

- به خیره اتن خانم دکتوری گه نج و جوان.

سلاوم لیکرد، ئه وسا وتی:

- بیستبووم که کچیکی جوانن به لام ئه مه م دابوووه پال ئه و

په سه ندانه ی که نه م پیاوه چاو باشقالانه دهر باره ی هر کچیگی گنج و شاری ده یکن، به لام نیستا نه بینم که ناوا نه بووه و نیوه به راستی جوانن. ته وقه م له گه لی کرد و سوپاسیم کرد، ده م و چاو جول و پره فتاری جوریک بوو که ده سته جی مروقی به ره و خوی راده کیشا، به بی ویست به پرویدا پیکه نیم بویه نه ویش پیکه نی و هه مان جور که ده سته له ده ستمدا بوو بردمی بو لای یه کیک له قه نه فه که ی ته نیشته وه دانیشته و ناماژه یه کی بو خویشی پوشت له سه ر قه نه فه که ی ته نیشته وه دانیشته و ناماژه یه کی بو نه و خزمه تکاره کرد نه ویش ده سته جی پوشت، هر له و کاته دا سه گه کان هاتن و ریک به دووری دوو مه تر له منه وه له به رده م دانیشتن و هه مان جور سارد و بی گیان سه یریان ده کردم، ده سته جی خان بانوو تیگه یشته که ده ترسم، وتی:

- هه رگیز مه ترسن، نه م سه گانه له گه ل نه وه ی که یه کجار درنده ن، ده سته م و په روه رده کراویشن، بو من وه کو پاریزه روان.

دواتر ناماژه یه کی بو کردن که له به رده م چوونه نه ولاوه و دووریان لیمگرت، باوه یم نه ده کرد که نه وه نده تیگه یشته و بن که به یه ک ناماژه فه رمانی خاوه نه که یان نه نجام بده ن. به کورتی هه ناسه یه کی ئاسوده م هه لکیشا نه وسا خان بانوو وتی:

- کاتیک بیستم برپاره پزیشکیکی خانم بنیرن بو ئیره زور خوشحال

بووم، سه فه ره که تان چون بوو؟

- مه منون، باش بوو.

- کاتی هاتن بینیتانم، گوایه مام و کورپه مامه که تان له گه لتان بوون؟

- هاتبوون تا خه یالیان ئاسوده بیّت.

- دهی حه قیشیان بووه، نه ئه بوو خانم دکتۆریکی جوانی وه کو ئیوه له دییه کی بیگانه دا به ته نها ویل بکه ن.

- مه منون، ئیوه ریژتان هه یه.

- ده وره که تان چه نیك دریژه ئه کیچی؟

- له وانه یه دوو سال.

- هه ر زۆر باشه، ئه توانین به هره ی زۆر له بوونتان وه رگرین، خه لکی ئه بی خوشحال بن که ژنان و کچانی ولاته که مان ئه وه نده پیشکه وتوون. مه منون.

هه ر له و کاته دا هه مان کچ له گه ل خزمه تکاریکی تر دا هاتن و چایی و شیرینیان بو هیناین، سینییه ک که دوو قۆری و چوار فنجانی زۆر شیکی له سه ر بوو، له وشته میژوویانه، یه کیکیان سینییه کی خسته سه ر میزه که و ئه ویتر ده ستیکرد به چایی تیگردن بۆمان و دواتریش لیی پرسیم چاییه که به شیرینییه وه ده خۆم یان نه، که وتم نه و ئه ویش فنجانه که ی دایه دهستم و ده فری شیرینییه که ی هه لگرت و خولکی کردم، شیرینییه ک که تا ئیستا نه مبینی بوو، دانه یه کم هه لگرت، خان بانوو وتی:

- شیرینی خۆمالی ئیره یه، زۆر به تامه.

سوپاسیم کرد و شیرینییه که م خسته سه ر ده وریه ک، خزمه تکاره کانیش دوای ئه وه ی که چاییان بو خان بانوو تیگرد پۆشتن، که میکم له چاییه که م خوارده وه، بی هاوتا بوو، ئه توانم بلیم که تا ئه و کاته چاییه کی وه ها خوش تام و بۆنم نه خوارد بووه وه هه ر بۆیه وتم:

- چ چاییه کی نایاب! زۆر تامی خوشه .
- نۆشی گیانت بیّت نه زیزم .
- مه منون، کۆشکیکی زۆر جوانتان هه یه، وه کو کۆشکی ناو فیلمه کان وایه، زۆریش به سه ليقه وه پازینراوه ته وه، له و گول و پرووه ک و دره ختانه ی که لیڤه بینیم گومانم برد که ئه بی زۆر وابه سته ی سروشت بن .
- مه منون عه زیزم، گومانه که ت راست بووه، من عاشقی سروشتم، هه ر بۆیه ش لیڤه م و ته نها جار جار ئه چم بۆ تاران، تاقه تی قه ره بالخی و جه نجالیم نییه، به تایبته ت ئه و هه واپیس و دوکه لاوییه .
- به راستی حه یفه مروّف شوینیکی وه کو ئیڤه ویل بکات و بچیت له شار بژی .
- ده ی ئیڤه ش کی شه گه لیکی هه یه، واته ئه بی عاشق بیت تا بتوانیت له م جۆره جیگانه دا هه لیکه ی، راستی بارودۆخی خانووه که ت چۆنه ؟
- خراپ نییه، سه ره نجام ئه بی بسازییت .
- ئه و شتانه ی که بۆم ناردی کو یخا هیئای ؟
- ئه و که لوپه لانه ئیوه نارد بووتان ؟
- ئه ری ئه زیزم، وتم جار ی ئه وانته بۆ بهینن تا دوایی هه رچیت پیویست بوو خۆت بلّییت .
- زۆر مه منون، وامزانی ئه و که لوپه لانه هی ئه هلی گونده که ن .
- پییان ده لیم سه ته لایتیشته بۆ دابنن .
- نه، زۆر مه منون، پازی نیم ئیوه زه حمه ت بکیشن .
- راستییه که ی ده مویست داوات لییکه م که بییت و لیڤه بژیته، واته

ئه لبه ته زۆرت لينا که م به لام ..

- ئيره کيشه ی هه یه ؟

- کيشه که که نه، به لام سه ره نجام هه ر شوینیکی وه کو ئیره یه که له ناوه ندی شاره وه که میك دووره گرفتگی له خوی هه یه .

- له بهر سه لامه تی و ئاسایشی من ده لئین ؟

- تا راده یه ک .... چاییه که ت بخۆره وه با سارد نه بیته وه .

دواتر ده ور یه که ی هه لگرت و خولگی کردم بۆ خواردنی ئه و شیرینی یه که له ناویدا بوو و وتی :

- ئه م پیاوانه هه ر که ئه سپیک له ژیر پییان و تفه نگیک به ده ستیا نه وه ده بینن، ئاره زوی یا خیبوون ده که ن و ئه دهن به کیودا، خه یال ده که ن هه ر که سی ئه سپ و تفه نگی هه بوو خوله پیزه یه ⁽¹⁾ .

- مه گه ر له م شوینانه ش که سی یاخی هه یه ؟

- هه ر شوینیک کیوی لی بیت کیونشینیشی لییه .

- واته ئه کری ..

- نه، بیرت لای ئه م بابه تانه نه بیت، ئاسایشمان هه یه، منیش هه م، خه یالت ئاسوده بی، به لام ئه مه م وت وه کو ئه لئین (مالی خۆت توندبگه ر و سه گی که س به دز مه زانه) ⁽²⁾ .

لیره ژماره یه ک ئازاوه چی داویانه ته کیو جار جار شه وانه دین و هه ندی له دیکانی ده ور بهر و تالانی ئه نجام ده دهن و ئه گه ریش بۆ نمونه ژنیك یان

(1) دهر برینی وه رگیر .

(2) په ندیکی کوردییه که هاو واتایه له گه ل رسته فارسییه که ی نوسه ر .

- کچیکيان ده ستيکه وي ته يدزن و نه يبهن بو کيو. به حه په ساوي سه یرم کرد خوی تيگه يشت و وتی:
- نامه وييت بتترسيتم به لام نه گار شه ويك نيوه شه و که سيکی بيگانه مات و بو نمونه ويستی به بيانووی نه خوشی و نه شتانه له گال خوی بتبات، مه پو، ده رگاشی به پرودا مه که ره وه.
- چون تا ئیستا ده ستيگريان نه کردون؟
- تا ئیستا نه دامانی هیزه ياساييه کان چه ند جار پووبه پوويان بوونه ته وه به لام هه ميشه هه ر که هیزه نه منييه کان دین نه وان هه لدين، هیلی سنور دوورو دريژه ناشبی بو هه ر دييه کی بچوکيش بنکه يه کی پؤليس دروست بکه ن، نه و کاتانه ی که پشيوی و ئازاوه زور ده نيته وه هیزه نه منييه کان هه لمه تيان بو ده که ن و ته فرو توونا ده بن، به لام ماوه يه ک دواتر دووباره يه کتر ده دوزنه وه، ئیستا نيگه ران مه به، نه وان کاريان به م چه ند دی نييه، تفه نگچييه کانی ئیمه زور دليرن. که ميکم له چاييه که خوارده وه و شيرينييه که م خسته ده مم ناياب بوو.
- زور به تامه.
- يه کيک له خانمه کانی دی دروستيان ده کات.
- به راستی نايابه.
- هه مان کات دهنگی ده رگای هۆله که هات و دواتريش دهنگی پی و پاشان يه کيک له تفه نگچييه کان هاته پيشه وه و وتی:
- خان بانوو کوره که ئاماده يه.
- خان بانوو که پالی به قه نه فه که وه دابووه وه سوپايه وه به لای

تفهنگچیه داو سه ریکی بۆی پاره شانده بۆیه ئه ویش کورپنوشیکی کورتی
برد و پۆشت. کاتیك ته نها ماینه وه خان بانوو وتی:

- تاقهت هه یه شتیك ببینی؟

سه رم پاره شانده ئه وسا له جیگه که ی به رزبووه وه دهستی به ره و لام
دریژ کرد و وتی:

- خراب نییه که که م که م به که شی ئیره ئاشنا بیت.

دهستم دایه دهستی و له جیگه که م هه ستام و دوو به دوو که وتینه پئی،
دهستبه جی ئه و چوار سه گه ش که وتنه پئی و هاتنه پیشمان و وه کو چوار
پاریزه ره له دووری یه ک مه تر لیمانه وه که وتنه پئی، لایه کی ئه م سالۆنه ش
وه کو سالۆنه که ی دهره وه په نجه ره گه لی به رزو بلند بوو تا بنمیچ، خان
بانوو پۆشت به ره و لای یه کیان و کردیه وه دهستبه جی سه گه کان
بازیاندا یه دهره وه وه ستان، ئه وی پشته وه ی بینا که بوو به رامبه ره که شی
هه مان ئه و دهشت و دارستان و کیوانه به رچاو ده که وتن، پیشه وه ی
بینا که ش وه کو ئه ولا که ی هه یوانیکی گه وره بوو و خواره وه شی
گۆره پانیکی گه وره.

کاتیك چووینه هه یوانه که بینیم که چه ند دانه تفهنگچی کورپیکی گه نجی
نزیکه ی بیست و دوو، بیست و سی ساله یان به گوریس به ستۆته وه و
پایانگرتوو، هه ر که کورپه که خان بانووی بینی جوله یه کی کرد وه کو
ئه وه ی بیته پیشه وه، به لام ئه و چوار سه گه له پر مۆریان برده وه و
ئاماده بوون بۆ هه لمه تبردن بۆیه کورپه له جی خوی وشک بوو دواتریش
هه روا که چاوی به سه گه کانه وه بوو به حاله تی پارانه وه وه وتی:

- خان بانوو هەلەم کرد، تۆبە، تۆبە، ئیتر ئەو کارانە ناکەم، توخوا بمبورن، هەلەم کرد.

خان بانوو سەیریکی کرد و دواتریش ئاماژەیەکی بە یەکتێک لە تەفەنگچیەکان کرد ئەوسا ئەویش هاواریکی کرد و لەولای بیناکەوێ دوو تەفەنگچی تر بە داریکی ئەستور کە هەردوو سەری گوریسی پێوێ بەستراوێ لەگەڵ شتیکی وەکو شۆلی چەرمییەوێ هاتن، دەستبەجێ تەفەنگچیەکان کوپەیان لە زەوی بەرزکردەوێ بە درێژی پالیانزست و ئەوانی تریش قۆنەرە و گوێرەوییەکانیان لە پێی داکنەد و قاچەکانیان بەستەوێ بەو دارە ئەستورەوێ، تازە تیگەیشتم کە دەیانەوێ فەلاقی بکەن، لامکردەوێ بە سەرسوپمانەوێ سەیری خان بانووم کرد بۆیە سەریکی بۆ پراوەشاندم و یەک هەنگاو چووێ پێشەوێ بە ئەو کوپەیی وت:

- مەگەر لیترە ژیانەت دا بین نەبوو؟

کوپەکی ئیتر پەلمە گریان بوو بوو بە حالەتی پارانەوێ وتی:

- بوو، بوو.

- بۆچی داتە کیوو تیگەلی ئەو شپەخۆرانە بوویت؟

- کەریتی، هەلەمکرد، هەلەم کرد.

- بۆچی پۆشتی و قژی ژنەکەت تاشی بوو؟

- هەلەم کرد، گوم خوارد.

خان بانوو ئاماژەیەکی بۆ ئەو تەفەنگچیەکی کە شۆلەکی بە دەستەوێ کرد و لەسەرخۆ، بە شیوێیەکی کە کوپە نەبینی بە پەنجەکانی ئاماژەی چواری نیشاندا بەلام بە دەنگی بەرزوتی:

كىتۇلە بە كى دىنبار

- دەدانه له ئەم قاچەكەى و دە دانه له ئەو قاچەكەى دە دەى.
دواتر دەستى منى گرت و گە پراينه وه بۆ بيناكة، سه گە كانىش به دواماندا
هاتن و خان بانوو په نجرهكەى به ست و له پشتيه وه وه ستا، له و پشتيه
دەمانتوانى ديمە نه كه ببينن. تفهنگچيه كه پۆشته پيشه وه و به وشوولە
چەرمىيه دوو دانهى له قاچى كورپە دەداو دوو دانهى تريش له قاچەكەى
ترى كه هاوارى كورپە چوو به ئاسماندا، دواتريش لاىكرده وه به لاي
په نجرهكەدا كه خان بانوو ئاماژەى پيكرد كه يانى به سه،
تفهنگچيه كه ش چەند دانهى ترى به شوولە كه توند دا له زهوى و دارى
فە لاقە كه، جوړى لييده دان كه بهر قاچى كورپە كه نه كه ویت. كاتيك كارە كه
تەواو بوو كورپە كه يان له جيگە كهى بهرزكرده وه و برديان، هەمان تفهنگچى
هاتە هەيوانه كه بۆ بهردەم په نجرهكە ئه وسا خان بانوو دەرگاكهى
كرده وه و پيى وت:

- قاچى ئەگەر بريندار بووه هەتوانى بكەن (مەلەم)، هېچ كه سيش
نابيت بزانييت فە لاقە كراوه، دوو سى پۆزىش ليّره بيهيلنه وه تا چاك
ئە بيته وه، نامە ویت له بهردەم ژنه كهى و ئەهلى گونده كه دا بشكى، دواتر
هەندى پارەى پيبدەن و به پيى بكەنه وه سەر مال و ژيانى، زه و بيه كه شى
پيبدەنه وه دووباره كارى له سەر بكات.

دواتريش دووباره دەرگاكهى به سته وه و به يە كه وه گە پراينه وه بۆ لاي
ئاگردانه كه. دەر وه توژيك سارد بوو و ئاگرى ئاگردانه كه م پى خوش بوو،
هەر كه دانىشتين خودى خان بانوو چايه كى ترى بۆ تيكردم ئه وسا وتم:
- وام نه ئەزانى هيشتا له دارو فە لاقە كه لك وه ربگيريت.

- چاره نه بوو، نه گهر نه ماندایه دهستی بنکه ی پؤلیس تاوانه که ی زؤد
قورستر بوو، به دلنیا ییبه وه زیندان ییان ده کرد، به لام نه گهر نه چوه
زیندان خراپتر له پیشوو نه هاته دهر، به م شیوه هم چاوتر سینمان کربو
ته میمان کرد، هم دیته وه سره قلی خوی که بگه پیته وه بؤ لای ئن و
مندا ل و کیلگه ی، راسته که بنی پیی دوو شولی خوارد، به لام نه مه بؤی
وه کو دهرمانه بؤ نه خوش، گه نجه و نه زان، فریوی دوو شپه خوری خوارد
و دای به کیودا، هه والیم هه بوو، خؤم ئیشکی خانوه که یم ده کیشا،
ده مزانی که پاره که ی ته واو بیت دیت به ره و دی نه چی تا پاره له ژنه که ی
وه ریگریت ته نها توژیک درهنگ گه یشتم و له به ره وه ی که ژنه که ی پاره ی
پینه دابوو قژی تاشیبوو، نه م ته مبیبه بؤ هه ردوو تاوانه که ی بوو.
دواتر لایکرده وه به لای مندا و سهیری کردم و پیکنی و وتی:

- من دلر هق نیم، پیویستی بوو، کیلگه یه کی باشم پیدا بوو خه رچی
خوی لیده رده هیئا که هیچ پاشه که وتیشی ده کرد، به لام سه ره نجام
گه نجیبه ئیتر، نابئی زؤریش سهخت بیگریت چونکه نه نجامی پیچه وانه
ده دات.

دواتریش سه ری وه رگه راند به ره و لای ئاگردانه که و وتی:

- خؤم بیری پؤژیک که وتمه وه که سالانیکی زؤد پیش ئیستا له
به رچاوی ئیمه باوکمیان به سته وه به داری فه لاقه وه.

دواتر دووباره سهیری منی کرد و وتی:

- نه لبه ته بابه تی نه و له گه ل نه م زه مین تا ئاسمان جیاوازیان هه بوو.
- بؤچی نه م کاره یان له گه ل باوکت کرد؟

- چیرۆکه که ی دورو درێژه، ئاوابوو ئیتر.
- پاستی ئه و مه راسیمه ی دوینێ شه و چی بوو؟
- په سمیکێ کۆنه، هه ر سالیك ئه م کاتانه به پێوه ی ده به ن.
- ئه بێ په سمیکێ سه رنجراکیش بێ، ئه و کوپه سوارکارانه.
- هه ر په سم و په سومیک بۆ خۆی سه رچاوه و فه لسه فه یه کی هه بووه ؟
- زۆریان دوا ی تیپه پینی چه ند سال فه رامۆش کراون و ته نها په سم په سم
- په سمه که ی له جیی خۆی ماوه ته وه .
- پاسته، ئیستا ئه مه چه فه لسه فه یه کی هه بووه ؟
- بوکه شوشه ت به دل بوو؟
- نایابه، چه ئه سپیکێ جوانه !؟ مه منونم که ئه وتان بۆ نارده بوم.
- = به ئاسوده یی سه ری که وتیت؟
- تا کوپخا قسه ی له گه ل نه کرد بوو نه، به لام دواتر زۆر ئارام بووه وه .
- ئاژه له کان زۆر زووتر له مرۆقه کان ده رک به میهره بانێ ده که ن.
- دواتر ده ستی درێژ کرد به ره و سه گه کان که له په ره ر چواریان به
- یه که وه هاتن به ره و لای و هه رکه گه شتنه به رده می هه ر چواریان دانیشتن
- و سه ریان خسته سه ر قاچی خان بانوو، ئه ویش نه وازشی کردن، به پاستی
- شانۆیه کی سه رسوورپهینه ر بوو. ئه و پۆژه نانی نیوه پۆم هه ر له وێ خوارد،
- چه نانیک !؟ که و، هه وێرده (که ره واله) *، شله ی خۆمالی که به گوشتی
- (پۆر) دروست کرابوو، یه ک دوو خواردنی تر، به پاستی نایاب بوو، ئه کرا به

* هه وێرده (که ره واله): بالنده یه که دهنگی بهرز، ده نوکی کورت و ئه ستور، بالی خپو قاچی به هیزه .

بوئیریه وه بلیت پيشوازییه کی شاهانه .

دهوری کاتزمیر سی له گه ل کویخا به سواری بوکه شوشه وه گه پاینه وه
بو دی و له بهر ده رگای مال دابه زیم و کویخا نه سپه کی گه پانده وه،
منیش چوومه ماله وه و چووم خه وتم، دوو سی کاتزمیر دواتر دووباره به
دهنگی کویخا له خه و پاپه پیم، کویخا له ده ره وه ی مال خه ریک بوو بانگی
ده کردم، خیرا پوو پۆشه که م له بهر کرد و چوومه ده ره وه که بینیم لۆرییه ک
له بهر ده م محه جهره کانی حه وشه که دا وه ستاوه و چند نه فخر خه ریکن
ناوه که ی خالی ده که ن، به فرگر (سه لاجه)، ته له فزیون، پادیو، قه نه فه،
میزی کار، چلچرا، ئاباژوور (چرای پایه داری سه ر کلاوه له سه ر)، قاپ و
دهوری، چه رپا، پا که تگه لی ده رمان، قه ره ویله ی نه خوش، به کورتی
خه ریک بوون که لوپه لی یه ک خانووی ته واویان له لۆرییه که ده هینابه
خواره وه . کویخا کاتی که منی بینی که خه ریکم به سه رسامی سه یری نه و
شتانه ده که م، وتی:

- خان بانوو هه ر نه و کاته ی که تیگه یشتن ئیوه پزیشکیکی خانمن،
پایسپارد نه م شتانه له شاره وه بهینن، نه وانه ی پیشتر ئیتر کۆن بوون،
خان بانوو وتیان هه موویان بو ئیوه تازه بکه نه وه، به یانی زوو منداله کانی
نارد بو شار.

نه مده زانی چی وه لام بده مه وه، کویخاش چاوه رپی وه لامی منی
نه ده کرد و گه رایه وه بو لای کریکاره کان و دهستی کرد به هینانه
ئوده وه ی که لوپه له کان. زوو چوومه ماله وه و چند پارچه جلم که له ناو
مالدا بوون کۆکرده وه، نه وسا کریکاره کان به وتنی یا الله یا الله هاتنه

ژورده وه و به فرگر و قه نه فه کۆنه کانیاں برده دهره وه و له بری نه وان
تازه کانیاں هینایه ژورده وه. کاتژمیریک دواتر که لوپه لی مال هه مووی تازه
بوونه وه، دواتریش پۆشتن بۆ لای دهرمانخانه که و که لوپه له کانی نه وینیاں
برده ژورده وه، منیش دهستم کرد به دانانی دهرمانه کان و که لوپه له
پزیشکییه کان له ناو په فه کان و کاتژمیری دواتر نه ویش ته واو بوو و ناماده
بۆ سهردانی خه لک. که کاره که ته واو بوو سوپاسم کردن و ویستم
دهستخوشایه ک بدهم به کریکاره کان که هیچ کامیاں وه ریا نه گرت و وتیاں
هه مووی خان بانوو حسابی کردوه. به راستی ژنیکی سهیر بوو، نه گهر
دی به دئی ئیمه خان بانوویه کی ئاوايان هه بووايه هه موو جییه ک ئاوه دان
ده بووه وه.

به کورتی کریکاره کان سهر لۆرییه که که وتن و پۆشتن. کوپخاش دواي
که میک پاسپاردن و نه وهی که خه یالم له هه موو بواریکه وه ئاسوده بیته
مالئاوایی کرد و پۆشت منیش که پامه وه مال هه وه. له م کاته دا مۆبایله که م
زهنگی لیدا، خیرا وه لامم دایه وه، نه مزانی که له وانیه له تاران هه بیت،
گومانه که شم راست بوو، مامم بوو ده یویست خه یالی له باره ی منه وه
ئاسوده بیته، که میک قسه م له گه لی کرد و دواتریش مالئاواییم کرد.
هیشتا له مال هه وه که میک کار مابوو که نه بووايه نه نجام بدایه،
کردنه وهی کارتۆنگه لیک که هیشتا نه مده زانی چیین. چووم بۆ لایان و
کرد منه وه، نه مه ئیتر زۆر سهرنجراکیش بوو، خان بانوو هیچ شتیکی
فه رامۆش نه کرد بوو، به راستی عاشقی نه م ژنه بوو بووم، چایی، برنج،
لۆبیا، نيسك، ماش، پاقله و.. که م و کورتی له هیچ شتیکی نه کرد بوو،

گوایە گوشت و مریشکیشی لە قەلاکەو بە ناردبووم چونکە هەموو بەستوو بوون، لە گەڵ خۆم بیرم کردەووە کە لانیەکەم تا یەك مانگ پتویستم بە هیچ نییە. بە خوشحالی لەوێ کە نەفەرێک لێرە هەبێت دەتوانم پشت بە هاوکاری و یارمەتی ئەو ببەستم، هەموو شتەکانم لەناو پەف و دۆلابچەکاندا جێکردەووە، ئەگەر چی ئەو پۆژە زۆر ماندوو بوو بووم، بەلام دەستپێکیکی زۆر باش بوو بۆم. دەسکی دەرگاگەم بەست و کلیمد، دەرگای خانووێکەش بە هەمان شیوە، پەردەکانم دادایەووە، کاترۆمێر نزیکەی هەشتی شەو بوو، ئیتر کاریکم نەبوو تەنها برسیم بوو، بەلام تا قەتی خواردن دروست کردنم نەبوو، دوو هیلکە مریشکم کردە پۆن و خواردم و چوومە ناو جیگا. یەكەمین شەو کە ئەبووایە دوور لە خانەوادەگەم بەسەری ببەم، هەم هەستم بە سەربەخۆیی دەکرد و هەم ترس، لە دەرەوێ دێ دەنگی وەرپینی سەگگەل و لوورە موری گورگ دەهات، لە نزیکتر دەنگی کوندە پەپوو، نزیک دەنگی پۆشتن لەسەر پووی گەلا، راستییەکە م زۆر ترسا بووم، بەلام وەرەم دایە بەر خۆم و چاوەکانم نوقاند و خەوتم، خوشبەختانە ئەوەندە ماندوو بووم کە زوو خەو بردمییەووە، بەلام نیوێ شەو بە دەنگی لوورە موری گورگ لە خەو پاپەڕیم، دەنگە کە زۆر نزیك بوو، لەوانە یە لە دووری پەنجا شەست مەترەو دەهات، هەستام و دەرگاگەم تاقیکردەووە، قایم بەستبووم، هەم خۆی و هەم دەستەمانەکە م دەرەوێشی، پەنجەرەکانیش هەموویان دەستەمان (پاریزەر) یان هەبوو، کە مێک خەیاڵم ئاسوودە بوو بەلام هیشتا دەترسام، لە پریکدا دەنگی سەگگەلی دێ لەولای خانووێکەو بەرز بوووەو تووزیک

دواتریش هه موویان هه لمه تیان هیئا بو ئه ملا، له پشت په نجه ره وه
دهمبینین، له وانه یه نزیکی ده دانه یان زیاتر ده بوون، به هه لمه تی ئه وان
دهنگی لووره ی گورگه کان پچرا، هه ستیکی باش پوی تی کردم، هه سستی
پاریزراو بوون، سوپاس بو خوا که سه گه کانی دی هوشیار بوون. دووباره
رۆشتم خه وتم، خه ویکی خوش، هه وانه وه نده نایاب و پر توکسجین بوو
که هه رگیز شیاوی به راورد کردن له گه ل تاران نه بوو، به پاده یه ک مرؤ
ئاسوده ده خه وت که ده که وته وه یادی مندالی، به بی حه بی خه ویان
شتیکی تر.

کاتر می نزیکی پینجی به یانی بوو که دهنگی باعه باعی مه په کان
به رزبووه وه، زور بوم سه رنجراکیش بوو، دهنگی باعه باعی مه په کان و
دهنگی خویندنی که له شیره کانی دی، به پاستی له دیه کدا بووم! هه ستم
به نارامییه کی سه یر ده کرد له خومدا، چاوه کانم نوقاند و گویم رادیرا بو
ئه و دهنگانه، دهنگی قاچی مه په کان که ژماره یان زور زور بوو ده هات که
خه ریکن له به رده می حه وشه که وه تیئه په پین و چهند دانه سه گیش
جارچار ده وه پین و به وه په کانیاں له مه په کانی ئه گه یه نن که بجولین و به
پیکخراوی (پیکی) بچنه پیش، هه ستم و په نجه ره که م کرده وه، بوئیکی
سه رسوره یته ره له هه وادا بوو، بوئیکی ئاشنا، بوئیکی که به ته وای
ده مناسی، به لام نه مده زانی چیه؟ دووباره گه پامه وه ناو جیگه که م و
خه وتم تا کاتر می حه وتی به یانی، خه وگه لیکی زور جوانم بینی.

کاتر می حه وت ئیتر کاتی هه ستم بوو، له جیگه که م هه ستم و
چاییه که م لینا و دوی خواردنی نانی به یانی جله کانم له به رکرد و له

ماله وه چوومه دهرمانخانه. هه موو شت پٽڪ و پٽڪ بوو، ڪارٽڪ نه بوو بڙ
نه نجامدان، دستمڪرد به خوڻندنه وهى ڪٽيبيٽيڪي پزيشڪي ڪه له تارانوه
له گهڙ خؤم هيٺا بووم، ڪاتيڪي به ڪجار گونجاو بوو بڙ نه وهى ڪه هم
ناسٽي زانيارى خؤم به رزبڪه مه وه، هم له وانه به ڪه ميڪ نامادهگي په پيدا
بڪه م له هه لٽڙارڊنى پسيپوريه پزيشڪيه ڪه مدا. نيو ڪاترمير تينه پري
بوو ڪه له دهره وه دهنگي هه راو هوريا هات، دهنگي قيزانڊنى چهند دانه
ڙن و ڪچ، سهرم به رزڪرده وه ڪه بينيم له پڙماره به ڪ ڙن و پياوله
ڪاتيڪدا ڪه به ڪيڪ له پياوه ڪان ڪچيڪي له باوهش گرتبوو هاتنه حوشه
دهرمانخانه ڪه، ڙنه ڪان خهريڪ بوون نه يانڪيشا به سهرياندا و دهگريان،
خيراه له جيگه ڪه م هه ستام و ڀاپه پيم و دهرگا ڪه م ڪرده وه نه وسا هه موو
پڙانه ڙوره وه، به ناماڙه قهره ويڙه ڪه م به هه مان پياو پيشاندا، نه ويش
نه خوشه ڪه ي له سهري پالخت نه وسا زوو دهستم ڪرد به پشڪنيني،
نيشانه ڪانى ڙهه راوى بوون به ته واوى ئاشڪرا بوو، دهستبه جي گومانتيڪم
لا دروست بوو، ئيستا به ته نهايي چؤن دهمتوانى ڪاره ڪه م نه نجام بدهم؟
نه مانهش ته نها خهريڪن نه گرین و نه ڪيشن به سهرو ڪه لله ي خوياندا.
سهريانم ڪرد و بينيم له نيوانياندا ڪچيڪي شازدهه ڪه فدهه سالهش هه به
ڪه نه ويش خهريڪه دهگري به لام وه ڪو نه وانى تر خوى نارپه حهت ناکات
نازار نادات، زوو ناماڙه م بؤ ڪرد و وتم:

- نيوه له دهرمانخانه بميننه وه، نه وانى تر هه موو بچنه دهره وه.
له پڙ دهنگي نارپه زايه تيبان به رزبووه وه بؤيه دهستبه جي هاوارم به سهردا
ڪردن و وتم: نه گهر جگه له و ڪه سه ي ڪه من وتم ڪه سى تر ليڙهه بميني

دهست نادم به نه خوښه که تانه وه، که و ابو زوو پرېونه دهره وه.
نه مزانی که چ بارودوڅيکيان هه يه، به لام باش نه بو له هه ل و
مه رچيکدا که له وه ده چوو کچيکي گه نچ ده ستي دابوه خو کوڅي
خيڙانه که ي به بابه ته که بزانه، به تايبته باوک و براهي، به و شتانه ي که
دهرباره ي دهمارگيري لادييه کان بيستبووم له وه ده چوو که به زانيني
نه م بابه ته له پر باوک يان براي دهمارگير هه ر له ويډا کاري کچه ي بيچاره
ته او بکات. سه ره نجام هه موو جگه له هه مان کچ به دلشکاري و
توره ييه وه له دهرمانخانه که چوونه دهره وه و منيش دهرگا که م کليلداو
زوو به کچه که م وت: تو ناوت چييه؟

- گولرهنگ.

- چي نه م کچه ي؟

- خوشکي.

- بلې ببينم چند دانه حه بي خواردوه؟

- نازانم، زور.

- چ حه بيک بوون؟ به دلنيا ييه وه له پاليدا به رگي (قه باغ) ي خالي
که وتوه.

- ديازپام، ديازپامي ده يي.

- چند دانه؟

- سي به سته، چوار به سته.

- که ي خواردويه تي؟

- دويني شهو، نزیکي به ياني.

سو پاس بۆ خوا زۆر به سه ريدا تينه پهي بوو، به و نيمكانانهي نهوي ده کرا يارمه تي بده يت، زوو که لويه له کانم ده رهينا و به يارمه تي گولپهنگ ده ستمکرد به شۆردني گه ده ي، به دبه ختانه هيشتا به ناگا بوو و به رگري ده کرد، به لام هر جورتيک بوو کاره که مان نه جامدا. کاترميرتيک دواتر يه که مين پرسته ي وت: (توخودا به کهس نه لئين) و نه مه له وانه يه به واتاي نه وه بوو که نه يده ويست پزگاري بييت و کاتيک تيگه يشت نيتر حبه کان کاريگه رييان له سهر گه ده ي نه ماوه به حاله تي نا نوميد ي نه م وشانه ي وت. له گولپهنگم پرس ي که کهس ده زاني خوشکه که ي ده ستي داوه ت خو کوژ يان نه ؟ وتي: تا ئيستا هيچ کهس نازانيت. پامسپارد که جاري هيچ به کهس نه لي و دواتر يش ده رگاي ده رمانخانه که م کرده وه و مؤله تمدا که خيزانه که ي بيته ژوره وه. ديسان به هه لمه تيک هه موويان پزانه ژوره وه و کاتيک بينيان که چاوه کاني کچه که يان کراوه يه نه تگوت خودا دونيا ي پيدا ون، منيش به م دلخوشييه ي نه وان پاداشتي خوم و هرگرت، به لام ده مزاني که له هه ل و مه رجي مندا نه رکم ته نها پزگار کردني جه سته ي نه خوشه که م نييه. به چه ند دانه زاراه ي پزيشکي که هر مروفتيکي ناسايي گيژ ده کرد پوونکردنه وه م دا به باوکی خيزانه که و نه ويش قبول ي کرد و له بيريدا وشه يه که ي ژه هراوي بوون جيگير بوو و که ميک دواتر ويستيان که کچه که يان له گه ل خويان بيهن، به لام نه مه يشت و وتم که نه بييت ماوه يه که ي تر له وي بمينيته وه به لام نيتر مه ترسي له سهر نه ماوه، نه وانيش به نيگايه که ي نه مه کدارانه وه خوا حافيزيان ليکردم و پوشتن. من و گولپهنگ و خوشکه که ي له وي مابينه وه، کاتي خه يالم ناسوده بوو که

ئیتر ته نهام، گولپه نغم ناره ژوره که ی ته نیشته که نویسنکه کام بوور
له گه ل نه و کچه دا ده ستم کرد به قسه کردن:

- ناوت چیه؟

زور نارام و به بیهیزی و سهختی وتی:

- گولپوو.

- چهند سالی؟

- هه ژده سال.

- ئاماده ییت ته واو کردوو؟

- سالی پار.

- دریزه تدا به خویندن؟

- باوکم نه یهیشته.

- بوچی نه کارهت کرد؟

بیدهنگ بوو، گومانی دووهم هینایه سه زمان:

- دووگیان بوویت یان نه وهی که...؟!

ده سستیکرد به گریان، نه مجاره گومانه که م راست ده رچوو، هیشتم

که میک بگری و دواتر که نارام بووه وه وتم:

- خو دووگیان نیت؟! ته نها..

سه ری پاوه شانده، وتم:

- بوچی؟

- باوکم ده یویست به زور بمدا به شوو، ده یویست بمدا به که سیک که

رقم لی بوو.

- واته ئەم کاره ی که کردت کاریکی دروست بوو؟
- نازانم.

- لایه نی به رامبه ر کئییه؟

- خه لکی گونده که ی خۆمان نییه.

- ئیستا ده ته وی چی بکه ییت؟ دیتته خواز بیینیت؟

- وتویه تی دیم، به لام ئەگه ریش بییت نابیت.
- بۆچی؟

- باوکم و کاکم ده یکوژن.

- بۆچی؟

- له گه ل ئەو دی نیوانمان باش نییه.

- ده ی بۆچی ئەو کاره ت کرد؟ بۆچی مۆله تتدا کار بگاته ئیره؟

- ئەتانه وییت پییان بلین؟

ته نها سه یرم کرد، نه مده زانی ئەبئی چی پی بلیم، به راستی نه مده زانی

ئەبئی چ بریاریک بده م، بارودۆخی شار له گه ل دی جیاواز بوو، بارودۆخی

ده روونی مروقه کانیشیان له یه ک جیاواز بوون، له وانه بوو بۆ خوشم

ده رده سه ر دروست ببی، له وانه بوو دیسان ده ستبداته خۆکوژی و ئەمجاره

سه رکه وتوو بییت، به راستی نه مده زانی ئەبئی چ کاریک بکه م، هه ر بۆیه وتم:

- جارێ نه، خوشکه که ت ده زانییت؟

- وا ئەزانی له به ر په شید ئەو کاره م کردوو، توخوا هیچیان پینه لین،

خۆم کاریک ئەکه م.

- خۆکوژییه کی تر؟

- نه، نه، به خوا.

- نهی چی؟

- ناچاری نه که م بیته پیشه وه، چند ساله که به دیارمه وه دانیشته وه.

- نه گهر نه هات چی؟

- دیت، به دلنیا ییه وه دیت.

تۆزیک بیرم کرده وه و دواتریش وتم:

- سهیرکه، من بهرپرسیار ییتیم هه یه، نه بی راپورت بنوسم، نه بیته..

- توخوا پییان مه لئین.

- نه گهر دووباره نه م کارهت کرد چی؟

- ئیتر نایکه م، ته نه ئیوه چند پۆژ کات بدهن به من، دوو پۆژ، توخوا

تو گیانی نه و که سهی که خوشتان دهویت، ئیوه ش وه کو من کچیکن، به

دلنیا ییه وه تیده گهن من چی ده لئیم.

- به لام من نه و کارانهی تو کردت نایکه م.

- هه له م کرد، خۆم راستی ده که مه وه، توخوا.

به راستی نه مده زانی چی بلئیم، بانگی گولپه نگم کردو پییم گوت:

- ده زانی که خوشکه کهت چ کاریکی کردو وه؟ نه گهر من به باوکت بلئیم

دیار نییه چ په رچه کرداریک پیشان ده دات، تو نه بیته ناگاداری خوشکت

بیت، نابیت یه ک چرکه ش به ته نه جیی بهیالی، تیگه یشتی؟

سه ری پاوه شانده، که میک خه یالم ئاسوده بوو. به گولپووم وت که جاری

پشوو بدات و خۆم له ده رمانخانه که هاتمه ده ره وه و سه یری نه ملاولام

کرد.

له وپه پری کولانه که چند دانه کورپیزگه خاریکبوون یارییان ده کرد، زور
بچوک بوون، چوومه به رده میان نهوسا له پر یارییه که یان بری و هه موویان
له به رده ممد گویرپایه ل و هستان، یه کیکیانم که له هه موویان گه وره تر بوو
بانگ کرد نهوسا رایکرده پیشه وه سلوی کرد، وه لامم دایه وه ده سستیکم
هینا به سه ریدا، پیکه نی، پیموت:

- ده توانی برؤیت و کوپخام بو بدؤزیته وه؟

به دهنگی به رز وتی:

- به لئی خانم.

- که وایه برؤ و پیی بلئی خانم دکتور کاری پییه تی، برؤ نه زیزم.

هه ر که نه مه م وت، وه کو بروسکه بؤی ده رچوو و پؤشت. منیش
گه پامه وه بو ده رمانخانه و سه ریکم دا له گولپوو و چوومه نوسینگه که م و
سه ری خوم به خویندنه وه ی کتیبه وه گه رم کرد، که له وانه یه نزیکه ی نیو
کاتزمیر دواتر له په نجه ره که وه کوپخام بینی که به نه سپه که وه گه یشتم،
خیرا له نوسینگه که چوومه ده ره وه، نه ده بوو له به رده م نه و کچانه له گه ل
کوپخا قسه بکه م، تازه له نه سپه که ی دابه زی بوو، که پیی گه یشتم خیرا
سلوی کرد و وتی:

- فه رمایشتیکتان هه بوو خانم دکتور؟

- نه بی خان بانوو ببینم، زور گرنگه.

- نه سپ بهینم سه رکه ون و برؤین؟

- نه ناتوانم ئیره ویل بکه م، نه خوشم هه یه.

بریکی کرده وه و وتی:

- نه چم به خان بانوو ده لیم.

- خان بانوو ته له فونی هه یه؟

- هه یه تی.

- ژماره که ی چه نده؟

له گیرفانی پارچه کاغه زیکی چرچ و لۆچی پیسی دهرهینا و کردییه وه و دهستی کرد به خویندنه وه ی یه کی ژماره کان بۆم، چوومه نوسینگه که م زوو پینووسم هینا و نوسیم و به سوپاسه وه مالتاواویم کرد و گه پامه وه دهرمانخانه و چاوه پیم کرد تا کوئخا سوار نه سپه که ی بیی و بپوات. که میك دواتر دووباره سه رمدا له گولپوو کاتیك بینیم حالی باشه و ته نها خه ویکی سه رچاوه گرتووی له به کارهینانی دهرمانه کانه وه بز ماوه ته وه، له دهرمانخانه که هاتمه دهره وه و چوومه ماله وه و دهرگا که م داخست و ژماره که م لیدا که کچیک ته له فونه که ی هه لگرت، گومانم کرد که نه بی خزمه تکار بیی، داوام لیکرد که خان بانوو بانگ بکات نه وسا که میك وه ستاو دواتریش دهنگی خان بانووم ناسییه وه!

- سلوو خان بانوو.

- سلوو نه زیزم، شتیك بووه؟

- من نازانم چۆن سوپاستان بکه م؟

- نه گه ره م قسانه بکه ییت نارپه حهت ده بم.

- به هه رحال به پاستی مه منونم.

- خۆت باشی؟!

- مه منون، باشم.

ساتیک بیدهنگ بووم و دواتر نارام وتم:

- پیویستم به یارمه تیتانه، یه کیک له کچه کانی دی دهستی داوه ته

خۆکوژی.

- کی؟

- کچیک به ناوی گولپوو، خوشکیکیشی هه یه به ناوی گولپهنگ.

- گولپوو خۆکوژی کردوو؟

- به ئی.

- خۆ ئه وان وتیان ژه هراوی بووه و ئیستاش حالی باشه، وتیان خانم

دکتۆر چاره سه ری کردوو.

- ئیستا حالی باشه، ئه و بابه تی ژه هراوی بوونه ش من پیم وتن، واته

ترسام ئه گهر بلیم ده ستیداوه ته خۆکوژی، باوک و براكه ی هه ر له ویدا

کاری گولپوو ئاسان بکه ن.

- سهیره، به دلنیا ییه وه له بهر په شید ئه م کاره ی کردوو، شیتیک

سهیره!

- شتیک تریش هه یه.

بیدهنگ بوو، وتم:

- گوايه پووداویک که نه ئه بوو پووبدات پوویداوه.

ته نها گوئی گرت، وتم:

- ئه لو خان بانوو؟

- گویم لئی هه زیم.

- ئیستا ئه بی من چی بکه م؟ ئه و بابه ته ئه توانم بشارمه وه به لام

خۆکوژی نه، تيننه گه ن خۆ؟ هه م له پوانگه ی قانونه وه کيشه ی هه به و هه م له پوانگه ی په وشته ی، نه گه ر دووباره ده ستبداته وه...؟

- تيننه گه م تۆش به رپرسياريتيت هه به .

- نازانم نه بئ چي بکه م؟ له راستيدا تياماوم.

- خۆت ناره حهت مه که، ده رفهت بده به من تا بيریک بکه مه وه، پشوو دريژبه .

- باوک و براكه ی وا نه هاتنه به رچاو که زۆر ده مارگين، نه گه ر من پزيشکيکی پياو بوومايه له وه نه چوو بيانهيشتايه بمرئ تا ده سته من به ري نه که ويئت.

- نه زانم، تۆ کاريکی دروستت نه نجامداوه، ته نها که ميک مؤلت به من بده، ئيستا له کوييه؟ له ده رمانخانه يه؟

- به ئي، نه مهيشت جاري بيبه نه وه ماله وه .

- به مۆبايل ته له فۆن ده که يت؟

ژماره ی مۆبايله که م پيدا، وتی:

- تۆ جاري هيچ کاريک مه که تا من په يوه ندیت پيوه ده که م.

مالئاواييم ليکرد و گه پامه وه ده رمانخانه . گولپوو هيشتا خه وتبوو و گولپه نگ له پال قه ره ويته که يدا له سه ر کورسيه ک دانيشتبوو، هه ر که مني بيني له جيگه ی هه سته، ئاماژه م بۆ کرد دابنيشيت و سه ريکم له گولپوو دا، حالي باش بوو، زه رده خه نه يه کم به پووي گولپه نگدا کرد تا دلنيا بيت که حالي خوشکه که ی باشه و گه پامه وه نوسينگه که م، چه ند خوله ک دواتر گولپه نگيش هات بۆ نه وي و سه يريکی مني کرد و پيکه ني،

منیش به پیکه نین وه لأم دایه وه، هه ستم کرد دهیه ویت قسم له گه ل
بكات، خولكم کرد تا له سهر كورسیه ك كه له پال میزه كه مدا بوو
دابنیشی، دانیشت و وتی:

- منیش ده مه وی وه كو ئیوه ببمه پزیشك.

- نایابه.

به جار پیکه نین له سهر پووی لیوه كانی ون بوو و وتی:

- به لأم نابیت.

پیویستی نه ده کرد بپرسم بۆچی هه ر بۆیه ته نها سه یریم کرد، وتی:

- له شار چ جوریکه؟ واته ئیوه چون توانیتان بچنه زانکو؟

هه ستام و سه ماوه ره كه م داگیرساند و گه پامه وه سهر جیگه كه م، وتم:

- له روانگه ی خویندنه وه ده لییت؟

- نه، خیزانه كه تان.

- ده ی له وی ئاوايه ئیتر.

- واته خیزانه كان قبولیان کردوو كه كچیک ده توانیت دهرس بخوینی

و دواتریش بچیته زانکو؟

- هه مووی نا، به لأم زۆربه ی ئه ری.

- چ باش! خۆزگه م پییان.

- لیره وا نییه؟

- نه.

- به لأم بیستبووم له م چند ساله دا بارودۆخ زۆر گۆپاوه.

- ئه ری به لأم گۆرانکارییه كه ئه وه یه كه ئیستا ئه هیلن ئاماده یی ته واو

بىكەين.

- دەى ئەمە ھەرگىز باش نىيە.

- زانكۆ چۆنە؟

- شتىكى ۋەكو دواناۋەندى بەلام بە كەشىكى كراۋەتر.

- ئەبى زۆر خۇش بىت.

سەرم پراۋەشانى، وتى:

- ئىۋە مىردتان نىيە؟

- ھىشتا نە.

- دەستگىرانى كەسىش نىن؟

- نە.

- چۆن دايك و باوكتان مۆلەتيان پىداون بە تەنھا بىن بۆ ئىرە؟

- ئاستى بىر كىردنە ۋە كان جىاۋازىيان ھەيە.

- خۆزگەم پىتان، ئىمەگەل لىرە ھەر كە دىينە دىياۋە ئەمانكەن بە

ناۋى يەكىكەۋە.

- واتاى چى؟

- گولپوو نىشانكراۋە بۆ كوپى مامم، منىش كە ناۋكىمان بە ناۋكى

كوپى خالەۋە بىپوۋە.

- ۋە بە دىنيايىيەۋە گولپوو كوپە مامەكەى خۇشناۋىت.

- نە، منىش كوپە خالەكەمم خۇشناۋىت.

- بەلام نابىت كارىك كە گولپوو كىردوۋىيەتى تۆش بىكەيت.

- گولپوو تەنھا ئازارى خۆى دەدا، سەرەنجام ئەم كارە سەردەگرى، بە

پای من ئەم کارە باشتر لە مردنە، واتە هەموو کچانی دێ ژایانیان ناوایە،
سەرەنجام ئەبێ بسازییت.

سەیریکیم کرد و وتم:

- واتا ئەگەر لە گەڵ باوکت قسە بکریت کاریگەری نییە؟

هەر وا کە بیستۆکە ی ئامییری پشکنینە کە ی هەلەدە گرت وتی:

- نە هیچ سویدیکی نییە، یە کە م کە ئێمە گەل هەموو بووین بە

دەستگیران و شیرنیشیان خواردووین، گولپوو کە هیچ، شیرباییە کە شی

باوکم سێ ساڵ پیشتر لە مامی وەرگرتوو و ئەسپێکی پێ کړیو

تازەش ئەگەر گولپوو کوپە مامە کە می نەوێت ئەبێ ببیتە ژنی یەکی تر

لە پیاوانی دێ، ئەویش ئەگەر زیندوو بمیێ.

- تیناگەم؟

- لێرە کاتیگ پیاویگ دەستگیرانە کە ی نەوێت بە دنیاییە وە کچە کە

عەیبێکی هەبوو.

- دە ی؟

- باوک و براکە ی لە خەودا سەری دەبپن.

- سەری دەبپن واتای چی؟

- واتا دەیکوژن.

- ئاخر بۆچی؟ لەوانە یە دەستگیرانە کە ی بە هۆکارگە لی تر نە یویستی

لە گەلیدا هاوسەرگیری بکات.

شانە کانی وەکو نیشانە ی نە زانین هەلته کاند و ئامییری پشکنینە کە ی

خستە سەر میژە کە و وتی:

- کاکم نه گهر بزانی گولپوو نه م کاره ی کردوو به دنلیاییه وه ده کورژی.

- نه گهر ره شید بیته خوازینی چی؟

- هه ردوکیان ده کورژیت.

- بوچی؟

- نه م چند دی که له ده وروبه ری پووباره کن له گه ل دیکانی نه ولاره دوزمنن، له سهر ئاو، نه وکات نه وان کورپیان زوره و ئیمه کچ، هه رچند کات جاریش خوین و خوینپرشتن دروست ده بیته.

- له سهر ئاو؟

- نه، له سهر کچ، نه گهر ئیمه به ته نها برپوین بو دهشت که مینمان بو داده نین و ده ماندزن، نه وکات پیاوانی دی ده بیته زوو بین و ئیمه بگپرنه وه، وه کو یاری وایه، کاتیک بو گه پاندنه وه (سه ندنه وه) ی ئیمه دین خوینپرشتن دروست ده بیته، نه وکات ریش سپییه کانی هه ردوو دی دینه پیشه وه و برپار ده دریت نه و کوره ی که کچه که ی دزیوه له گه ل باوک یان برای کچه که شهر بکات نه گهر کوره که سه رکه وتوو بوو کچه که هی نه وه، به لام نه گهر کاک ی کچه که سه رکه وتوو بوو کوره که ده کورژیت و خوشکه که ی ده سینیتته وه (ده گه پینیتته وه).

دواتریش پیکه نینیکی کرد و سهری داخست و وتی:

- نه گهریش له نیوان خوشکه که ی و کوره که دا شتیک پوویدا بیته خوشکه که شی ده کورژی.

- خوشکه که ی بوچی؟

- چونکه نه يتوانيبوه پاريزگاری له خوی بکات.
- کاتيک دزيويانه نه توانيت چ کاريک بکات؟
- نه بئ بۆ پاراستنی نابرووی خوی بکوژيت.
- ساتيک بيدهنگ سه یرم کرد و دواتر وتم:
- تو پۆلی چه ندى؟
- بووی ناوه ندى.
- توژيک بیرم کرده وه. نه مده زانی نه بئ چی پی بلیم بۆ نه وهی که ميک دلی بده مه وه وتم:
- سه یرکه گولپهنگ گیان، نه وهی که کچيک نازاد نه بئ له هه لېژاردندا زۆر خراپه، به لام ناستی زانیاری مروّفه کان که م که م به رز ده بيته وه، ئيمه ش هه موو شوینکه وتووی نه و که شهین که به سه ر چوارچيپوه ماندا زاله، له شاريش کيشه گه ليک هه ن، نه بيته تا راده يه کيش له گه ل نه و هه لومه رجه ی که هه يه بسازيین و به رگه ی بگريین، به پای من گولپووش نه گه ر ببووايه به ژنی کوپی مامه که ی باشتهر بوو له و دۆخه ی ئیستای.
- سه یريکی چاوه کانمی کرد و وتی:
- کوپه مام سی و هه شت ساله، بيست سال له گولپوو گه وره تره، گولپوو ده بيته ژنی سيهه می.
- کوپه مامه که ت سی و هه شت ساله؟
- سه ری پاوه شاندا.
- که وایه بۆچی باوکت ده يه ويی کاريکی ناوا بکات؟
- مام و نه وان ده وله مهندين، سی سال پيش ئیستا پارهی نه سپيکی

باشیان دا به باوکم.
- واته باوکت مامه له ی به کچه که یه وه کردووه له به رامبه ر پارهی

ئه سپیکدا؟
- پارهی ئه سپیکی باش زۆر زۆره، لیڤه به ده دانه بیست دانه مه ر

شیرینی کچیک ده خوریت.

ته نها سه یریم کرد، ئارام وتی:

- باوکم ده سته رداری ئه سپه که ی نابیت.

مه به سته که ی تیگه شتم، به تاییه ت به بارودۆخیک که بۆ گولپوو هاتبووه

پیش، نه مده زانی چی تر ئه بی بلیم؟ سه ماوه ره که هاتبووه کول، هه ستم

و چایم لیتاوه سه یریم دا له گولپوو و گه پامه وه هه ر که له سه ر جیگه که م

دانیشتم گولپه نگ زه رده خه نه یه کی کرد و وتی:

- لیڤه بۆ ئیوه خوازینیکار په یدا ده بیت.

- بۆ من؟

سه ری پاره شاندا، وتم:

- به لام من خه یالی زه واجم نییه.

- ئیوه زۆر جوانن، به دلنیا ییه وه خوازینیکارتان بۆ په یدا ده بیت.

- له وانیه من هه رگیز نه مه ویت زه واج بکه م.

- نابیت، له دئی ئیمه له و پۆژه ی که کچیک دیته دنیاوه یه کیگ ده بیته
خاوه نی، واته ده بیت خاوه نی هه بیت.

- مه گه ر کچان مه رن که ئه بی خاوه نیان هه بیت؟

ته نها سه یری کردم، وتم: به هه ر حال من ئاره زووم لئی نییه که به وته ی

ئۆوه خاوهن په یدا بکه م.

- چ پووپۆشیکی جوانتان له بهر کردووه؟

- هه زت لێیه تی؟

- زۆر، پیرۆزتان بیته.

- مه منون.

- ئییه ریگه مان نادهن پووپۆش له بهر بکه مین.

- بۆچی؟

- ده بێ جلوه رگی ناوچه یی خۆمان له بهر بکه مین.

- ده ی ئه م جلوه رگانه تان زۆر جوانن.

- سه یریکی جلوه رگه کانی کرد، وتی: ئه ری، به لام ده ست و قاچ

ئه گریته، پووپۆش و پانتۆل ئاسوده یه، به تایبه ت ئه م پانتۆله جینانه، من

زۆر هه زم لێیه که پۆژیک بتوانم پانتۆلی جین له پی بکه م، واته بۆم بووه ته

ئاره زوو.

سه یرم کرد، ساتیک هاج و واج سه یری چاوه کانی کردم، دره وشانه وه ی

هه زار تاسه م له چاوه کانیدا بینی، له جیگه که م هه ستام برۆم چایی تیکه م

له مکاته دا بینیم له پر چه ند دانه ئه سپسوار به غاردان هاتنه به رده م

مهاجهره ی هه وشه که و یه کیان به ئه سپه وه به سه ر مهاجهره کاندایا بازیدا

و هاته هه وشه که، سی دانه بوون، هه ر سیکیشیان تفهنگ به ده ستیانه وه

بوو، وام بیر کرده وه که له تفهنگچییه کانی خان بانوون، چوومه پیشه وه و

ده رگا که م کرده وه ئه وسا یه کیان له ئه سپه که دابه زی و هاته پیشه وه،

کورپیکی ده وری بیست و سی، بیست و چوار سا له بوو، هه ر که گه یشت

لوله ی تفهنگی به ره و پیشه وه گرت و به دیالیکتی ناوچهیی وتی:

- تۆ خانم دکتۆری؟

ئارام سه رم پراوه شاندا به هه مان دیالیکت وتی: پیزت هه یه لامان به لام کاریک مه که سورت بکه م.

ساتیک به چه په ساوی سه یریم کرد نه وسا له پر گولپه نگ هات و به دهستی دای له ژیری لوله ی تفهنگه که و خۆی خسته به رده می من، کورپه خۆی پوو لوله ی تفهنگه که ی به رزکرده وه و وتی:

- ببوره خانم دکتۆر ئیمه ومانان نه وه نده بی ته ربیه ت نین به لام نیستا کات که مه.

ئه مه ی وت و پۆشت به ره و ژووره که بۆ دیار سه ری گولپوو، ویستی که له سه ر قه ره ویله که به رزی بکاته وه، گولپه نگم خسته لاوه و چوومه به رده می وتم:

- چی ده که یت؟

دوو باره به هه مان دیالیکت وتی:

- خه ریکم ژنه که م ده به مه ماله که ی.

- ئاوا؟

- چاره م نییه.

- ئه مه دزییه.

- کاتی که کچ به ئیمه ناده ن ئه بی دزی بکه ین ئیتر.

- تۆ په شیدی؟

- ئا.

- نه زانی که له کوتاییه که یدا په کیک ده کوژیت؟

- نا.

- وا نه زانی نه گهر بېن به دوايدا و تو بکوژن، نه و به زیندوویی

ده هیلنه وه؟

- نه.

- وا نه زانی نه گهر تو براکې یان باوکی بکوژی گولپوو له بیری نه چی؟

سه بیری کردم، خیرا وتم:

- کام کچ عاشقی میردیک ده بی که برا یان باوکی کوشتووه؟ بیرت له مه

کردوته وه؟

دوو دل بوو و هه روا وه ستا، لامکرده وه به لای گولپوودا له سر

قهره ویله که هه ستا بووه وه خه ریک بوو سه بیری من و په شیدی ده کرد،

پوښتم به ره و لای ویستم پالیخه م نه وسا په شید یه که هه نگاهاته

پیشه وه و وتی:

- له خوی ده پرسم.

دواتر به سر گولپوودا هاواری کرد وتی:

- له گه ل من دیت؟

گولپوو ته کانیکیدا و ویستی له قهره ویله که بیته خواره وه به لام به هوی

بیته زییه وه نه یوانی.

په شید هاته پیشه وه و زور ناسان له سر قهره ویله که له باوه شی گرت و

ساتیک سه بیری منی کرد و دواتر خیرا له ده رمانخانه که چووه دهره وه.

پامکرد به دوايدا نه وسا نه و دوو هاوپییه ی تفهنگه کانیا ن به ره و پووم گرت،

به لآم ره شید ئا مازه به کی بو کردن بویه دووباره لوله ی تفهنگه کانیاں
هینایه خواره وه، خیرا گولپرووی سهر نه سپه که خست و خویشی په پریه
سهر نه سپه که، کورپکی هه یکه ل جوان بوو ویستم شتیکی پی بلیم، وتی:
- ئیمه هه رگیز نه مانده ویست ئاوا ی لیبیت، نه گهر نه یانه یشت،
نه هاتینه خوازینی، چ په یوه ندیبه کی به ئیمه وه هه یه که سی سال پیش
ئیستا دی ئیمه له گه ل دی ئه مان شهریان هه بووه؟ ئیمه ومانان له گه ل
که س شهرمان نییه، نه گهر باوکی من له گه ل باوکی ئه مان شهری هه یه به
ئیمه چی؟

دواتر سهری نه سپه که ی وهر گه پاند و به یه ک جول به سهر
مه جهره کاندای بازی داو به غاردان پوشت، یه کی که له هاورپکانیسی به
دویدا پوشت، به لآم یه کیکی تریان هه ره له ویدا وهستا بوو و سهیری منی
ده کرد، کورپکی حه قده ساله بوو، لامکرده وه و سهیریم کرد نه وسا به
پوومدا پیکه نی و به دیالیکتیکی خوش و شیرین وتی:

- ئیمه یه ک کاکمان هه یه که له خوم گهره تره، کاتی ژنه یاناییه تی.
دواتر دووباره پیکه نی و سهیریکی گولپهنگی کرد و مامزه به کی داله
نه سپه که ی و وه کو بروسکه بوی دهرچوو لامکرده وه به ره و لای گولپهنگ
که بینیم خه ریکه پی پی پیته که نی، تیا مابووم چی بکه م، پامکرده
دهره وه و چوومه کولان، چه ند دانه له ژنه کانی ئاوا یی خه ریک بوون
سهیری یه کیان ده کرد، به به رزی هاوارم کرد و وتم:
- کوپخا، کوپخا له کوپیه؟ بانگی بکه ن.

یه کیکیان خیرا زه مبیله یه ک که له سهر سهری بوو خستی ه سهر زه وی و

رایکرد به ره و نه و په پری کۆلانه که، به لام هیشتا تا نیوه ی پئی نه پۆشتبوو
که له ملای کۆلانه که وه دوو دانه نه سپ سوار به غاردان تیپه پین، به کیانم
ناسی براکه ی گولپوو بوو و نه وی تریش به دلنیا ییه وه باوکی بوو،
که پامه وه به ره و لای دهرمانخانه که هر که گه یستم بینیم که دوو دانه
نه سپسواری تریش به دواياندا پۆشتن، له وانه یه دوو ده قیقه تیپه پری بوو
که سی چوار دانه سواری تریش به غار پۆشتن به ره و هه مان لا، هه مور
جه سته م خه ریک بوو ده له رزی، نه مزانی که نه م پووداوه سه ره نجامیکی
باشی نییه، دلم پیشبینی شتی باشی نه ده کرد، نه مده زانی نه بی چی
بکه م، چومه دهرمانخانه که وه له پشت میزه که مه وه دانیشتم، گولپه نگیش
هات هر له وی له که نار میزه که وه دانیشتم، سه یریکیم کرد و وتم:

- به دلنیا ییه وه جاری دواتر تۆره ی تۆیه، نه و کوره جوریک سه یری
نه کردیت.

سه ری داخست و هیچی نه وت، له جیگه که م هه ستام و چوم بو لای و
به ده ستم سه ریم به رز کرده وه و وتم:

- وا نه زانی نه م کارانه دروستن؟ نه گه ر نیستا یه کیك بکوژریت چی؟

- به دلنیا ییه وه هه ر وا ده بیئت.

- ئیشه لا وا نابیئت، به لام ئاخه نه مه چ کاریکه؟

- ئیمه چ گونا میکمان هه یه؟ هه ر که سیك تفه نگه که ی به زه برتر بیئت که

هی نه وه یه.

- مه گه ر ئیره دارستانه؟ تۆ وه ها قسه ده که یت که نه لئی کچانی نه م

دی ئاسک و که له کیوین و گه نجانی نه و دی پاوچی.

- ئا، هه روايه كه وتت.
- سه يريكم كردو وتم:
- واته ئيوه مروؤ نين؟
- نه، ئيمه بؤ باوكمان وه كو مه ره كاني واين، هه كه سيكي بويت پيي ده فروشيت و هه كه سيكي كه نه ويت پيي نافروشييت.
- ئه ي خوتان چي؟ نابيت خوتان بيريك، بؤ چوونيكتان هه بيت؟
- چ جياوازيه كي هه يه؟
- زؤر جياوازي هه يه.
- بؤ ئيمه نه، ئيمه چ له م دي، چ له و دي ده بي كار بكه ين، ئيتريان بؤ باوكمان يان بؤ ميردمان.
- هه ركه س ئه بي بؤ ژيان كار بكات و هه ولبدات.
- هه روا كه سه يري ده كرد وتي:
- ئيمه ليژه كه له قوتابخانه ده گه پرينه وه ده چينه سه ر دار.
- دار؟
- داري مافور، له و كاته ي كه ده گه پرينه وه له سه ر دار داده نيشين تا ناني ئيواره، ئيتر چ جياوازيه كي بؤ مان هه يه له سه ر كام دار دابنيشين؟
- واته له و كاته ي دينه ماله وه مافور ده چنن تا كو تايي شه و؟
- ئا.
- ئيتر چي ده كه ن؟
- هيچ، يا مافور ده چنين، يا مه ر ده به ين بؤ له وه پاندين، يا له سه ر كينلگه ين.

- يانی ئیوه هیچ خوشگوزهرانییه کتان نییه؟

- کاتیك له گه ل کچه کانی تر دا له سه ر دار داده نیشین قسه ده که یین و

پیده که نین.

دواتریش لای کرده وه و سهیری دهره وه ی کرد و وتی:

- به شووشمان بدن هر نه مه یه، لانیکه م نه گه ر میرده که مان خوش

بوی.

له پر دهنگی ته قه هات، پامکرده دهره وه، دهنگه که زۆر نزیك نه بوو
به لام ده بیسترا، به دلنیاییه وه پیاوانی دی پئیان گه یشتبوون، دلم
ده له رزی، تۆزیک دواتر له نه م لای کۆلانه که وه کوپخا له گه ل دوو سواری تر
دهرکه وتن، تفهنگچییه کانی خان بانوو بوون، که گه یشتن له نه سپ
دابه زین و سلویان کرد، کوپخاش هاته پیشه وه و سلوی کرد و وتی:

- ئیوه حالتان باشه خانم دکتۆر؟

سه رم پاره شانند. سه یریکی گولپه نگی کرد و وتی:

- نه و پرچ براوه ئاخیرییه که ی کوشت و بریکی نایه وه.

لامکرده وه و به کوپخام وت:

- هه والیک به هیزه کانی پۆلیس بدن.

- تا چی بییت؟

- ده ی بیین و لانیکه م نه هیلن که س بکوژریت.

- ئیستا نه گه ر پۆلیسه کان بگه ن نه مانه له گه ل یه ک ده بنه دۆست و

له بهرده م پۆلیسه کاندایه کتر ماچ ده که ن، به لام هر که نه وان برۆن

هوباره ده که ونه گیانی یه کتر، پئیان شه رمه پۆلیس یارمه تییان بدات،

ئىمه ده بىت خۆمان ئاگامان له ناموسمان بىت.

سه يريكم كرد و ويستم بچمه ده رمانخانه كه، وتى:

- خانم دكتور ئەم دوو نه فەرە خان بانوو ناردونى.

- بۆچى؟

- وتيان جارى لىره بن تا ئازاوه و پشيوويه كه كۆتايى پى دىت.

تىگە يستم كه به دلىاييه وه له وانه يه كيشه يه ك بىته پيشه وه، سه رىكم
پاوه شاندى و گه پامه وه بۆ ده رمانخانه، كاريكى تر نه ئەكرا، ئە بووايه نارام
بگرتايه تا ببينم چى ئە بىت. كه م كه م ژنه كانى دى له به رده م
ده رمانخانه كه كۆبوونه وه، له پشت شوشه كه وه ده مبینن، ئە وانيش
ساتىك سه يرى ده رمانخانه كه يان ده كردو ساتىك سه يرى ئە و لای دى كه
مىرده كانيان لىوه ي پۆشتبوون، هه موو بىدهنگ كه تۆزىك تىپه پى
ژماره يان زۆرتر بوو، هيشتا دهنگى ته قه ده هات له دوور، لامكرده وه و به
گولپهنگم وت:

- ئە مانه بۆچى لىره كۆبوونه ته وه؟

- كۆبوونه ته وه بۆ ئە وه ي شين بگيرن.

- شين؟

- سه ره نجام يه ك دوانىك ده كوژرىت.

- له وانه يه كه س نه كوژرىت.

- به دلىاييه وه ده كوژرىت، ئە وه داىكمه.

- كامه؟

- ئە وه ي كه له چكى سوورى به سه ره وه يه.

- دهی بپۆ بلی بیته ژوره وه.

تۆزیک سهیری کردم و دواتر چوو دهروه و له حهوشه
دهرمانخانه که تیپه پی و چوو بۆ لای ژنیک که له سه زهوی دانیشتبوو و
سهری به دهستی گرت بوو، شتیکی به گویدا چرپاند و ژیر بالی گرت و
له جی به رزیکرده وه و نارام هیئای به ره و لای دهرمانخانه که، چاوه پیم کرد
تا گشتن به حهوشه که و چوو به رده میان، ههردووکیان ساتیک
وهستان. ههنگاوێک چوو به پیشه وه و ژیر بالی دایکیم گرت و له گه ل خۆم
بردم بۆ دهرمانخانه که و له سه کورسییه که دامنیشاندا، بیچاره بی ئۆقره
بوو، له پڕ دهستی کرده گریان و شتیکی به زمانی خویان وت که من
تینه گه یستم، لامکرده وه به لای گولپه نگدا، وتی:

- دهلی خانم دکتۆر چ خاکیک بکه م به سه زهدا؟

وه لام نه دایه وه نه وسا دووباره به هه مان زمان شتیکی وت و دیسان
گولپه نگ بۆی وه رگی پام و وتی:

- ئەلی کچه که م له دهستچوو.

دهستم خسته سه ر شانی نه وسا دیسان شتیکی وت و گولپه نگیش

دهستبه جی وه ریگی پرا:

- ئەلی نه گه ر ته ره که ییم بۆ بیینه وه چی؟

- فارسی تیده گات؟

گولپه نگ سه ریکی راوه شاندا و دواتریش به زمانی خویان شتیکی به
دایکی وت، منیش سه رم برده لای گوئی و پووداوه که ی گولپوووم به
نارامی پیوت که له پڕ به توندی کیشای به دم و چاویدا و شیوه نه که ی

به رزتر بووه وه، که میك چاوه پیم کرد تا نارام بیته وه و دواتریش وتم:
- نارامبه دایکه، کاریکه که بووه، نه بووایه پیشتر بیرت لیبکردایه ته و
به دیالیکتیکی گران وتی:

- چی بیریکم بکردایه تو دایکه؟ چند وهخته زیندانییه، لای به یاز
حالی خراو بوو و هاوردمانه لای تو، ناوردگمان هر بؤیره که نه و به
شهره فه له ایرا فراندی.

له پر پوانیمه گولپهنگ زهرده خه نه یه کی شاراوه له سهر لیوه کانی بوو،
سه بیریکم کرد که سهری وه رگیپا به ره و نه ولا. پؤشتم و چایم بؤ دایکی
تیکرد و پیمدا. له پر ده رگای دهرمانخانه کرایه وه و چند دانه ژنی تریش
هاتنه ژووره وه، نه وانی تریش له حه وشه که کؤبوونه وه، وه ک شتی
ترسیان له من په وی بووه وه، به سهر سالوم لیکردن و خولم کردن بؤ
سهر دوو کورسی خالی، به لام هه موویان هر له به رده م ده رگال
ناستانه که یدا دانیشن، نامازه م بؤ گولپهنگ کرد به واتای چاییان بؤ
بهینه، به لام یه ک و دووان نه بوون، خودی گولپهنگیش تیگه یشت و به یه ک
نامازه تیگه یاندم که پیویستی به پیشوازی نییه، کاتی پیشوازی
نه بوو، هیشتا دهنگی ته قه له دوور ده هات، بیچاره دایکی بی تۆقره بوو،
نه سلن له سهر کورسییه که به ند نه ده بوو، له په سا له ژیر لیویه وه ورته
ورتیکی ده کرد که وه ک لاواندنه وهی مردوو و ابوو، وه ک نه وهی خه ریک بوو
خوی بؤ شتگی لی خراپتر ناماده ده کرد، نه مده زانی له م جوره کاتانه دا
نه بی چی بکه م، پاستییه که ی وه ک شتی که مرقفه کانی نه م دی بجوکه له
بری پزشکیکی گشتی پیویستیان به پزشکیکی دهرونی یان پاوینژکاریک

هه بوو، هیواش ناماژه م بۆ گولرهنگ کرد که بیئت بۆ نوسینگه که م خۆیشم
له پیشه وه پۆشتم، تۆزیک دواتر نه ویش هات، ده رگای نوسینگه که م
داخست و نارام پی موت:

- له گه ل یه ک لیتره واده یان دانابوو؟

سه ری داخست و هیچی نه وت.

- که وایه پووداوی خۆکوژییه که دروست کرا بوو، ته نها چند دانه حه بی

خوارد بوو تا فیل له وانی تر بکات؟

سه ری بهرز کرده وه و وتی:

- چاره یه کی تری نه بوو.

- نه گه ر نیستا ته رمه که ی بهیننه وه چی؟

- نه گه ر نیستا نه بهیننه وه یه ک دوو مانگی تر ده بهیننه وه، به

دنیا ییه وه باو کم کاتی ک تیده گه یشت چ کاریکی کردووه نه یکوشت.

- واته بایه خی نه وه ی هه یه؟

- هه یه تی، له وانه یه شانسی هه بیئت و باو کم و نه وان نه توانن بیانگرن،

له وانه یه بهیلن له گه ل په شیددا برۆن بۆ جییه کی تر، جییه کی دوور که

دهستی که سیان پی نه گات.

- برپاری یه کتر بینین و هه لاتنه که یان تۆ داتنابوو؟

دووباره سه ری داخست، منیش چاوه پتی وه لام نه بووم، ده رگا که م
کرده وه و گه رامه وه بۆ لای نه وانی تر، هه ر که گه یشتم بینیم هه موویان
سه ریان وه رگیپا به ره و ده ره وه، ساتیک گویم گرت، دهنگی ته قه پچرا
بوو، هه موویان تۆقی بوون و چاوه پتی نه نجامی کار، خۆشم هه روا،

نه متوانی له ده رمانخانه که بمینمه وه، ده رگا که م کرده وه و چوو،
حه وشه، له وانیه ده خوله ک چاره کی تینه په پی بوو که له دوده وه ته پ
و توژ به رز بووه وه، ژنه کانی تریش هاتنه دهره وه، که م که م توژ و خۆل
له سه ر پینگا که زیاتر بوو و چند دانه سواریش دهرکه وتن، جگه له دهنگی
هه ناسه دان هیچ دهنگیگ له که سه وه نه ده هات که نه ویش به دهنگی سمی
نه سپه کان نه ما.

ئیتر به ئاسانی ده کرا که نه کانی ئاوی له دوده وه بناسیته وه، هه
کامیان له سه ر نه سپیک دانیشتبوون و سه رکه و تووانه به ره و دی غاریان
ده دا، هه موویان سه ریان به رز پاگرتبوو، له پیش هه موویانه وه نه سپی
باوکی گولپه نگ غاری ده دا، نه سپیک به دوو سواره وه، یه کیان له سه ر
زینه که دانیشتوو وه نه وی تر له به رده م زینه که دا خه و تووه ! له گه ل هه ر
جوله یه کی نه سپه که قژه دریژ و په شه کانی وه کو خه رمانی گه نم پاش و
پیشی ده کرد، ئیتر ته نانه ت ده تتوانی گوله سور و نارنجی و زه رده کانی
کراسه که شی ببینیت.

ته رمی گولپووویان گه راند بووه وه. له پر دهنگی شیوه ن به رزیوو وه،
سه ره تا دایکی و دواتر نه وانی تر، پیک وه ک شینگیریک که گروپیک له گه ل
بیته، نه و شتیکی به زمانی خووی دهوت و ژنه کانی تریش وه لامیان
ده دایه وه. بپوام نه بوو که نه م ته رمه هه مان نه و کچه جوانه بیته که
کاترمیریک پیشتر له سه ر قه ره ویله که خه و تبوو، خه ریک بووم چاره سه م
ده کرد، ئیتر گه یشتبوون به دی، یه ک خوله ک دواتر هه موویان له به رده م
حه وشه ی دهرمانخانه که هه وساری نه سپه کانیا ن پاکیشا، ده سته جی

پامکرده دره وه و پۆشتم بۆ لای گولپوو که وه کو گوینیه ک خستبوویانه
سهر نه سپه که، ده مویست نه گهر بکریت واته نه گهر زیندوو بیت یارمه تی
بدهم که له پپر باوکی لوله ی تفهنگه که ی به ره و پووم گرت، هر له م کاته دا
دوو تفهنگچیه که ی خان بانوو تفهنگه کانیاں به ره و پووی باوکی گولپوو
گرت، نه وسا کوپخا که وته نیوانه وه، منیش چاوه پیم نه کرد و لوله ی
تفهنگه که م خسته لاوه و چوومه پیش، داماره دهسته کانی هه روا شوپ بوو
بوونه وه و خوینیاں لی ده چۆرا، ده مزانی ته واوی کردوه، به لام له گه ل
نه وه شدا لیدانی دلیم گرت ته واو بوو بوو. سهرم به رزکرده وه و سه یریکی
باوکیم کرد و وتم:

- بیهینه ده رمانخانه که.

سه یریکی کردم و وتی:

- تهرمه که ی به که لکی ئیوه نایه ت.

له پپر دهنگی شیوه ن به رزتر بووه وه، نه مجاره هه موو خه ریک بوون
ده یانکیشا به سه ریاندا و قزیان نه که ندو به نینۆک ده م و چاویان ده پنی،
دایکی گولپوو پایکرده پیشه وه له مکاته دا میرده که ی لوله ی تفهنگه که ی
خسته سهر سینه ی و وتی:

- نه گهر شیوه ن بکه یت واوه یلا، ده تنیرمه لای دهستی.

دایکی گولپوو په نجه ی کرد به ناو قزه کانی گولپوودا و نه مجاره ته نها به
گریانه وه وتی:

- کوشنت؟

- سه دانه ی وه کو نه مه فیدای یه ک تال مووی سمیلی پیاوانه ی کاکی،

کبتوله به کس دنه بار

تهرمه که ی هه لگره، نه سپه که خویناوی بوو، بیخه نه خاکه وه، شیوه ن و
نالاش له که س نه بیستم.

هه ر پیش نه وه ش شیوه ن پچرا بوو، ته نها فرمیسک بوو ئارام له
چاوه کان ده هاته خوار. چهند دانه له ژنه کان رایانکرده پیشه وه و تهرمی
گولروویان له سه ر نه سپه که هیئایه خواره وه، خه ریک بوو حال م تیکده چوو،
ترسا بووم، به لام نه مده ویست نه هله که له مه تیبگه ن، ئارام گه پامه وه و
پۆشتم به ره و لای ده رمانخانه که و چوومه ژوره وه و ده رگا که م به ست و
کلیمدا، ئیتر له وی که س پیویستی به پزیشک نه بوو.

وه رزی دووهم

نزیکه ی مانگ و نیویک به سهر هاتنم بۆ ئیره تیپه پی بوو، مام و خه سره و یه کجار هاتبوون بۆ ئیره و سه ریان لیدابووم و شه و نه بوو بوو که رابوونه وه تاران، پاستیه که ی له هاتنیان خوشحال بووم، هه ستم ده کرد مرۆفیکه فه رامۆشکراو نیم، هه رچه ند که خه سره و دوو سی پۆژ جاری ته له فۆنی بۆ ده کردم و هه والی ئه پرسیم، سه ره نجام کوپه مام بوو، ته نانه ت به ناو نیشانی ئه نجامدانی ئه رکیش بووایه ده بوو ئه م کاره ی بکر دایه، تا راده یه که ته له فۆنه کانیشی هه ر به شیوه ی ئه نجامدانی ئه رک بوو، کورت و بروسکه یی! (سلاو په روزه، باشی؟ له وی کیشته نییه؟ هیچت پیویست نییه؟ دیسان په یوه ندییت پیوه ده که مه وه، خوات له گه ل) هه میشه ش دوا ی هه ر ته له فۆنیک سه ره تا لپی توپه ده بووم و دواتریش له بهر ئه وه ی له بیرمدایه مه منون ده بووم، له وانیه ئه ویش هه مان هه سته هه بوو بیته، ئه بوو به ناچاری له بیرى مندا بیته و به ناچاری ته له فۆنم بۆ بکات، به دلنیا ییه وه مام ناچاری ده کرد، حه زم ده کرد بزانه بیر له چی ده کاته وه و چ هه سته یی به رامبه ر به من هه یه، به لام ده مزانی ئه مه نه سته مه، هه رگیز نه ئه توانرا له ناخی تیپه گه ی، نه هاته وه بیرم له رابردوودا بۆ نموونه ئه گه ر پۆژیک جوانترین گۆرانیم بۆ

ئەخستە سەر تا گوئی لئی بگریت و بۆچوونیم دەر باره ی ئەویست، تەنھا
بە جولە یەکی سەر دە یوت (سەرنجراکیشە، بە ھەرە مەندە لە بوونی
ئاوازیکی باش، ھەلبژاردنی ئالە تەکان نایاب بوو، سەلیقە یەکی جوانت
ھە یە پەروازە گیان). یان بۆ نمونە کاتی پۆمانسیترین ھۆنراوہ کانم بۆ
دە خویندەوہ، دوای ئەوہی کہ بە وردی گوئی لیدە گرت دە یوت (بە
وینە یە، زۆر باش سوود لە وشەکان وەر گیراوە، ئەتوانیت بە کەمیک مەشق
و پراھیتان ببیتە شاعیریکی باش). ھەمیشە لە بەر ئەم پەفتار و عادەتە ی
لە دەستی توپە دە بووم، هیچ کات لە گەل من دە مە دە مە ی نە دە کرد،
ھەمیشە پشتیوانی دە کردم بە لام لە ھەمان کاتدا بە جۆریک تیی دە گە یانم
کہ ھەلبژاردنە کەم زۆر سەرنجراکیش نە بوو، سەیر لە وەدا بوو کہ خۆم
دوای ماوہ یە ک تیدە گە شتم کہ خەسرە و زۆر باش لاوازی و کە موکورتی
ھەر شتیک دە ستنیشان دە کات، ھەر لە بەر ئەوہش بوو لە دەستی توپە
دە بووم، بە ھەر حال خەسرە ویش بەم شیوہ دورا و دور لە بیرى مندا
بوو، بە لام لە کۆتاییدا ئەوہ من بووم و تەنھایی و ئاوازیکی بچووی
جوان بە دەشتگە لی سەر سەوز و کیوگە لی بە رزی خە یالی و خە لکانیک کہ
وا دیار بوو نە یاندە ویست من لە نیوان خۆیاندا قبول بکەن، بە لام چارە یە ک
نە بوو، دە بوو بە ھەر شیوہ یە ک بوو دە وەرە کەم تە واو بکەم، لەم
نیوہ ندەدا چانسیک کہ ھەمبوو بوونی خان بانو بوو، کہ نزیکە ی یە ک دوو
جار لە ھەفتە یە کدا بانگھێشتی دە کردم تا بچم بۆ قە لا و بۆ نانی نیوہ پۆ
یان ئیوارە میوانی بم، خانمیک یە کجار تیگە یشتوو و پۆشنبیر بوو، بە
بوونی زانیاری تا پادە یە ک باش لە ھەر بابە تیگدا، پۆژە کان ھەروا

تیده په پین و من تا پاده یه ک بیکار، له وانیه له م ماوه دا جگه له بابته تی
 گولپوو نه خوشیکی ترم نه بوو، جگه له کویشاش که سی تر له خه لکی دی
 سه ری لی نه ده دام و ته نها کاتیك که له ناو دیدا ده سوپامه وه به بینیم
 سلوویکیان لی نه کردم و له که نارمه وه تینه په پین، له وانیه منیان به
 به رپرسی هه له اتنی گولپوو زانیبیت، به کورتی له گه ل ته نه ایی خوم په نام
 ده برد بۆ بیره وه ریبه کانم و به خویندنه وه کاتم به پینه کرد، لیتره زیاتر
 ده که وتمه بیری دایکم و باوکم و زیاتر هه ستم به جیی خالییان ده کرد،
 حزم ده کرد نیستا هه ردوویکیان زیندو و له گه ل من ده بوون، ترسیك که
 سه ره تای هاتنم بۆ ئیره لام دروست بوو هیشتا دریژه ی هه بوو،
 شه وانیه، شه وانیه ترسناک له گه ل ده نگه لی جوراوجوری توقینه ر،
 ده نگه لیک که تا پیش نه وه له فیلمه کاندای بیستبووم، دلله پراوکییه ک که
 ته نها له و خه وانیه ی خومدا هه ستم پیکرد بوو که وه ک کابوس وابوون.

دهرمانخانه ته قریبه ن له کوتایی دیدا دروست کرابوو، ئینجا بۆچی؟
 نازانم، له وانیه شه شوینیکی گونجاویان بۆی ده ستنه که وتبوو له وانیه شه نه م
 زه وییه زه وییه کی وقفی^(۱) بووه و ناچار بوون که لیتره دروستی بکه ن،
 دوا ی دهرمانخانه که ئیتر جاده بوو و که میك نه ولاتریش گورپستانی ئاواپی،
 گورپستانیکی کون به بیست سی قه بره وه، نزیک کی نه م گورپستانه ش له
 دهرمانخانه که وه شه وانیه ترسیکی زیاتری لا دروست ده کردم، هه رچه نده
 هه فته ی لانیکه م زیاتر له جاریك نه لبه ته به پوژدا، خوم ده پوژستم بۆ

(۱) وقف: به خشینى مولک به ده زگایه کی خیرخوازی یا خود تهرخان کردن و به خشینى له
 ریگه ی خوادا. وهرگیپر

نهوئی، جینگه به کی جوان بوو، هه موو شویننیکي پر بوون له بژونین و
گولگه لی سروشتی، ریک وه کو گورستانه کانی دهره وه که له هندی له
فیلمه کاندای پیشانی نه دن. هۆکاری پۆشتم بۆ نهوئی هه م بوونی گولپوو
بوو هه م شتانی که هه ر جاریک ده پۆشتم بۆ نهوئی ده مبینین، هه ر جاریک
له سه ر گۆره که ی گولپوو چه پکه گولیکم ده دۆزییه وه، نه گه ر ده مزانی که
په شید زیندوو ده دنیا بووم که کاری نه وه، به لام په شیدیش له گه ل
گولپوودا کوژا بوو، که وایه .. به بیرما هات که به دنیا ییه وه کاری
گولپه نگ یان دایکییه تی، به لام به و جوړه ش نه بوو چونکه گولپه نگ له و
پۆژه به دواوه سنوردار کرا بوو و به زه حمه ت مۆله تی هه بوو که قاجی له
مال بخاته دهره وه، نه م بابه ته خه ریک بوو بۆم ده بووه مه ته لیک که
سه ره نجام به که میک سیخوری چاره سه ر بوو، کچان و ژنانی دی هه ر
کامیان به نۆره هه موو پۆژیک ده چوونه سه ر گۆری گولپوو و چه پکیک
گولیان ده خسته سه ر گۆره که ی، هه رگیز چاوه پئی شتیکی ناوا نه بووم،
وام بیر نه کرده وه که به کاری که گولپوو کردوو یه تی نیتر نه هلی گونده که
ته نانه ت له نزیکي گۆره که شییه وه نارپۆن چ بگات به وه ی که گولی بۆ بیه ن،
به لام من هه له بووم، ژنان و کچانی دی گولپوو یان فه رامۆش نه کرد بوو،
له وانه شه هه مان کار له گونده که ی تر به رامبه ر گۆره که ی په شید ده کرا،
له ویش به دنیا ییه وه کوپانی دی گولیان له سه ر گۆره که ی داده نا،
به هه ر حال شه وانیکي ترسناکم به پئی نه کرد، دهنگی با، باران، هه وره
گره و کاتی که نه مانه نه بوون دهنگی پۆشتم شتی که به سه ر گه لاکاندا و
لوره ی چه قه ل و گورگ و دهنگی وه پینی سه گه ل، به راستی ترسناک بوو

بەتايىبەت بۇ كچىكى تەنھا، بەلام چارە چى بوو؟ ئەبووايە ئەم پۇژگار
(زەمانە) تىپەپىيايە، دەبووايە خۆم باشتر بناسىيايە و تاقىکردنەوہم بدايە،
ئەبووايە لە خۆم دۇنيابوومايە و تىپگەشتمايە چەندىك تۈانا و خۇپراگىم
ھەيە. بۇيە ئەو شەوہ ترسناكانەم بە بەبىرھىئانەوہى يادەوہرىيەكان و
بىرکردنەوہ لە ئايندە بەپى ئەكرد، ھەمىشەش خەسرەو بەشىك بوو لە
ئايندەم، بەشىكى گىرنگ، جارىك شىاوى قبول و جارىك ناچارى، شتىكى
وہكو ناوچا و چارەنوسىكى نوسراو. بەھرحال دواى مانگ و نىويك نە
من لەگەل ژيانى تازەدا پراھاتبووم، نە ژيانى تازە لەگەل من، تەنھا بە
جۇرىك خەرىك بووين بەرگەى يەكترمان دەگرت و لەگەل يەكتر دەساژاين
و شەوان و پۇژانمان بەپىئەكرد، تا پادەيەك ھەموو شت بۆم يەك پەنگ و
بى گۇپرانكارى بوو، جوانى و پەنگىنى دى بۆ من و بوونى من بۆ دى و
خەلكەكەى، لەوانەشە لەبەر ئەوہ بوو لەوئى كارىكم نەبوو بۆ ئەنجامدان،
نە نەخۇشىك دەھات بۆ دەرمانخانە و نە كەسىك لە مالەوہ حالى خراب
دەبوو، ھەستم بە بى نرخی دەكرد و ھەر ئەمەش دەبووہ ھۆى ئازارم،
مروڤەكان بۆ زىندوو بوون دەبىت ھۆكارىان ھەبىت چ بگات بە شتەكانى
تر.

بە كورتى ئەم بارودۇخە ھەروا بۆم درىژەى ھەبوو تا ئەوہى كە شەويك
پووداويكى سەير ژيانى تىكدا بەسەر يەكدا (پەوتى ژيانى گۇپىم)،
پووداويك ھەرگىز بىرىشم لىنەدەكردەوہ، بەسەرھاتىك، بەسەرھاتىك لە
دېيەكى بچووكدا، كاتژمىر دەورى يەكى دواى نيوہ شەو بوو، لە مالەوہ
خەوتبووم، لە بىرمە خەرىك بووم خەويكى سەيرو نامۆم دەبىنى كە

دهنگیک خه به ری کردمه وه، به رزبوومه وه و له سهر جیگه ی خه وه که م
دانیشتم و گویم پادیرا، وه که هه میسه دهنگی لوره و وه پینی سهگ و ئه م
شتانه دهات که بۆم تازه نه بوو، زوو خه وتم تا ترس نه یه ته دلمه وه به لام
له پر دووباره دهنگی پیکردنی شتیکم له سهر گه لاگان بیست، زوو
چاوه کانم نوقاند چه زم نه ئه کرد به دوایدا بچم، له به رنه وه ی ده مزانی ناتوانم
سه رچاوه ی ئه م دهنکه بدۆزمه وه، واته سه ره تا که ئه م دهنکه م ده بیست
چهند جار چوو بوومه پشت په نجه ره که، به لام شتیگ دیار نه بوو، ته نها
ئه م دهنکه له دهره وه ی حه وشه ی ماله وه دهات، به لام ئه مجاره
دهنگه که زۆر نزیگ بوو، له گه لّ جاره کانی پیشوو جیاوازی هه بوو. زوو له
جیگه ی خه وه که م هاتمه خواره وه و چوومه پشت په نجه ره که و به ئارامی
سوچیکی په رده که م لادا، ئه وه ی که ده مبینی باوه رم پینه ده کرد، پیاویک
به سهر ئه سپیکه وه له حه وشه ی خانووه که دا بوو و خه ریک بوو سه یری
په نجه ره که ی ده کرد، زۆر ترسام و ئارام په رده که م دادایه وه، نه مده زانی
ئه بی چی بکه م، واته ئه میش پیاویکی گه نج بوو که بۆ دزینی من له و دی
هاتبوو؟ نه گه ر ئاوا بوو ئه بووایه چیم بکرده یه؟ که میگ به سهر خۆمدا زال
بووم و بیرم کرده وه، ئه وان هه رگیز نه ده هاتن بۆ دزینی کچیگ، ئه وان
ئه هاتن و کچه که یان له گه لّ خۆیان ده برد، به به لّین و بریاری پیشتر،
له وانه شه ئه وینی پیشتر، به راستی سه رنجراکیش بوو، ئه گه ریش پیشتر
که سیگ وه ها شتیکی بۆم باس ده کرد پئی تیئه ئه چوو بپروا بکه م، پیک
وه کو فلمی پۆمیۆ و جولیت، واته هیچ که س باوه ری نه ده کرد وه ها ئه وین
و کاره ساتگه لیک له دییه کی بچوک و دابراو، کورپیکی گه نج له دییه ک له گه لّ

کچیکى جوان له دئییه کی تر عاشقى یه ک ده بن و کوپه ده هات و کچه ی
له گه ل خوی ده برد و دواتریش بنه مالیه کچه که دوایان ده که وتن و
هر دووکیان ده کوشتن.

ئیستا نه گه نه م پیاوه ده یویست من بدزیت به دلنیا ییه وه نه بوو مامم و
خه سره وه له تاران وه بهاتنایه بو ئیره و تۆله یان لیبکردایه ته وه. دووباره
سوچیکى په رده که م لادا، هیشتا هر له ویدا وه ستا بوو سه ییری
په نجه ره که ی ده کرد، نه مجاره به ترسیکی که متره وه سه یرم کرد، پوناکی
گلۆپی حه وشه که ده م و چاوی پۆشن کرد بووه وه، کورپکی گه نجی بیست
و شه ش، بیست و حه وت سالا بوو، به قژی په شه وه، به ته واوی
نه مده توانی ده م و چاوی بناسمه وه، به لام هه روا ده کرا بلایت هه یکه لی
جوانه، به راستی نه مده زانی نه بی چی بکه م؟ نه گه ر ده یویست به زۆر
بیته ماله وه چی؟ به چ جوریک نه بوو به رگرم له خۆم بکردایه؟ به چ
جوریک نه بووایه نه هلی دیم ناگادار بکردایه ته وه؟ نه سلان نه گه ریش
ناگادارم ده کردنه وه ده هاتن بو یارمه تیم؟ من خۆ له وان نه بووم. ئارام
سوچی په رده که م دادایه وه و چووم بو لای مۆبایله که م و هه لمگرت، ته نها
شتیک که به بیرمدا هات خان بانوو بوو، نه و به دلنیا ییه وه یارمه تی
ده دام، واته خوی پیی و تبووم که هه رکات گرفتیک هاته پیشه وه
په یوه ندی پیوه بکه م. هه ر که ده رگای مۆبایله که م کرده وه بیریک هات به
میشکما، بوچی سه گه کانی ئاواپی هه لمه ت نابهن بو نه م پیاوه؟ نه وان
هه ر غه ربیه یه کیان (نامۆ) که نه بینی ده سته جی هه لمه تیان بو ده برد،
بیرمه هه مان یه ک دوو پۆژی سه ره تا بوو که کوپخا منی له گه ل خوی برد و

سەگەكانى پى ئاشنا كردم تا ئەگەر شەوېك نىوۋ شەو وىستم لە مال بىنە
دەرەوۋە ھەلمەتم بۆ نەھىنن. دەرگای مۇبايلەكەم داخست و دووبارە
گەپامەوۋە پشت پەنجەرەكەو ئارام بە جۆرىك كە پەردەكە نەلەرىتەوۋە
لامدا، ھىچ كەس لە حەوشەى دەرمانخانەكە نەبوو، يانى ھەلەم كرد بوو؟
چۆن پۆشتبوو كە دەنگى قاچى ئەسپەكەيم نەبىستبوو؟ ھەرچى سەيرى
ئەمبەرۋە ئوبەرم دەكرد كەسى لىنەبوو.

ئەمجارە بە پاستى ترسا بووم، تا پىش ئەوۋە وام بىر دەكردەوۋە كە ئەر
پياوۋە يەككە لە كورپەكانى گوندەكەى پەشىدو ئەوانە و ترسم ترس بوولە
مرۆفېك، بەلام ئىستا ترسم لە شتىكى تر بوو، ترس لە پۇج و ئەم شتەنە،
ھەرچەندە مرۆفېكى خەيالۋى و خورافاتى نەبووم، بەلام ھەرچى بىرم
دەكردەوۋە تىنەدەگەيشتم چۆن توانىويەتى بە ئەسپ و بەبى ھەراو ھۆريا
بىتە حەوشەى دەرمانخانەكەو دواترىش بەبى ھەراو ھۆريا بىرات؟

تۆزىك ورم بە خۇمدا و گەپامەوۋە ناو جىگەى خەوۋەكەم، لەوۋە دەچور
كە ئەو پياوۋە ئەھلى ھەمان دىي خۇمان بووبىت كە سەگەكان ھەلمەتبان
بۆ نەبردوۋە، يا ئەوۋەى كە من خەوم بىنىوۋە و ئەسلەن وەھا شتىك
بوونى نەبوۋە. بەھەرھال دواى نىو كاترئىر سى چارەك كە دوو سى جار
چوومە پشت پەنجەرەكەو سەيرى دەرەوۋەم دەكرد ھەولمدا بابەتەكە
فەرامۆش بكەم و بخەوم، لەوانەشە يەككە لە تەنگىچىيەكانى خان بانو
بوو كە ھاتبو سەر لىرە بدات، لەوانەشە خەرىك بوۋە لىرەوۋە تىپەپىوۋە
ئىتر بىرم لىنەكردەوۋە خەوتم، واتە ئەو كاتەى شەو باشتىر پىگە چارە
ھەر ئەمە بوو، خەو.

سەبەي بەيانىيەكەي ژيان دووبارە دريژەي ھەبوو، لىكۆلەرىك لە بنكەي پۇلىسەو ھاتبوو بۇ لىكۆلىنەو ھەو دواي كاتژمىرىك قسەكردن و دەركردنىكى ماندووئىتى پۇشت، منىش لە بەرئەو ھەي كارىكم نەبوو بەرپىكەوتم بەرەو گۆرستان و دواي چارەكك گەشتە ئەوئ، ديسان چەپكىك گۆل لەسەر گۆرەكەي گۆلپوو بوو، ديار بوو كەسىك پىش من لەوئ بوو. لەپال گۆرەكەيدا لەسەر چىمەنەكان دانىشتم و چووم بە بىردا (دەستم كرد بە بىركردنەو) خەرىك بوو كەم كەم گۆلپوو دەبوو بە داستان و ئەفسانە بۇ ژنەكانى دئ، بەلام چ سودىكى بۇ خۆي ھەبوو؟ خۆي لىرە لە ژىر خاكدا بوو و پەشىد لە شوئىنىكى تر، لەوانەشە من ھەلەبووم و كارەكەي بەھاي ئەو ھەبوو لە پىناويدا بمرىت، لانىكەم تەكانىك بوو، ھەولكى، ھەرچەندە ئەگەرىش بە پەشىد دەگەشت گۆرانكارىيەكى زۆر لە ژيانيدا دروست نەدەبوو، ديسان ئەبووایە بچووايەتە سەر دارى مافور و جاروبارىش دۇشىنى شىر و بردنى مەرەكان بۇ لەو ھەر، تەنھا مندالبوونى بۇ زیادە دەبوو، تا ئەھات تىبگات ژيان چىيە، چوار پىنج دانە مندالى (گەرەو بچوك) دەوروبەريان دەگرت و دەست و باليان دەبەست، ئەمجارە ئەگەر ئازادى ئازادىشان دەكرد ئىتر تەنانەت نەيدەتوانى سەد مەتر لە مندالەكانى دوور بکەوئتەو، ئىتر پىويستى بە زىندانى كردن نەبوو، بەلام لەم نىوئەندەدا چ شتىك ھۆكار بوو كە ئەو ژيانەي پى باشتر بىت تا ژيان لە گوندەكەي خۆي و لەگەل باوك و دايكى؟ تەنھا ئەوین؟ ئەوین بەرامبەر بە چى؟ بە پەشىد يان ئازادى؟ لەوانەيە ئەو لە پەشىددا ئازادى دەبىنى، لە بەرئەو ھەي ئىتر پەشىد قەرار نەبوو زىندانى

بکات، هر ئه وهی که مندالی لیی ده بوو خۆی به خۆی پابه ندی ده کرد، به لام به بی زۆر لیکردن. خه ریک بووم بیرم له م شتانه ده کرده وه که له پر ده نگیکم له پشت سه رمه وه بیست، هر که لام کرده وه و بی ویست قیژه یه کی کورتم کرد، هه مان پیاوی دوینئ شه و پیک له پشت سه رمه وه وه ستا بوو و خه ریک بوو سه یری ده کردم، تینه ده گه یشتم ئه و چون ئه وه نده بی هه راو هۆریا (دهنگه دهنگ) دیت و ده پوات که من پیی نازانم؟ ساتیک دواتر به خۆمدا هاتمه وه، ئه و جلانه ی که له به ریدا بوو نیشانی ده دا که ئه هلی ئه وی نییه، به لام تا قسه ی نه کردایه نه مده توانی باقی شته کان تیگه م، پانتۆلیکی جین و تیشیرتیکی له به ر کردبوو، پیاویکی هه یکه ل جوان بوو. ویستم له پالیه وه تیپه ڕیم و بگه ڕیمه وه به ره و دئ، وتی:

- ئیوه م ترسان؟ داوای لیبوردن ده که م.

شیوازی قسه کردنه که ی له هجه ی نه بوو، سه یریکیم کرد و وتم:

- که میک چه په سام.

- چیرۆکی ئه م خانمه م بیست، جیی داخه.

سه رم راوه شاندا، وتی:

- ئیوه خانم دکتۆرن، وایه؟

- وه ئیوه؟

- دیسان داوای لیبوردن ده که م، واته کاتیک ئیوه م لیره له پال ئه م

گۆرهدا بینی، کاری تیکردم، ئه بووایه زووتر خۆم بناساندایه، من شایانم،

بچوکتیرین کوپی خان بانوو.

دواتریش دهستی به ره و لام دریژ کرد، هه ناسه یه کی ناسوده یم هه لکیشا
و تهوقه م له گه لی کرد و وتم:

- منیش په روازهم، خانم دکتوری ئه م دی، ئه لبه ته تا ئیستا پزیشکیم
بویمان نه کردوه.

نازانم بوچی هه ردوو کمان له پر پیکه وه پیکه نین، چاو و برۆ په ش و
چار شانه و بالا به رز بوو، کاتیك پیده که نی دوو چال له هه ردوو لای ده م
و چاوی دروست ده بوو که زۆر جوانتری ده کرد، قژی په ش و خاو بوو که
به هه ر ته کانیك په خشان ده بوو به سه ر ده م و چاویدا، خه ریک بووین له
خۆه پیده که نین و سه یری یه کترمان ده کرد، نه مده زانی له وساته دا
خه ریکه بیر له چی ده کاته وه به لام له پر وتی:

- ئه بی بگه رینه وه بو دی؟

له مه به سته که ی تیگه شتم به لام به سه رسورمانه وه وتم:

- ببورن؟

- مه به ستم ئه وه یه که کاتتان هه یه که میك به یه که وه پیاسه بکه ین؟

پیکه نیم و وتم:

- ته نها چه ند خوله ک.

هه رچه ند که تا پیش ئه وه خه ریک بووم بیرم ده کرده وه که ته واوی ئه م
دوو ساله ی ده وره که م کاتم هه یه، له وانیه پیکه نینه که م له به ر ئه مه
بوویت، به کورتی دوو به دوو ده ستمان کرد به پیاسه کردن، هه موو
شوینیک سه وزو پاراو بوو، هه وا نایاب، له هه موو لایه که وه ده نگه
بالنده کان ده هات ده نگه چه ند دانه که له شیریش له ناو ئاوا ییه وه به رگویی

دەكەت. لە پىر كە روئىشكىكى بزيو لە ژير بنه گيايه كه وه لە بەر قاچمان دە
هەلەت و بۆي دەرچوو شايان هەر كە بينى وتى:

- ئەگەر ئىستا تەنگە كە بە دەستە وه بووايه ئەمشە و بە خوار دىنكى
كە روئىشك ميوانى من بوون.

- ئيوە كە روئىشك راو دەكەن؟

- كە روئىشك، كەو، قەرقاۆل (پۆر)، جار جارىش ئاسك و شتانی تر.

وہ ستام و سەيرىكىم كرد و وتم:

- چۆن دلتان دىت؟

لە پىر پەشۆكاو وتى:

- دەي، نازانم.

- بۆتان چىژ بەخشە كە مردنى بوونە وەرەك تە ماشا بکەن و خوشتان
هۆكارى كوشتنە كەي بن؟

- نە، واتە تا ئىستا ئاوا بىرم نە كرد بۆوہ.

- كە واتە ئەبىت زۆر پياويكى بى بەزەيى بن.

- نە، هەرگىز بە و شيوہ نىيە، ئەزقەزا من زۆر بە بەزەيىم

- كە سىك كە بە بەزەيىە بوونە وەرەكانى تر ناكورئيت

- بەلام ئەمە تەنھا پايكە، بۆ خوار دنى گوشتە كەي، وەكو گوشتى
مريشك و ماسى و مەپ، سەرەنجام ئەوانيش دەكوژن و ئيمە دەيانخوين.

- ئەوہ ئيتەر لە بەر ناچارىيە هەرچەند پيموايه كە مروف سەرەتا تەنھا
پووەك خۆر بووہ.

- نازانم لەوانەيە حق بە ئيوە بىت، ئىستا خۆ كە روئىشكە كە هەلەت و

منیش تفهنگه که م پی نه بوو.

دووباره هر دووکمان دهستمان کرده پیکه نین، له خووه نازانم بوچی
هر وای پیکه نینم بو دهات؟ به دلنیا ییوه نه ویش هر وای بوو، هر وای
خه ریک بووم پیده که نیم و به م بیانوووه سه یریم ده کرد، نه ویش هر وای،
توزیک که تیپه پی وتی:

- نیستا به دلنیا ییوه له دهستی نه م پراوچییه بی به زه بی و دلره قه
تورپن و نیتر ناتانه ویت پیاسه بکه ن

دووباره پیکه نیم و وتم:

- نه سپه که تان ناهینن؟

- خوی به دوامدا دیت.

لامکرده وهو سه یری نه سپه که یم کرد، نه سپیکی وه ک بوکه شوشه به لام
قاوه بی کال، دیار بوو که وه کو بوکه شوشه له نه ژادیکی باشه، خه ریک
بووم سه یری نه سپه که یم ده کرد، وتی:

- بیستم زور ناسان سر بوکه شوشه که وتوون و فه رمانبه ردارتان
بووه؟

- خوی له بنه رته وه نه سپیکی سه رکه ش نییه.

- بوچی، هه یه، مؤله ت نادات به هه موو که س سه ری بکه ویت، مه گه ر
نه وه ی که خانمیکی جوان و ژیکه لانه نه بییت.

به پروی خووم نه هیئا که چی وت، به لام له ناخی دلمه وه پیم خوش
بوو، هه ستیکی زور سه یر و تازه، هه ستیکی که پیشتر هیچ کات نه مبووه،
هر وای که له م هه سته چیژم ده برد و سه یری نه سپه که م ده کرد وتم:

- ناوی چیبیه؟

- تهندر، پکابه ری بوکه شوشه یه.

- نه سپیکى زۆر جوانه!

- خۆزگه بوکه شوشه شم له گه ل خۆم هینابووايه، نه وکات ده مانتوانى

له گه ل یه ک نه سپسواری بکهین، نه لبه ته ئیستاش ده کریت، واته نم

نه سپانه ئاسان به دوو نه فهره وه غار ده دهن (تاو).

ديسان له مه به سته که ی تیگه یشتم به لام قسه که م گوپی و وتم:

- له تاران ده ژین؟

سه ری راوه شانده و وتی:

- دایکم چه زی له تاران نییه، تهنه جار جار بو چه ند پۆژیک دیت بو

نه وئى، نه ویش نه گه ر کاریکى گرنگی هه بیته، عاشقى ئیره یه.

- (ئیره) به راستی جوانه!

دوو باره ده ستمان کرده وه به پیاسه کردن و که میك پیمان کرد له پر

وتی:

- دوینی شه و هاتبووم بو چه وشه ی ده رمانخانه، دره نگانیکی شه و بوو.

هه روا که سه رم داخستبوو و ئارام پیم ده کرد وتم:

- کی شه یه کتان بو دروست بوو بوو؟

- نه ری.. واته.. نه خیر

وه ستام و سه یرم کرد بویه پیکه نی و وتی:

- هاتبووم ئیوه ببینم، نه لبه ته کاره که م نه فامانه بوو، ده مزانی له و

کاته ی شه ودا به دلنیا ییه وه ئیوه له خه ودان.

- دهی له دهرگاتان بدایه

- دواتریش ده بووایه چیم بوتایه؟ بموتایه که هاتووم بتانبینم؟

- دهی نارپه چه تییه که تان پیمدهوت، نهرکی من هر نه مه یه

- نارپه چه تیم نه بوو ته نها ده موست بتانبینم.

هیچم نهوت و ده ستمکرد به پیکردن که میک دواتر وتی:

- دایکم نه وهنده دهریاره ی ئیوه قسه ی بو کرد بووم که حزم ده کرد

هر به و کاتی شه وه خه به رتان بکه مه وه و بتانبینم.

له ناخمدای شوپش به رپا بوو بوو، ئیتر سنووری ههستی تیپه پاند بوو،

توفانیك له دلما هه لیکرد بوو، لاجانگه کانم خه ریک بوون توند توند

لییانده دا، دهنگی دللم ده بیست، ده مزانی که ده م و چاوم به ته واوی

سور بووه ته وه، هه رچه نده که حزم ده کرد دیسان له م قسانه بیستم

به لام له پیر وتم:

- نه بیته ئیتر بکه ریمه وه، له وانیه له دی پیوستیان پیم بیته.

دواتر بیته وهی که سهیری ده م و چاوی بکه م گه پامه وه به لام به نارامی،

ده مزانی که نه گه ر چاوم به چاوه کانی بکه ویت له وانیه ئیتر نه توانم

به سه ر خومدا زال بم، نه سلنه نه مده زانی ده بی بو کام لا برپوم، پیکه ی

دیم فه راموش کرد بوو، هوشم به هیچ شتی که وه نه بوو، پیاویکی هه یکه ل

جوان و قوز و گهنج، زور ئاسان خه ریک بوو ههستی خوی بو دهرده بریم،

نه ویش له یه که مین پوو به پوو بوونه وه دا، نه نه بوو مؤله تی بده م که له مه

زیاتر برواته پیش، وه ک شتی خویشی تیگه شت و چه ند هه نگاویک که

پیمان کرد وتی:

- دایکم زور ئیوهی چووه به دلدا واته دواى یه که مین دیدارتان هه
جاریک که من ته له فونم بۆ کردووه یا نه و بۆ منی کردووه ده رباره ی ئیوه
قسه ی کردووه .

- نه وان به پاستی پیزیان هه یه ، منیش به ته وای که وتوومه ته ژیر
کاریگری که سایه تی به هیژ و چاک و میهره بانی نه وانه وه .

ویستم پاشماوه ی قسه کانم بکه م ، به لام له ویدا که به پاستی گیتز و ب
بوو بووم ، له پر قاچم که وته چالیکه وه و قوله پیم (قوله قاچ) پیچی خوارد
و خه ریک بووم نه که وتم به زه ویدا که له پر شایان گرتمی ، دووباره
هه ستیکی زور سه سوپهینه ر پووی تی کردم ، ویستم هاوسه نگی خۆم
بپاریزم به لام نه کرا ، قوله پیم ژانی هه بوو ، هه رچه ند که شتیکی گرنگ
نه بوو ، به لام له و ساته دا ئازاری هه بوو ، له پر بی ویست لام کرده وه و
سه یریم کرد ، به ته وای په ریشان بوو بوو ، زه رده خه نه یه کم به پوویدا
کردو وتم :

- شتیکی گرنگ نییه .

- ژانی هه یه ؟

- که میک .

- به دلنیا ییه وه له جی چووه .

- نه ، وانا زانم .

- له کوپوه نه زانن ؟

- ناخر من پزیشکم .

سه یریکی کردم به لام نه سله ن پینه که نی ، وام بیر نه کرده وه که له پیچ

خوارښي قاچي من نه و نه ننگه ران بوو بيت.

- شتيكي گرنگ نيبه بروا بکن.

دووياره سهيري کردم، وتم:

- ته نه گه موله ت بدن که ميک ليږه دابنيشم.

به بي قسه نارام له سه زهوي دابنيشاندم و خيرا پوشت له خوار
قاچمه وه دانيشت و قونده ره که ي له قاچم داکنه د و به نارامي که ميک
قاچمي نه ملاولا پيکره، خهريک بووم سهيريم ده کرد، نيستا نيتر نه و
هسته سهيره و توفانه که ي دهروونم هستي به سيمای خوراگرو
پهريشاني کرد بوو، شتيک که نه سلن حزم نه ده کرد به م خيرايبه
پرويدات.

- ژاني هه يه؟

- زور که م، شتيک نه بووه، کوتراوييه که ساده يه.

خيرا له گيرفانه که ي دهسته سرپيکي سپي دهريشنا و به توندي قوله
پيمي به ست و هه ستايه وه و فيکه يه که به دهنگي به رزي کردو له پر
نه سپه که ي له مه و دايه که ي دووره وه به غار هات به ره و لای نيمه، نه م شاتو
به راستي سه رنجراکيش بوو، سه رنجراکيش و نه فسانه يي. ساتيک دواتر
گه يشته به رده م نيمه و له سه هه ردو قاچي به رزبووه وه و حيله يه که ي کرد،
مووه دريژه کاني گه ردي جو له يه که ي جواني کرد، شايانيس زوو پوشته
پيشه وه و هه وساره که ي گرت و وتي:

- نارامبه .. ته ندر .. نارام.

دواتر لايکرده وه به لای مندا و وتي:

- خۆزگه پیداکریم نه کردایه که پیاسه بکهین، به پراستی داوای لینیورین ده که م.

سه بیریکم کردو پیکه نیم، دووباره په شوکاوتی:

- بگه پیننه وه بو دهرمانخانه؟

ویستم له جی بهرز بهمه وه (ههستمه وه) به لام نه متوانی، خیرا هاتر یارمه تیدام تا ههستمه وه و له پال ته ندردا وهستم، خه ریک بووم بیرم ده کرده وه که ئیستا به م قاچه وه چون تا دهرمانخانه برۆم و نه گه ریش به ویت سهر نه سپ بکهوم چون سه ربکهوم که له پر بینیم له جینگه کم هه لکه ندرام و له چاوتروکانیکا له سهر نه سپه که دانیشتم، دووباره نیگایه ک و زهرده خه نه یه ک و ههستیکی نایاب، کاتیکی خودا بیه ویت پروداویکی بز نه فهریک پروبدات هه موو شته کان دهست ده ده نه دهستی به کتر و که شیک نه ره خسیئن که ئیتر مرۆفه کان کاریکیان له دهست نایهت، هاتنی من بز گوپستانه که و هاوکات هاتنی شایان، که شی خه یالی دی، دهنگی خوشی بالنده کان، بۆنیکی خوش که له هه رلق و چلیکه وه له هه وادا بلاویوو بووه وه وواتریش پیچخواردنی (سوپان) قاچی من، ئیستاش که له سهر نه سپیکی جوان دانیشتبووم که هه وساره که ی به دهستی پیاویکی گهنجی زۆر هه یکه ل جوانه وه بوو، که به دانپیانانی خوی ته نها بو بینینی من نه هه موو پئی له تاران وه هاتبوو. ساتیک که وتمه وه بیری خه سره و، له پر وه ک نه وه ی ته وای خه ونه کانم سرانه وه، خه سره و به سیمای هه میشه جدی خۆیه وه له بهرده ممد و هه ستابوو، خه ریک بوو سه بیری ده کردم، ئیتر نه مده توانی ده رک به و ههسته بکه م که له ده روونمدا بوو، ئازاریکی

ويژدان، وه كو مندالېك و ابووم كه كارېكي خراپي كړدووه و چاره پوانه تا نه مېښي بگه ن، به لام من خو كارېكي خراپم نه كړد بوو، بؤچي؟ كړدبووم، نه ده بوو بمهېشتايه كاره كه تا ئيرانه دريژه بكيشي، نه متواني هر له گورستانه كه وه بگه پيمه وه بو درمانخانه كه، ده ي چوزانم شايان ده ي وي نه م قسانه بگات؟ بؤچي، ده تزاني، اته هر كه بينيت زانيت هه مان پياوه كه دويښي شه و هاتبووه حه وشه ي درمانخانه. به لام نه مده زاني كه بو بينيني من هاتووه، و امده زاني كه نه خو شه يان كيشه يه كي تری هه يه. نه گه ر نه خو شېك شتيك بووايه هر دويښي شه و ده هات و له ده رگاي ده دا. ده ي بؤچي ده بيت من خوم دادگايي بگه م؟ نه گه ر شايان مني چوه به دلدا چ په يوه ندييه كي به منه وه هه يه؟ ناخر تويش نه وت به دل. به لام مه گه ر به ده ستي مروف خو يه تي؟ له پر يه كيكي به دل ده بيت (ده چيت به دلېدا) به لام ده توانيت هر له ساته كاني سه ره تاوه ره وت و پر په وي كاره كه بگورپيت. ناخر بؤچي ده بي بېگورپيت؟ مه گه ر هر نه و قسم ته نييه؟ مه گه ر چاره نوسيك كه ده يلين هر نه مه نييه؟ به لام زورېك له چاره نوسه كان خومان دروستيان ده كه ين. ده ي نه گه ر شتيكي باش بيت چ كيشه يه كي هه يه؟ له كويوه دياره كه شتيكي باش بيت؟ نه سلن نه م قسانه چ مانايه كيان هه يه؟ جاري خو هيچ شتيك پووي نه داوه. به لام خريكه پووده دات، هر ئيستا. نه بي پيشي پي بگريت و گه ر نا وه كو هه مان ساتي كه له گورستانه كه دا بوو دريژه ده كيشي و به ره و پيشتر ده پوات. ناخر بؤچي نه بيت پيشي پي بگرم؟ له به رنه وه ي تو قه رزاري كوپه مامه كه تي. من نه گه ريش قه رزاري كه سيك بم، مامه نه ك كوپه

مام. دەى دەبىت بە جۆرىك قەرەبووى بگەيتەو، باشى مامت لە بەرامبەر كۆرە مامت قەرەبوو بگەيتەو. لە كۆيۈە ديارە كە ھاوسەرىكى باش بىم بۇ كۆرە مامەكەم؟ ئەبىت بە دۇنيايىيەو ئەبىت. بىرۋەن بە بەلگە پىرۇ پوچەتەو. تۈرەبوويت؟ كەوابوو بە دۇنيايىيەو ھەق بە مەن. بە مەن چى كە مام مەنى ھىنا و يارمەتيدام؟ لەوانەيە ئەگەر ئەوئەم كارەى نەكردايە يەككى تىر دەيكرىد. تۆ ھەر لە سەرەتاشەو ھى كۆرە مامت بوويت... مەن ھى كەس نىم، مەن ئازادەم. وا ئەزانى ئازادى؟ ئىمە ھەموومان ئازادىن. ئىمە ھىچ كاممان ئازاد نىن. ئىمە ومانان ھەموووا ئەزانىن ئازادىن و بە بىرۇ خەيالى ئازادى خۇمان فرىو دەدەين. ئىستا مەن بە تۆى پىشان دەدەم كە ئازادەم، تۆش مافت نىيە بەم شىۋە ئازارى مەن بەدەيت، تۆ ئەسلەن كىتت كە ئەرك بۇ مەن ديارى دەكەيت؟ مەن خودى تۆم. وىژدانى تۆم. وىژدان ھەمىشە دەبىت مەۋق ئازار بەدات؟ ئەرى، ئەگەر وىستى كارىكى خراپ بگات. لە كۆيۈە ديارە كە ئەم كارە خراپ بىت؟ بە دۇنيايىيەو خراپە. لەوانەيە ئەو ھەرھەنگ و كلتورى ئىمەيە كە ئەمە بە خراپ دەزانىت، لەوانەيە لە ھەرھەنگ و كلتورىكى تىردا ئەم كارە زۆرىش باش بىت. پابەندبوون، پابەندبوون ھەمىشە باش بوو، ھەكو وىژدانى بە ئاگا. نە ھەرگىز، پابەندبوونى بى مانا دەتوانى زۆر خراپ بىت ھەكو وىژدانى لە خۇرا بىدار، وىژدانى بىدار ھەكو دادوھرى بىدار باشە، نە دادوھرىش باشترە كە كاترەمىرگەلىك بەھوئەت تا لە بىدارىدا بتوانىت بە باشى دادوھرى بگات. مەن ناتوانم لەبەرئەوھى بۇ نمونە پابەندەم عاشق بىم؟ ئەسلەن ھەشق شتىك نىيە كە لەگەل ئەم قسانەو ئەم شتتەنە تەبا بىت.

- دروسته، به تايبته به بوونی خانم دکتوريکی وهک ئيوه، راستی بۆچی هاتوون بۆ ئيره؟ واته مه به ستم نه وه يه که نه بيته بۆ خانميك سهخت بيته که دوو سال له ديه کی بچوکی وهک ئيره به پي بکات.

- به لام پزیشکيک به لينيکی له نه ستويه.

- تهنه به ليني؟

- جگه له به ليني، بۆ موله تي کردنه وهی تورينگه (عياده) له تاران. ئيوه چی؟ له تاران کارتانه چيه؟

- کۆمپانيام ههيه، هينانی پارچه کانی کۆمپيوتهر، من به کالوريۆسم ههيه له نه ندياريی کاره بادا. راستی دايکم دهیوت که ئيوه له گه ل مامتان دهژين، واته له تاران.

- دايک و باوکم مردوون، کاتيک که زۆر بچوکتري بووم مام سه رپه رشتيمي له نه ستوگر تووه.

- دايکم دهیوت کورپه ماميکيشتان ههيه؟

- خه سه رهو.

سه ريکی پاره شانده و دووباره سه يری ده وره يری کرد و وتی:

- بي تاقت نابن؟

- بۆچی، هه نديکجار.

- بۆچی نايه ن له گه ل دايکمه دا بزین؟ واته دواي داخستنی ده رمانخانه؟

- ئاوا بۆم باشتره، خانووه که م باشه، تييدا ئاسوده م.

- ببورن، ده توانم پرسياریکی تايبه تيتان ليکمه م؟

ده مزانی ده يه ويته چی بليت.

- تىكا دەكەم.
- ئىۋە زەواجتان نەكردوۋە؟
- نە.
- دەستگىرانتان ھەيە؟
- كەمىك ۋەستام و دواترىش وتم:
- نازانم، لەوانەيە.
- تىناگەم؟
- خوشم تىناگەم.
- بابەت كۆپە مامتانە؟
- سەرم پراۋەشاندى، وتى:
- قسەيەك كراۋە لە نىۋانتاندا؟
- نە.
- كەۋابوۋ چى؟
- نەمدەزانى ئەبى چۆن بۆى پوون بىكەمەۋە، كەمىك بىدەنگ بووم و دواتر
- وتم:
- ئىمە ئىرانىن.
- دەى؟
- بە كۆت و بەندى تايىبەتى خۇمانەۋە.
- چ كۆت و بەندىك؟
- پۆزگارنىك كە من پىۋىستم بە پارىزگارى ھەبوو مامم ئەم كارەى كرد.
- چ پەيوەندىيەكى بە بابەتەكەۋە ھەيە؟

كىتۆلە بەكى دىنبار

- ھەيەتى، لەوانە يە لەم چەند سالە قسە يەك نەكرا بىت، بەلام زەمانىك
كە ھىشتا باوك و دايكم زىندوو بوون قسەگە لىك ھەبوون، شتىكى وەكر
چوزانم دەستگىرانى.

- دەستگىرانى ناچارى؟

نەمدە ويست مۆلەت بدەم زياتر بىرواتە پىش ھەر بۆيەش پوومكرد بەلای
سەماوەرەكە دا و وتم:

- ئەبىت گلۆپەكە داگىرسىنم تا ئەگەر كارەبا ھاتەو پىيى بزانىن.

- خۆشتان ئەوئىت؟

لامكردەو بەلايدا و وتم:

- بىرپار بوو تەنھا يەك پرسىيارى تايبەتى بكن.

- داواى لىبوردن دەكەم بەلام ئەم بابەتە زۆر بۆم گىرنگە، ئەبىت بۆ
ئىوھش گىرنگ بىت.

- بۆ من؟ چى ئەبىت گىرنگ بىت؟

- ئەوھى كە چارەنوسى خۆتان بزانن.

- چ چارەنوسىك؟

- دەستگىراندارى، ئايا ئىوھ دەستگىرانى كورپە مامتانن؟

- وتم خۆ، نازانم.

- ئەمە زۆر خراپە، ئەگەر بۆ نمونە خوازىبىنىكارىك بۆ ئىوھ پەيدا بىيى و
پىشنىيارى زەواجتان پى بدات چى؟ چى وەلامى دەدەنەوھ؟

قسە يەكى دروستى دەكرد، من وەكو مرۆفئىكى بىئى ئاسوۆ داھاتوو نادىيار
بووم، ئەم بابەتە لانىكەم دەبوو بۆ خۆم پۆشن بىووايەتەوھ، ھەر بە

پاست په یوه نندی نیوان من و خه سره و چی بوو؟ پابه ندبوونیک؟
- من جاری خه ریکم ده وره که م به پریده که م.
- نه کهر من هر نیستا پیشنیاری زه و اج به نیوه بده م چی وه لام
ده ده نه وه؟

- نه لیم نیوه زور هه له شه ن، هه له شه و بی نه زمون.
سه بیرکی کردم و پیکه نی و وتی:
- وه لامی نه خیر ده ده نه وه؟
ته نها سه یریم کرد بویه دووباره پیکه نی و وتی:
- نه کهر پیشنیار بکه م واته تکاتان لی بکه م که نه مشه و بو نانی نیواره
ته شریف بهینن بو مالی نیمه چی؟ قبولی نه که ن؟
- بو خواردنی گوشتی که رویشک؟
- نه، هر گوشتی ناسایی، مریشک و مه ریگ که دهستی خومان به
خوینیان پیس نه بو بیئت.

هر دوو کمان به یه که وه پیکه نین و عاقاری قسه کردنه که گورپاو کیشرا
به ره و بارودوخی دی و نه م شتانه و نزیکه ی چاره کی بیست خوله ک
دواتریش شایان هه ستا و دووباره پیداگری له سر بریاری نانی نیواره
کرده وه و پوشت. کاتیک ته نها که وتم نیتر تاقه تی مملانییم له گه ل ویزدانی
هه میشه بیدارم نه بوو، به لام به دهست خوم نه بوو له وانه شه ناوا باشتر
بوو، نه بوو لانیکه م لای خوم کاره که م یه کلایی بگردایه ته وه. من کچیکی
نه خوینده وار نه بووم، چه ندین سال زه حمه تم کیشا بوو تا بيم به پزیشک،
نه مهش به و مانایه بوو که ده توانم بیربکه مه وه و پرگیه ی پاست بدوزمه وه،